

ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ

31

ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ Β. ΑΛΜΠΡΙΝΑΚΟΥ

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΙΑ ΤΟΥ «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»

Μπορείτε νά μās ρωτάτε...

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Μ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ (Έρμιον): Δεν σας ξεχάσαμε, ούτε σας παραρριζάμε. Έλπίζω σύντομα να ελπίσουν τα παρόμοια σας.

ΜΠΕΝΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ: Νά σπεύδωτε, διότι μπορέσετε να γράψετε. Δεν χρειάζεται ούτε δικαίωμα κρίσεως, ούτε τίποτε άλλο. Μας άρει ένα καλό και καθαρό χειρόγραφο.

ΦΟΙΤΗΤΗΝ Χ.: 'Η διεύθυνσις του άρχαιολογικού κ. Μητροπούλου είνε ή έξης:

Dimitri Mitropoulos, Director of the Philharmonic Symphony Orchestra—Minneapolis—Minnesota U.S.A

ΠΑΝΟΝ Π. ΚΡΟΜΜΥΔΟΠΟΥΛΟΝ (Ν. Φάληρον): 'Η διεύθυνσις που μās έζητήσατε είνε:

G. B. SHAW & Whitehall Court (130 S. W. 1 London.

ΛΕΥΚΗΝ: Νά γράψετε στην καλύτερη διεύθυνσιν: Ms Mararet H. Truman, the White House, Washington U.S.A.

ΣΠ. ΜΠΟΓΔΑΝΟΝ (Κομοτηνή): Δεν έλασθε έπιστολή της κ. Καλλι. Δαυλέρη και συνεπώς άναμνίσω να νά το στείλω. Πιστών να το έχω πάση ό- ταν θά διαβάζωται αιτές οι γραμμές μου. 'Η διεύθυνσις του Λυκείου 'Ελληνίδων είνε: Δημακρίτου 14.

ΜΑΡΙΑ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΥ: Δεν είνε σαφής ή έρώτησις σας. Διότι ή Αυστραλία έχει πολλές πόλεις και ισχυρούς Δημάρχους. 'Εάν θέλετε για τόν Δημάρχο της πρωτεύουσας μπορείτε να γράψετε στην πρωτεύουσα, τόν Σίντνεί, χωρίς άλλη διεύθυνσι.

Γ. ΠΑΝΤΟΝ: Τό από 29)3 γράμμα σας είνε τό πρώτο που έπληρα. Μου κάνει έντύπωμα γιατί σπανίως γράνεται γράμματά. Στο πρόγραμμά έμελω δίς και ρυθμοίς παίζουν διάφορες όρχήστρες κάθε φορά και ένιοτε 2-3 όρχήστρες την ίδια μέρα. Τό ίδιο ισχύει και για τους έκλεκτούς.

Α)ΦΟΥΣ ΙΩ. ΤΖΙΝΗ (Πύργον): 'Επανερχομαι διότι έπληρα πιά συγκεκριμένες πληροφορίες. 'Η σύμβουλις για τό σπία είνε σταθερά. Για τό κατ'αστήματα ποικίλλει διάφορος της άποψάσεως που έφύσκονται και άναλόγως της θέσε ως των. 'Εγώ γάρ περιπτώσεις που εισηγούνται και 20.000 για τήν σύμβουλις κατ'αστήματα.

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΝ ΜΗΛΩΤΙΔΟΥ (Θεσσαλονίκη): 'Ο ήθοιός ός Ρίτσαρντ Γκρίν. Άγγλος έπλη καταγωγή, έφείλει πρό δίο περίπου έτών στις πολέμους έκείνους της Βιρμανίας.

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ Χ.: Άπαντά σ' όλες τις άπορίες σας και σας δίνει συμβουλές για ό,τι σας ενδιαφέρει. Γράψατε: Γκιόρτζιόν «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ», διά τόν «Άγνωστον Χ.», 'Ελ. Βενιζέλου 41 (Μέγαρον Νικολούδη), Αθήνας. — Θά έχετε άμέσως τήν άπάντησιν.

ας. 'Ηταν 28 έτών. υμφεύμενος και με ένα κορίτσάκι. 'Η διεύθυνσις της Τζόαν Κρόουφορντ είνε:

Studios Warner Bros Builbank California U.S.A

Σ. Κ. Τ.: Οί κλέδοι του μικρού Πολυτεχνείου είνε: Τοπογράφος, υπομηχανικός, σχεδιαστής. Και οι τρεις ειδικότητες διώνται να καταλάβουν δημοσίους θέσιν κυρίως στα τεχνικά ύπουργεία (Δημ. Έργων κλπ.)

ΤΖΕΝΤΛΕΜΑΝ (Πάρις): 'Ελληνικά στούντιο υπάρχουν μετά. Τα καλύτερα οργανωμένα είνε της «Φίνος Φίλμ» (Στου νάρα 27) και της «Ολύμπια Φίλμ» (Πλατεία Κάννυος 15) Κάθε ταμνία ελληνική ή έξω κοπιάρεται πάντοτε σε περισσότερα του ενός αντίτυπα. (Οί 'Ελληνικές μέχρι 10 και οι έξωτες μέχρι και 500). Οι έξωτες κοπιάρονται σε 35 και σε 16 ΜΜ. ενώ οι 'Ελληνικές μόνον στην πρώτη. Οι έξωτες ταμνίες έρχονται έδώ σχεδόν πάντοτε σε δύο κοπίες και καμιά φορά σε τρείς («Διακόνη» κ. λ. π.). Τό πλάτος των όμως είνε περίπου τών 35 ΜΜ. Κάθε ταμνία τών 35 ΜΜ είνε άδύνατο να έφασαση σε μηχανή προβολής τών 16 ΜΜ. έφ' όσον ή τελευταία αυτή δεν διαθέτει μηχανήματα τών ίδιων διαστάσεων.

ΓΙΑΝΝΗΝ Ν. ΚΛΕΩΠΑΝ (Ν. Σύμνη): Τό περιστατικό που ρωτάτε άκούσεται άνελληγώς από τό 1924, σήμερα δε κυκλοφορεί κατά 150ήμερον μεταξυ συνδρομητών, διότι είνε έπαγγελματικό κίνηματογραφικό. 'Η διεύθυνσις τών γραμμάτων του είνε: 'Ελευθ. Βενιζέλου 61 Τηλ. 25-138.

ΒΑΣ. ΣΤΑΥΡΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΝ: Καταλληλότερα και έλαβε τη δέουσα κατεύθυνσι. Έχει άδωσπε τάνον έθνικό παλμό, ώστε να κάνει και για τις δύο περιπτώσεις. Τα μαθήματα είνε ά γίνεται έξέτασις στη Σχολή που σας ένδιαφέρει καθορίζονται από τη Σύνληπτο στην αρχή έκάστου Πεισπιστημικού έτους, με βάση τα μαθήματα του Γυμνασίου. Δεν μπορώ να σας δώσω σαφείς πληροφορίες, γιατί πιθανόν να είνε παραπληρωτικές και επικλήσεις. Μιά από τις καλύτερες κληματογραφικές μηχανές είνε ή 'Ιταλική «Σινεμακόνα». Καμουργής και έν λειτουργία στοιχείς σήμερα 200—250 χρυσές λίρες. Για περισσότερες πληροφορίες άπο ταύτης: Γ. Παπαδόπουλον Θεμισακλέους 13, Αθήνα.

ΦΑΙΔ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΝ (Ο. Σ. Γκιρίνερ παίζει άπο

κατά καλή βιολί Στό έργον «Παγκανί» όμως τόν υπομπαρίσε ή διάσημος δεξιότηχης τού βιολιού Γκιούντι Μενουχί. 'Η διεύθυνσις της Μπέττυ Γκρένιπλ είνε:

Twentieth Century Fox film Studios B x No 900 Bently H ils California USA.

'Η διεύθυνσις της Γιοίνε Άλυσσον είνε:

Metro Goldwin Mayer Studios uauer City California U.S.A.

Ι. Κ. Σ. (Ν. 'Ιωλία): 'Η διεύθυνσις τών άδελφών Γουάιντ είνε:

Metro Goldwin Mayer κλπ ως άνωτέρω.

ΔΥΟ ΦΙΛΟΥΣ (Πειραιά): Τό ότι άκούτε τό Σταθμό Θεσσαλονίκης στόν Πειραιά και με τόση ευχέρεια είνε έξαιρετικά εύχάριστο και άποδεκνύει τήν έπιτηκή έγκατάστασις και ικανοποιητική λειτουργία του νέου Σταθμού Θεσσαλονίκης. Τό σταυρόλεο με τη σειρά του. Οι συνέχειες έξαρτώνται από τήν ευχέρεια τών σελίδων μας. Πρέπει να δίδονται πολλά θέματα. 'Ο Τίνο Ρότσι έφ' και βασιλεύει. Τώρα εύρίσκεται σε καλλιτεχνική περιόδον στόν Καναδά. Τάς παρατηρήσεις σας στούς σταθμούς τις διεδίδασα στούς άρμόδιους, γιατί τις εύρισκα όρθες. Οι έλλείψεις στό πρόγραμμά άφείλονται σε μεταβολές που γίνονται τήν τελευταία στιγμή ή λόγω άσθενείας τών καλλιτεχνών. Αυτό μās στενοχωρεί και μās, αλλά δεν μπορούμε να τό άποδύουμε δυστυχώς.

ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ (Δράμαν): Οι Σταθμοί Άμερικής Βραγίων κυμάτων άκούονται φυσικά στήν 'Ελλάδα με έσα καλό ραδιόφωνο, αλλά λόγω της έξασοράς της ώρας άκούνται αίσταθμοί που λειτουργούν τό βράδυ εκεί. από τις 2 μετά τα μεσάνυχτα ως τό πρωί έδώ. Φυσικά είνε δυνατόν και τις άλλες ώρες της ημέρας να άκούσεται Άμερικανικός Σταθμός, χαρακτηριστικό δε είνε ότι άναγγέλλονται με άρισμένα υψία τών άλφαβήτων, έκ των οποίων τό πρώτο είνε πάντοτε τό (NTAMPA-ΓΙΟΥ). Οι Σταθμοί αυτοί, άκούονται και στή Βραγία κύματα. Τόν πρώτο μεταπολεμικό κατάλογο σταθμών μεσάζων και Βραγίων κυμάτων κυκλοφορεί έντός τών Άμερών ή 'Οργάνωσι «ΡΑΔΙΟ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ» Πλατεία Κάρυση, σε ένα τεύχος με τόν τί

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

τιλο: «ΠΑΙΖΕΤΕ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ». Στο τεύχος αυτό θά βρήςτε και λεπτομερείς επεξηγήσεις για τις άλλες άπορίες σας σχετικά με τούς χιλιοκύβλους, τήν κλίμακα τού ραδιοφώνου σας, και τήν άναλογία μέτρων με χιλιοκύβλους.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΝ: Στις άπορίες σας συνέθε τό έξης άποέργο. Ότι ταυτοχρόνως έπληρα και τό δικό σας γράμμα και ένα άλλο με τήν υπογραφή Κορ. Κάρι. Μιά σύμπτωσις σας έφερε και τις δύο να διατυπώσετε τις ίδιες έρωτήσεις και με τήν αυτή άκριβώς φρασολογία. Σας άπαντώ, όμως, έν και τό βρωτήματά σας είνε διατυπωμένα κατά τρόπον σταυρόλεο. Λοιπόν με τη άρχή της συμβολικής Σχολής τού διεσέχθη τό σωματινική. 'Η διακόμισις της Άκροπόλεως τών Άθηνών ήκισσε άπ' τόν Πεισιόστρατο και συνεπληρώθη υπό τού Περικλέους και κατόπιν υπό τού Αλγόστου τού Αλγόστου κλπ. Διά τήν έπί της Άκροπόλεως μνημεία ελργάσθησαν πολλοί άρχιτέκτονες όπως ο Ικτινός και Καλλικράτης (Παρθενόν), ο Φειδίας (Λημνία Άθηνά και Προπύλας Άθηνά), Κλέαρχος (Σωσάνδρα), Κορσίλλας (Μύρων Άθηναις κλπ. Για τήν Άγ. Σοφία ελργάσθησαν οι Άλβέριος Τραλλειανός και 'Ισιδωρος ο Μιλήσιος. Τό άνωμα τού Κωστή Παλαιμά συνδέται με τό βραβείο Νόμπελ κατά τη δεκαετία 1925—1936. Έπαελλημμένοι υποψηφιότητές του από φίλους του είχαν υποβληθή. Τό ενδιαφέρον έκορυφώθη τό 1930. Κατά τη δεκαετία αυτή έδόθη τό βραβείο άντι στόν Πολαμά στούς Τόμας Μάν, Σίηφελντ Λούις, Σίλσμπάκ και σ' Έναν Σουηδό ποιητή άποθανόντα Νόμικω πώς ο Όμπος — τυφλός μουσικός — έπαεζε τραγούδια τού Όμήρου — τυφλού ποιητού. Όλοι οι καλοί συγγραφείς είνε άνάτομοι τών ψυχών. 'Ο Ντομπουζέ που έκοιμη τήν Άνατομία τού Έρωτος. Στις Κάρες τό 1946—έτι έόρτος—έγινε τό κληματογραφικό φεστιβάλ, όποτε άπενεμήθη τό άβραβείο στό έργο τού Όσκαρ «Θύλλα σε υπερίκη καρδιά». Αυτό θέλει ή έρώτησις σας.

ΚΟΡ. ΚΑΡ.: Τις άπαντήσεις στα δύο πρώτα έρωτήματά σας θά τις δώρητε πρόπανω. Για τήν τρίτη έχω να σας πώ τό έξης: Για τόν Τριστάο λέγουν ότι τή ένδυσια τήν θούριά του έβήσαν τό μένος τών Σπαρτιατών, ώστε να ηκηφούν κατά τόν 6' Μεσσηνικό πόλεμο. 'Ικανοποιηθήκατε.

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ Χ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ • ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΤΟΣ Α' - ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ 31
ΑΘΗΝΑΙ, 26 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1947

ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ

Διευθυνσις Συντάξεως
ΣΠ. ΜΕΤΑΣΑΣ - Π. ΓΡΟΥΜΠΟΥΝΗΣ

ΕΚΔΑΕΤΑΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΜΕ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΡΑΔΙΟΦ. ΣΤΑΘΜΩΝ ΑΘΗΝΩΝ, ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ ΑΘΑΝΟΥ Κ.Λ.Π.
ΓΡΑΦΕΙΑ: 'Ελ. Βενιζέλου 41 (Μέγαρον Νικολούδη - Β' όροφος) Τηλέφ. 29.237. - Τμή φύλλου δρ. 1000

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Έσωτερικό έτήσ. 60000. Έξωμ. 30000 Τρίμ. 15000. Έξωτερ.: Έτησ. £ 6, \$ 24. Έξωμ. £ 3 \$ 12. Τρίμ. £ 1½ \$ 6

Ο όμφαλός της Ελλάδος

Τού τακτικού συνεργάτου μας ΦΟΡΤΟΥΝΙΟ

Είπαμε για τήν πλατεία τού Συντάγματος: Όμφαλός της 'Ελλάδος. Και άλλοι κατά παραλλαγήν — όμφαλός τού έλληνισμού. Δεν έαίρω διόλου τί έννοούν. Άλλ' άν πρόκειται για τό κέντρον της άρρύτητος της, θά τό βρήτε λίγο πιο κάτω — σ' ένα κομματάκι της όδου Έρμού, από τό Συντάγμα ως τή Χρυσοσπηλιώτισσα. Ποτέ ίσως μικρότερος χώρος — καμιά δεκαριά μέτρα μήκος και καμιά δεκαριά πλάτος — δεν έχρησιμευσεν ως σκήνη περισσώτερων και μεγαλειτέρων δραμάτων, που είνε άναίμακτα μέν άλλα για τούτο περισσώτερο τραγικά — δράματα χωρίς μεγάλες χειρονομίες, χωρίς ποθητικούς μονολόγους, που περνούν άφωνα και άθροβα — έντελώς έσωτερικά και γι' αυτό πιο συγκινητικά πίο σπαρτακτικά. Πρόκειται για δράματα καθημερινά, τοπεινά, ανθρώπινα, συνηθισμένα, με κέντρο... τό ίδιο τό κέντρο της ζωής, τό πιο μυστηριώδες, τό πιο περίεργο πλάσμα της Δημιουργίας — τή γυναίκα.

Σ' αυτό τό κομμάτι ενός δρόμου, όπου, δεξιά και άριστερά, πίσω από τα κρύσταλλα και τις διτρίνες των κατστημάτων άπλώνονται σε φαντασμαγορικό κ' άνειμεμένο άνακτάτω όλα τα πολυγράμια, στιλπνά, φανταχτερικά και άσημαντα εκείνα πραγματάκια, που άποτελούν ως τόσο τό λόγο της ύπασεως της γυναίκας — σ' αυτό έσπάζει τό πάθος, σ' αυτό εοδεύεται ή ζωή, σ' αυτό θριαμβεύουν οι πορνιές, σ' αυτό πραγματοποιούνται ή ναυαγούν σχέδια με σοφία και τέχνη έπεξεργασμένα, σ' αυτό στρέφεται ό άγώνας, ό μόχθος και ή προσπάθεια ενός κόσμου διαφορετικού, έλκυστικού και άκατανοήτου, που μάς σαγηνεύει, κρατώντας στή χείρα τήν ευτυχία μας.

Τώρα, με τις άνοιξιακές καλωσύνες που ένα κομμάτι τού Κορυδαλλού τυλιγμένο σε λεπτό σύννεφο από γουρσοκόκκινο, κρυφοκίτρινό πάνω από τόν τρούλλο της Χρυσοσπηλιώτισσας, κυρίες και δεσποινίδες, άπ' όλες τις τάξεις χύνονται με ρυθμικό κρατάλισμα τακουνιών στή πεζιδιόρμια τού δρομάκου αυτού, άφύοντες πίσω τους αίσθησια ρεύματα μουρδιάς για να πάνε στή μαγαζιά για να παλαρύνουν τό ύφασμα τό δελαική τήν κορδελίσσας, τό φτερό — αυτό τό τρίπατο, που κάνει τήν ευτυχία τους και τή δική μας. Πόσα δράματα, πόσοι στεναγμοί, πόση άνυπομονή, πόσες σκηνές πύλα κλάμματα, πόσα νεύρα, πόση ζωή κάτω άπ' αυτά τ' άσημαντα πραγματάκια! Και τί άποόσπερ: τί άνυπαλγίσστες — καμιά φορά και τρυφερό — ή συνέπειές τους!

Όλος ούτός ο κόσμος με τα κομψά σώματα τα πιννάρα μάτια, ά χαμυένα χείλινια και τα στιλπνά δοντάκια κατεβαίνει έπίσημα στή μαγαζιά, ν' άρπασθώ πόσα έναντίον τού γυνού κι άνυπερασπίστου πλάσματος που πληρώνει — τού άνδρός. Με πόση σο

φία, με πόση περίσκεψη και στρατηγική διαλέγουν τα φοδρά όπλα τους! Κάθε μία έκλέγει εκείνο τό άσημαντο πραγματάκι, που τήν τάδε βραδυά, ύπό τις δεινά περιστάσεις, θα έλαμνεί ή άρισμένη θέσι, θα έξασκήση, τήν τάδε στιγμή άκατανίκητη γυναικία επάνω σ' άρισμένον άνύποπτο μαντογάλο και θά γίνη — αυτό τό άσημαντο πραγματάκι — ιστορικός σταθμός της ζωής της! Ποιός άνδρας δεν έχει νά διηγηθή κάποιο τέτοιο περιστατικό; Ποιός δεν έπρόκειτο να πάρη τή δεινά και δεν έπλην αίσθησης τήν τάδε γαρι στην έπέδωσι ενός κομψιού ένός άνθους, ένός «κλίπης» μιας καρφίστας, ένός φτερού, καλή θαλμένη... Ποιός δεν ένωισε τή ζωή του να κρέμει σ' ένα από τα άσημαντα εκείνα πραγματάκια που φιγουράρουν σε κάποια βιτρίνα μαγαζιού σ' αυτό τό δρόμο;

Άν όμως τοποθετηθή κανείς λίγο ψηλότερα, ώστε ν' άντικρύση κάτω τό θέσμι της κοινωνικής τραγωδίας, σ' όλη τήν έκτασι... Τότε τό μικρό αυτό κομματάκι τού δρόμου παύνει έσθονικά νά σημαίνει, καταπληκτική. Ποιό είνε τ' άνοιγμα κάθε άνθρώπου από τήν ύπαιθρο ή από τα κάτω στρώματα κι άνεδαίνει στόν άφρό; Νά γίνη «κύριος» — ή γυνίκα του θά τόν σπρώξω μ' άκατανίκητη δύναμη σ' αυτό — να μπει στόν κόσμο, στό ασφάλτο, να χαιρετάν, να χαιρετιέται, να προσκαλή, να προσκαλήται, να κάνει έπισκέψεις και να τού κάνουν έπισκέψεις, να φαίνεται, ν' άκούγεται. Για να γίνουν αυτά όλα — κι άλλα διάφορα — ποίπει τα χασκόντα στόματά των μαγαζιών τού μικρού δρόμου να καταπίνουν κάθε μέρα εκατομμύρια περιουσίες ολόκληρες.

Και σ' όλο αυτό τό μαγαζιά, που για να προσβάσουμε τήν άδραγία τους έμεις οι άνδρες, κομπούμε, τσάκίζουμε, ιδρώνουμε, κομπουριάζουμε λυώνουμε στή δουλειά, δεν υπάρχει τίποτα τό πραγματικό άπαράτητο νά τή ζωή και τίποτα τό χρήσιμο για τούς άντρες. Όύτε μία δελόνα, ούτε ένα κομμάτι. Όλες αυτές οι κολλήσεις χρηστικές, άξίες άντιπροσώπων, άπ' άλλες ιδιοστροφίες, άφύματα, καπνός, άπ' άλλες ο κόσμος, ό εργάτης στούς στραφάλους, ό γεωργός στό άλέτο, ό ναύτης στή θάλασσα, ό υπάλληλος στούς τέσσερις τοίχους ενός γραφείου, ό κάθε δουλευτής τέλος ό μοχλός και ιδούλων, κατ' όσίαν δεν είνε παρά

ΣΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ

Πρωτευθυντική σύνθεσις
του καλλιτέχνου
κ. Μαρίου Άγγελουπούλου

Τού προηγούμενου τεύχους:
'Η ΡΟΖΑΜΟΥΝΤ ΓΙΩΝ
μία από τις νυναιτέστες καλλιτέχνιδες της «'Ηνχλ Λαίον» τού όργανισμού Άρθεου Ράιν.

ΜΕ ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑΝ

Τό έλληνικόν δράμα, ένα δράμα που έσυνέχισθε διαρκώς έντεινόμενον από της Κατοχής, βόινει πρός τήν λύσιν του. Αί ένδικαι δυ νάμεις εξομήςσασαι — άφορ ή έπίκεισις δεν ίσχυσε να φέρη άποτέλεσμα — εναίτιον τών ολίγων που ήγειραν τό έπλοσ κατά της 'Ελληνικής Πατρίδος, άποκαθιστών ήδη τόν Νόμον είνε τας μαρτυρικάς περιόχας της όρείνης Θεσσαλίας που είνον άποτέλεσις τήν καρδίαν της άνταρσίας. Άπό τήν υπερατλαντικήν μεγάλην και πανίσχυρον Σύμμαχον μας φθάνει ή έπιδητική βοήθεια πρός τόν έλληνικόν άγώνα, μαζί με τήν έγύγισιν της άκραιότητος και άνεξαρτησίας της χώρας μας, με τήν όποιαν δεδαίσις παραλύουν αί χείρες εκείνων, οι όποιοι τας ήλπωσαν άποπαικτικές πρός τα έλληνικά έδάφη. Μετά μίαν ή δύο εβδομάδας είνε τό Συμβούλιον Άσφαλείας τού ΟΗΕ θά έχη υποβληθή ή Έκθεσις της Έρευνητικής Έπιτροπής που θά άποτέλεση τήν βάση μιας άποφάσεως ή όποια κοή θάλας άπαχοχούσας δεδαίσιτας θά παρεμβάλλη τά 'Ηνωμένα Έθνη μεταξύ της 'Ελλάδος και τών γειτόνων της άπαγορεύοντάς πάσαν νέαν παροδισιν τών συνόρων της.

Είνε φανερόν ότι δίκαιόμεθα οι Έλληνες να βλέπωμεν πλέον με άπόλυτον αισιοδοξίαν πρός τήν έννύπτην αύριον. Μόχοι συνεχείς τού νετεκλό γκιρλί πολιτικού καθεστώτος, μόχοι μέσα είνε τούς όποιους δίκαιον είνε να διακρίνωμεν τήν δύναμιν της θελήσεως, τήν διασπικότητα, τήν υιοδξίαν και τήν πίστιν επί τών άναγλυθών άγώνων τού άσχημού τού Λαού, κόμισας κ. Κ. Τσολδάρα, άποδίδουν τώρα τούς καρπούς των, με τήν πολυτιμον βοήθειαν και τών άλλων πολιτικών άσχημών, οι όποιοι δεν έδίστασαν να τήν προσφέρουν όταν πρό τιναν μιν νών έζητήθη.

Τό έλληνικόν δράμα δαίνει πρός τήν λύσιν του. Οι Έλληνες ήμπορούν να είνε δεδαίοι πλέον ότι ή θύελλα πορεύεται, και με αισιοδοξίαν και πίστιν να σφάθουν είνε τήν αλλονημένην Έργασίαν, από τήν όποιαν θά προέλθη ή άνοικοδόμησις της έλληνικής Πατρίδος.

Υπάρχει και θύμα τού περιπτώ θύμα τού άσχημού, θύμα τού πολυτιμου και βασυτιμου τίποτε, που άποτελεί τό κέντρο και τή λαχτάρα της γυναικείας ζωής. Είνε άπίστευτο και όμως είνε αυτό: Στο μικρό κομμάτι της όδου Έρμου, ό άγών, ό φοβερός μάχος και ό έσκατος ιδούτης τού έννύπτην πλάσματος, στα λεπτοκομμένα και στανικυρωμένα να γεόκια γίνεται άπλούστατα ένα τίποτε, ένα τίποτε τρυφερό, τού υπέρσσει αττήν υμνά και τού σκότης της. Ένας ολόκληρος κόσμος είνε της. Ένας άνδρας άνόσκελος στή κομμάτι, αυτό τό δράμα και στή τήθος του πατεί, θεοσυβέτικα ένα γυνίκαίο τακουτάκι.

Τὸ φάντασμα τοῦ Σαΐντ πού μοίραζε... λίρες!

Στὴν Πτολεμαῖδα—πού ἐπὶ Τούρκικας ὠνομαζόταν Καϊλά-ρια—ἔμεναν πολλοὶ Τούρκοι. Κυρίως Τούρκοι οἱ ὁποῖοι ἐφυγαν μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴ μετὰ τὸ 1922. Μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἦσαν μεγάλοι τοφλικοὶ καὶ πολὺ πλούσιοι. Τημιζόμενος γὰρ τὰ πλούτη του ἦταν ὁ Σαΐντ Μουσταφὰ Καράογλου, μὲ βίος χιλιάδες στρέμματα γῆς, μερικές χιλιάδες γιδοπρόβατα, καμήλα, ἑκατάσθι ἡγελάδες, ἀλλὰ τόσα γουρούνια ἀλογα καὶ μουλάρια, μὲ τριάντα δυὸ βοῦδαμαδες καὶ ἀγνῶστο πόσα μικρά... κιούτια χρυσῆς, λίρες καὶ ναπολεόνια! Στὰ πλούτη του πρέπει νὰ λογαριάσουμε καὶ τὰς 17 γυναῖκες τοῦ χαρμενοῦ του, τὰς πρὸ ὡμορφες ἀπὸ τὰ Κονιαρχώρια τῆς Κόζανης. Ὁ Σαΐντ δὲν ἦταν ταῖς γούνης. Ὅσο ζοῦσε σκορπούσε τὸ χρῆμα καὶ τὰ γυάλια πού ἔκανε καὶ τόσο ἔμεναν ἱστορικά στοὺς παλῶνους ντόπιους τῆς Πτολεμαίδας. Εἶχαν ὁμῶς μὴ παραδοῇ νωτοπρία! Δὲν ἤθελε ν' ἀφήσει στοὺς κληρονόμους του οὐτε ἓνα γρόσι. οὐτε δράμι χρυσάφι σὲ μετρητό. Καὶ τῶλεγε πάντα. Κι' ὅπως τῶλεγε τῶκαε. Σὺν πέναν σὲ ἡλικία 87 χρονῶν, δὲν τοῦ βρῆκαν οὔτε μιά λίρα. Τὰ παιδιὰ του ἔκαναν ἀνὰ -κάτω τὸ σπῆτι τοὺς σταυλοὺς, πὰ πηγάδια. Μοναχὰ πού δὲν τὰ γκρέμισαν ὅλα. Ἀκόμα καὶ στὰ ὑπόγεια ἔσκαφαν. Πέρασαν ἀπὸ τότε καὶ δέκα πέντε χρόνια. Ἦλθε τὸ «Ἑλληνικό» στὴ Μακεδονία. Τὰ παιδιὰ τοῦ Σαΐντ δὲν πρόκοψαν. Τὰ κτήματά τους τὰ πούλησαν ἓνα - ἓνα, σχεδὸν ὅλα. Κρατοῖσαν μοναχὰ σὰν κόρη ὀφθαλμοῦ τὸ πατρικὸ τους σπῆτι. Κάπου ἐκεῖ ὁ πατέρας τους θὰ εἶχαν ἀσφαλῶς, κρυμμένο τὸ θάσαυρό του. Κι' ὅταν θὰ ἔχαναν καὶ τὸ πῶρο ζωῆς, τότε θὰ γκρέμιζαν, πέτρα μετὰ πέτρα τὸ σπῆτι. Κι' ἦλθεν ἡ μέρα πού τὰ τέσσερα παιδιὰ εἰνεῖναι μὲ ὅσα δὲν τοὺς ἐξοφάλλαν — ζωὴ στὴν ὁποῖαν εἶχαν συνήθειαι. Μαζεύθηκαν τότε ἓνα χειμωνιάτικο βράδυ γύρω ἀπὸ τὸ σόφρα, σὲ οἰκογενειακὸ συμβούλιον. Συζητήσαν πολὺ ὥρα καὶ πῆραν ἀπόφαση: «Νὰ γκρεμίσουν τὸ σπῆτι». Τὴν ὥρα πού ὁ μεγαλύτερος ἀπὸ τοὺς γιουὺς τοῦ Σαΐντ ὁ Ὅσμάν, ἔλεγε: «Πέρα γιὰ πέτρα δὲν θ' ἀφήσουμε ὀρθή» ἐσθῆσε θορυβικὰ ἡ λάμπα, ἀπὸ ἓνα δυνατό φύσημα πού τ' ἄκουσαν ὅλοι καὶ ἓνα... γαστοῦκι, ἀκούστηκε στὸν ὀντῆ. Τρομοκρατημένοι οἱ τέσσερις γιοὶ τοῦ Σαΐντ — μὰ πῶς πολὺ ὁ Ὅσμάν πού ἔφαγε τὸ γαστοῦκι, ἀπὸ ἓνα κοφτερό χέρι, ὅπως διηγείτο — ὤρμησαν πρὸς τὴν πόρτα. Τὴν βρῆκαν κλειστή! Τοῦ κάκου ἔβαλαν τὰ δυνάτια τους νὰ τὴν ἀνοίξουν. Ὁ πῶς ψύχρα, μὲς ἄναψε πάλι τὴ λάμπα. Τοῦ Ὅσμάν τὸ πρόσωπο ἦταν κατὰκόκκινο, ἀπὸ τὸ δυνατό χα-στοῦκι. Οἱ ἄλλοι κατακίτρινοι ἔτρεμαν.

— Τὸ φάντασμα τοῦ ἀφέντη! φησίζουσιν, πῶς μικρός. Καὶ γονάτισαν κι' οἱ τέσσερις νὰ προσευχηθοῦν καὶ νὰ ζητήσουν συχώρησιν ἀπὸ τὴν ψυχὴ τοῦ πατέρος τους.

Ἐκεῖνο τὸ βράδυ δὲν μπόρεσαν νὰ κλείσουν μάτι. Στ' ὅλο τὸ σπῆτι, ἀκούγονταν βήματα ἀνθρώπου πού περπατοῦσε βαρεῖα. Μπαίνε-βγαίνε ἀπὸ δωμάτιο σὲ δωμάτιο ἀνεβοκατέβαινε τὴν σκάλες. Ἦταν τὰ βήματα τοῦ γέρο - Σαΐντ! Οἱ τέσσερις γιοὶ τοῦ εἶχαν χωρὴ κατὰ ἀπ' τὰ παπλώματά τους καὶ ὅλο ψιθύριζαν ἑορκὰ ἀπ' τὸ Κοράνι. Σὺν ἐνθουσιασμοῦ ὁ Θεὸς τὴ μέρα τινάχτηκαν κατόπιν ἀπὸ τὴν ἄπνεια καὶ τὴ τρομάρα τους γιὰ νὰ τρέξουν κατ' εὐθείαν στὸ Χότζα. Βγαίνοντας ὁμῶς ἀπ' τὴν πόρτα τοῦ ὀντῆ τοὺς πρώτους ὁ Ὅσμάν σκόνταψε σ' ἓνα σακκούλι. Ἐπικίψε καὶ τὸ σήκωσε. Ἦταν ἓνα σακκούλι μὲ χρυσὰ νομίσματα. Κάθε πεντακάσια τυλιγμένα καὶ σ' ἓνα ἰδιοῦστα πανί. Τὸ φάντασμα τοῦ γέρο - Σαΐντ εἶχε κάνει, τὸ... θάμα τοῦ!

Σ' ἓνα γρόνιο ἡ ἴδια... χρυσὴ ἐμφάνισιν ἔκανε ξανά τὸ φάντασμα τοῦ Σαΐντ. Καὶ μιά τρίτη φορὰ, πέντε μέρες πρὶν φύγουν τὰ παιδιὰ του μὲ τὰς φαυλίλλες τους, γιὰ τὴν Τουρκία μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν.

Τὴν περίεργη αὐτὴ ἱστορία τὴν ἄκουσα ἀπὸ πολλοὺς, γηγενεῖς τῆς Πτολεμαίδας, πού μοῦ εἶπαν πῶς τὸ φάντασμα τοῦ Σαΐντ, ἀφοῦ ἔφυγαν οἱ γιοὶ τοῦ, δὲν ξαναπαρουσιάστηκε.

N. ΚΑΠΙΤΣΟΓΛΟΥ

ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΓΥΝΑΙΚΑ

εἶνε ἀπαραίτητη μιά κρέμα καθαροῦ σπυρτοῦ «ντεμακιγιάζ» τοῦ προσώπου.

Ἡ πῶς καλὴ κρέμα εἶνε ἐκεῖνη πού εἶνε πρὸ πάντων ἁΓΝΗ.

Τέτοια εἶνε ἡ κρέμα τοῦ φαρμακείου μας πού περιέχει:

- 1ον) Huile d'amanle douce
- 2ον) Lanoline anidre
- 3ον) Cire blanche
- 4ον) Blane de baleine
- 5ον) rs de roses

Μὲ τὴν ΚΡΕΜΑ αὐτὴ καθαρίζετε τὸ πρόσωπόν σας ἀπὸ τὴν ΠΟΥΔΡΑ, ΤΟ ΡΟΥΖ ΤΟΝ ΙΔΡΟΤΑ Ἐλευθερώνετε ἔτσι τοὺς πόρους τοῦ δέρματος, ὥστε ν' ἀναπνεύουν κανονικῶς, πράγμα πού ἐξοφάλλει τὴν καλὴ ἐπιδερμίδα.

Ζητήσατέ τὴν εἰς τὸ φαρμακεῖον

ΓΕΡ. ΓΕΡΟΥΛΑΤΟΥ

Βουκουρεστίου 2

Τὸ ἈΥΡΙΟΝ ἘΓΓΕΛΙΟΝ

Ο ΜΕΓΑΣ ΛΙΘΟΣ

«Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς: Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημεῖου;» (Μάρκου ΙΕ' 43—47 καὶ ΙΣ' 1—8). Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, τῶν ὁποίων τὴν ἀνάμνησιν τελεῖ ἡ Ἐκκλησία κατὰ τὴν σημερινὴν Κυριακὴν, πορευόμεναι πρὸς τὸ μνημεῖον διὰ νὰ ἀλείψουν μὲ ἀρώματα τὸ σῶμα τοῦ πεφλημένου Διδασκάλου λίαν πρωτὶ, διεπίστουν ὅτι τῆς ἀνωτέρω ἐρωτήσεως τὴν δυσκολίαν, ἡ ὁποία θὰ ἐνεφανίζετο ἐνῶπιον αὐτῶν διὰ τὴν μετατόπισιν τοῦ ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ μνημεῖου λίθου, ὁ ὁποῖος ἦτο «μέγας σφόδρα».

Ἀλλὰ τὸ ἐμπόδιον αὐτὸ, τὸ ὁποῖον ἦτο σοβαρὸν, δὲν τὰς ἀνεχαίτισεν εἰς τὴν πορείαν πρὸς ἐκτέλεσιν ἐνὸς ἀνωτέρου καθήκοντος. Καὶ πρέπει μάλιστα νὰ προσθέσωμεν ὅτι, εἰς αὐτὰ ἐμνημόνευσεν ὡς μόνον ἐμπόδιον τὸν λίθον, πρὶν νὰ λάβωμεν ἡμεῖς ὑπ' ὄψιν καὶ τὸν κίνδυνον τὸν ὁποῖον διέτρεχε μεταδίνουσαι διὰ νὰ τιμῇσιν ἓνα λαχίζοντο νεκρὸν, ὁ ὁποῖος χρεὶς ἐπὶ ἀπέθανεν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ ὡς κατὰδίκας κατὰ τὸν Νόμον τὸν ἰουδαϊκόν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν Νόμον τὸν ρωμαϊκόν με βαρυτάτας κατηγορίας, ἐφρουρεῖτο δὲ ὁ τάφος αὐτοῦ σφραγισθεὶς μάλιστα ὑπὸ τῆς κροστωδίας.

Καὶ ὁμῶς οἱ ἀπλοῖαι ἐκεῖναι γυναῖκες τῶν ὁποίων τὸ μνημόνεον θὰ εἶνε αἰώνιον εἰς τὴν χριστιανικὴν ἱστορίαν, τίποτε δὲν ἔλαβον ὑπ' ὄψιν ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω, ἀλλ' ἐπορεύοντο πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος. Καθῆκοντος δέβαια τυπικῶς, καθῆκοντος τὸ ὁποῖον ἐγνώριζον ὅτι δὲν εἶχε νὰ ἀφελῇ, εἰς τίποτε τὸν πεφλημένον νεκρὸν, ἀλλὰ πάντως καθῆκοντος! Τὸ ἡθικὸν ἐμπόδιον, δηλαδὴ τὸν φόβον καὶ τὸν κίνδυνον, οὐτε καὶ τὸ ἔλαβον ὑπ' ὄψιν. Αὐτὸ τὸ ἐμπόδιον τὸ εἶχον νικήσει. Διότι ἀληθῶς δὲ ἡθικὰ ἐμπόδια εἶνε τεράστια μερικές φορές, ἀλλ' εἶνε ὁμοίως ἀληθῆς ὅτι ὅσον εἶνε τεράστια τῶν καὶ εὐκολὰ κατανικῶνται ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι διαπνέονται ἀπὸ τὰ αἰσθήματα τῆς ἀγάπης καὶ ἀπὸ τὴν ἰδέαν τοῦ ὁρθοῦ καὶ τοῦ προσήκοντος.

Τὸ ἡθικὸν ἐμπόδιον τὸ λαμβάνουν δεδαίως ὑπ' ὄψιν, διότι τὸ θεωροῦν — ὅπως καὶ εἶνε — ἀνώτερον τῶν ἀσθενῶν αὐτῶν δυνάμεων: ὁ λίθος ἦτο «μέγας σφόδρα». Ἀλλὰ οἱ καὶ αὐτὸ τὰς ἀνοχαιτίζει. Ἐχουν πεποιθισιν ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ ἐμπόδιον θὰ ἀρῇ, θὰ παραμερίσῃ, θὰ παρακαμφθῇ. Μὰ θὰ τολμήσουν τάχα νὰ παραβιάσουν τὰς σφραγίδας καὶ τὰ σήματα διὰ τῶν ὁποίων ἠσφαλίσθη ὁ τάφος ἐκ μέρους τῶν ἐπιστῆμων Ἀρχῶν, αἱ ὁποῖαι μένεα ἐπνεον ἐναντίον τῶν σταυρωθέντων καὶ τῶν ὁπαδῶν του; Πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἦσαν ἐτοιμαὶ νὰ τὸ πράξουν, ἀφοῦ δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν σκοπὸν ἐπορεύοντο πρὸς τὸ μνημεῖον...

✱

Βεβαίως δὲν εὐρέθησαν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ κάμουν τίποτε ἀπὸ ὅσα ὑπελόγιζον. Διότι δὲν εὗρον τάφον σφραγισμένον οὔτε λίθον ἐπ' αὐτοῦ. Δὲν εὗρον καὶ οὔτε νεκρὸν. Ἀντ' αὐτοῦ ἐνθύνουν τὸν Ζῶντα, τὸν Ἀναστάντα, τὸν Αἰώνιον, προσαγορεύοντα οὕτως διὰ τοῦ χαρμοσύνης: «Χαίρετε!» καὶ συνιστῶντα εἰς αὐτὰς νὰ πορευθοῦν καὶ νὰ γίνουν κήρυκες τοῦ φαιδρῶς τῆς Ἀναστάσεως κηρύγματος!

Δὲν εἶνε εὐκολόν, δὲν εἶνε καὶ δυσκόλον, διότι ἀπλούστατα δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐξάρῃ τις εἰς τὸ ἐμπρότερον σημεῖον τὰ μεγάλα καὶ πολυπληθῆ πορίσματα, τὰ ὁποῖα δυνάμει νὰ συναγάγῃμεν ἐκ τοῦ κοσμοϊστορικῶς τούτου παραδείγματος.

Ἡ μάλλον περὶ καὶ πρακτικὴ — καὶ ἴσως-ἴσως ἡ ἰαλλὸν ἐνδιαφέρουσα τὴν ἐποχὴν μας — πλευρὰ εἶνε ἐκεῖνη ἡ ὁποία παρουσιάζει τὴν ἀποψιν ὅτι οὐδὲν εἶνε δυνατόν νὰ καταρῶθῃ διὰ τῆς νωθρότητος καὶ τῆς ἀδρανεῖας, διὰ τῆς δειλίας ἐνῶπιον τῶν ἐμποδίων τοῦ βίου διὰ τῆς ὑποχωρήσεως ἐναντὶ τῶν δυσκολιών. Ὅλα αὐτὰ τὰ ἐμπόδια εἰς τὸν βίον εἶνε ἐχθροὶ τοὺς ὁποῖους πρέπει νὰ κατανικήσῃ. Καὶ λέγει σχετικῶς διδάσκαλος τῆς: «Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἐχθρὸς δὲν ὑπάρχει ἀγών, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἀγὼν δὲν ὑπάρχει νίκη καὶ ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ νίκη δὲν ὑπάρχει στέφανος».

Ἀνωτέρω δὲ τις ἀποψὶς σχετικὴ εἶνε ὅτι δι' ἐκείνων ὁ ὁποῖος πορεύεται πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος ὡπλισμένος μὲ τὰ ὅπλα τοῦ φωτός, ἦτοι τὴν πίστιν, τὴν ἀγαθὴν προαίρεσιν, τὴν νωθρότητα τῆς καρδίας καὶ τὴν ἀγνότητα τῶν σκέψεων, πολλάκις, ἀπειράκις, τὰ ἐμπόδια αὐτὰ καταπίπτουν ἀπ' ἐαυτῶν, κρημνίζονται, κρηματοποιεῖνται, ἀφνίζονται, δὲν προλαμβάνει καὶ νὰ τὰ ἀντιμετωπίσῃ ὡς καὶ αἱ Μυροφόροι γυναῖκες τὸν «σφόδρα μέγαν λίθον», ἀλλὰ ἀπολαμβάνει οὕτως τοῦ ποδουμένου καὶ ἐπιδικουμένου ἀναθροσκοποῦ, εἰς πολὺ μεγαλειότερον βαθμὸν ἀπὸ ὅ,τι ἐπιθυμεῖ, ὡς καὶ οἱ ἴδιοι γυναῖκες ἀπῆλυσαν ἀντὶ τῆς θέας ἐνὸς πεφλημένου νεκροῦ, τὸν Ἀναστάντα Κύριον.

ΣΤΥΛ. Γ. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ

Τὰ χιλιοτραγούδημένα μάτια

Μαῖρα, ἡ γαλανὰ, καστανὰ ἢ πρασινὰ, τὸ ἴδιον πάντα ἀμορφα...

Πάντα ἓνα ζευγάρι, πολὺ τιμα πετράδιον ἠλεκτρονισμένα σὲ ἄλλο χρώμα καὶ ἐκφραση...

«Νὰ τὸ προσέχῃς σὰν τὰ μάτια σου», ἀκούμε συχνά νὰ λένε γιὰ κάτι πού βελεῖ μεγάλη προσοχὴ ἢ περιποίηση.

Τὶ νὰ κάνωμε ὁμῶς, γι' αὐτὰ τ' ἀτίμητα στολίδια καὶ πῶς φροντίζωμε νὰ τὰ κρατῶμε σὲ καλὴ ὑγεία νὰ τὰ ἔκουν ῥαῶμε κατὰλληλα καὶ γενικά νὰ τὰ προσφύλασσωμε; Ἀπολύτως τίποτα!...

Σκεφθῆτε λιγάκι καὶ θὰ δῆτε πῶς, τὸ μοναδικὸ πρῆγμα πού δὲν φροντίζωμε διόλου εἶνε τὰ μάτια. Μάλιστα! Ἐτοῖς εἶνε κι' ἄς μὴ παρανενοῦμαστε.

Τέσσερις εἶνε οἱ κυριώτεροι ἐχθροὶ τῶν ματιῶν: Ὁ ἄερας καὶ ἡ σκόνη. Τὸ πολὺ φῶς. Τὸ λιγδ φῶς. Τὰ ἀκάθαρτα χέρια.

Ἀκόμη καὶ ὅταν ἡ ὁρασίς σας ὁρισκεται σὲ ἀρίστη κατάσταση, δὲν πρέπει ποτε νὰ ἐκθέτετε τὰ μάτια σας στὸν αἶρα καὶ τὴ σκόνη. Εἶνε ἀπαραίτητο νὰ τὰ προσφύλαξετε μὲ ἓνα βέλο, μὲ μαῦρα γυαλιὰ ἢ ἀκόμη μὲ γυαλιὰ ἄσπρα, εἰδικὰ βέβαια. Ἐπίσης, ὅταν ὀδηγῆτε ποδηλάτο ἢ μοτοσυκλέτη εἶνε πολὺ ἐπικίνδυνον νὰ μὴ φορᾶτε γυαλιὰ, πρῶτον γιὰ τὴν προσφύλαξιν τῶν ματιῶν σας καὶ δεύτερον γιὰ νὰ ἀποφύγετε ἓνα δυστύχημα, πού πιθανόν νὰ συμβῇ ἀπὸ ἓνα σκουπίδακι ἢ ἓνα μυιγάκι πού θὰ μῆσιν στὸ μάτι σας.

Στὸν πολὺ δυνατό ἥλιο ἢ σὲ μιά γιγινισμένη ἐκτασὴν πρέπει νὰ φορᾶτε πάντα μαῦρα γυαλιὰ ἢ γυαλιὰ βάζετε σὲ κίνδυνον τὸν ἀμφιβλοπτορεῖδι χιτῶνα τῶν ματιῶν σας πού ἡ χιτῶνα τοῦ ματιῶν νὰ εἶνε ἀνεπαρκῶς. Μὴ διαδράζετε καὶ μὴ κεντᾶτε σὲ πολὺ δυνατό ἥλιο.

Τὸ λιγδ φῶς ἐπίσης εἶνε κακὸ γιὰ τὰ μάτια. Ἡ μεγάλη προσφύλαξη πού κάνωμε νὰ τὰ καταφέρωμε νὰ ἐργασθῶμε στὰ σκοτεινὰ τὰ κοιτάζει ἀφάνταστα. Εἶνε ἀπαραίτητο νὰ ἔχωμε μιά λάμπα μὲ ἀπαλάουρ πού νὰ ρίχνῃ τὸ φῶς ἀπ' εὐθείας στὸ βιβλίον ἢ στὸ ἐργαλεῖο. Ὅταν γράφετε φροντίζετε νὰ ἔχετε τὸ φῶς πλαγίως στὸ ἀριστερὸ σας χέρι.

Τέλος, πρέπει νὰ φροντίζωμε μὲ καθετὸν τρόπο νὰ κώσωμε τὴν φοβερὴ συνήθεια πού ὅλοι μας, λίγο - πολὺ ἔχομε νὰ ἐγγίζωμε τὰ μάτια μὲ ἀκάθαρτα χέρια. Λέγοντας ἀκάθαρτα, μὴ φαντασθῆτε πῶς ἐννοοῦμε χέρια γεμάτα λάσπες. Οὐχί, πρὸς Θεοῦ. Ἀκάθαρτα εἶνε τὰ χέρια ἀμέσως μετὰ ἀπὸ ἓνα γερό σαποῦνισμα. Ὅταν ἔχωμε αὐτὸ ὑπ' ὄψιν μας, μπορούμε εὐκόλως νὰ καταλάβωμε πῶς γιὰ νὰ βάλωμε τὰ χέρια στὰ μάτια μας πρέπει πρῶτα νὰ τὰ πλύνωμε καλά.

Ἐπίσης μιά περιποίησις γενικότερη θὰ τὰ προσφύλαξιν ἀπὸ μικροζήμιες καὶ θὰ τὸνῶσιν τὴ γραμμὴ καὶ τὴν ἐκφρασί τους ἀφάνταστα.

Δυὸ φορές τὴν ἑβδομάδα πλένετε τὰ μάτια τὸ βράδυ πρὸ τοῦ κοιμηθῆτε μὲ ἓνα ιμα-

μπάκι βουτηγμένο σὲ καλὸ ῥοδόσταγμα.

Ἐνα κολῦριον Σουλφὰτ ντὲ ζῖνγκ ἢ ἓνα πού θὰ γράφῃ ὁ γιαντρός σας, 3 σταγόνες στὸ καθετὸ μάτι εἰς περιπτώσιν πού κοκκινίζει προλαμβάνει ἓναν σοβαρὸτερον ἐρεθισμό.

Ἐπάλειψις μὲ τὴν εἰδικὴν πομάδα Ὄζυντ ντὲ λιαῖο προλαμβάνει τὸ «κραιβάκι» πού τόσο ἐνοχλεῖ καὶ... ἀσχημίζει.

Ἐπίσης κοιμῶσες μὲ χαμουρὴν ἢ τριαντάφυλλα, ἐκκουράζον τὰ μάτια περὶ ὁ ἐρεθισμός καὶ τοὺς δίνει λάμψιν ἰδιαίτην.

ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ

Γιὰ ν' ἀποφασίσετε νὰ ράψετε ἓνα φόρεμα πρέπει ἀπαραίτητως νὰ κυττάξετε πρῶτα τὴν σῆς πηγαίνει.

Μιά κομψὴ γυναῖκα ποτε δὲν παραγγέλλει στὴ τύχη τὸ φουστὰν, τῆς. Γιατὶ τότε τὸ ποσοστὸ τῆς ἀποτυχίας εἶνε μεγαλύτερον καὶ ἡ ἀπογοήτευσις ἀφάνταστη.

Γι' αὐτὸ ἡ κάθε μιά μας πρέπει νὰ μελετῇ τὸν τύπο τῆς, τὴς ἀναλογίης τῆς καὶ τότε μόνο θὰ ξαίρη τί τῆς πηγαίνει.

Μία κοντὴ π. χ. θὰ ἀποφύγῃ μιά φούστα μὲ βολάν. Μιά φούστα μὲ σούρπες ταιριάζει σὲ μιά λεπτὴ μέση.

Ἐνα ἐπανωφόρι ριτενγκότα δὲν θὰ φορέσῃ ποτε μιά γυναῖκα μὲ μεγάλο στήθος.

Μιά καπελλίνα δὲν πηγαίνει σὲ σώμα μὲ φαρδεῖς ὠμούς καὶ μεγάλο κεφάλι.

Μερικές πένες πίσω, δίνουν φάρδος καὶ κρύβουν τὸ πάχος τῆς πλάτης. Ἐὰν τυχόν ἔχετε λίγο στομάχι οἱ πένες θὰ γίνουν ἐμπρός. Λίγο φάρδος στὴ φούστα κρύβει τὸ γέματό σώμα.

Ἡ ζώνη μπορεῖ νὰ ἐξελεάσῃ καὶ νὰ διορθῶσιν ἓνα κοντόταλο ἢ μακρόταλο σῶμα: θάβει νὰ ξαίρετε νὰ τὴν τοποθετήσετε κατὰλληλα.

Ὅσες ἔχουν χαμηλὰ τὸ στήθος ἢ τοῦ πετᾶνε τὰ κόκκαλα, νὰ προτιμοῦν τὰ μετερὰ ντεκολτέ.

Κλειστὸν τελείως τὸ λαιμὸν ἂν εἰσατε πολὺ ἀδύνατον στὸ στήθος.

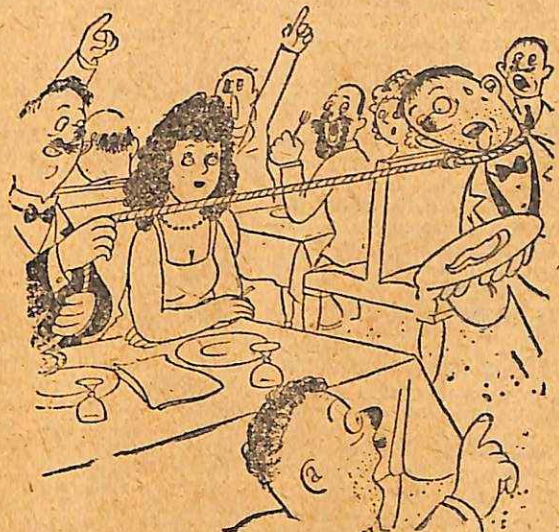
Ἐτοῖς μὲ λίγη προσοχὴ ὅλες οἱ γυναῖκες μπορούμε νὰ ἐμφανισθῶμε τελειότερες.

Δὲν εἶνε ἀνάγκη ἀπὸ μιά ἀπροσεξία ἢ ἐπιπολαιότητα στὴν ἐκλογὴ τοῦ ὁφάσματος καὶ τοῦ σχεδίου νὰ ὑπογραμψῶμε μιά ἀτέλεια πού υποβοήθει ὡρασιότητα νὰ κρυφθῇ.

Οἱ ἡλικιωμένες γυναῖκες, ὅσο νέες καὶ ἂν φαίνονται πρέπει νὰ ἀποφεύγουν τὰ πολὺ χτυπητὰ καὶ νεανικά χρώματα, καὶ σχέδια, γιὰτὶ ἐπιτυγχάνουν τὸ ἀντίθετον ἀποτέλεσμα ἀπὸ τὸ ἐπιδιωκόμενον καὶ τὸ ἐλαφρὸ χαμόγελο προκαλοῦν. Ἐνὸς μὲ ἓνα σκούρο χρώμα στὴν ἀπλή γραμμὴ ροιμένο, τονίζουν τὴν ὡριότητα τους καὶ τὴν ὡριότητα τῆς ἡλικίας τους πού τόσο γοητεύει.

ΜΠΕΤΥ

Ξένη γελοιογραφία

— 'Επὶ τέλους! Κρατῶ ἓνα γκαρσόνι!..

— Καὶ τί λέγει ἡ ἐπιστολὴ πρὸς Τιμόθεον, παιδί μου;
— Δὲν συνήθισα, κυρία, ν' ἀνοίγω τὰ ξένα γράμματα!..

— Εἶνε καλὰ τὰ παιδιὰ σου;
— Αὐτὸ τὸ ξέρουν ἐκεῖνοι πού τῶν τίς διελέττες...

ΚΕΝΝΥΑ

Μέχρι τώρα διασχίσαμε με το αεροπλάνο όληκληρη την Αίγυπτο, το Σουδάν, την Ερυθραία και Αιθιοπία.

Τώρα θα πάμε και πάρα κά τω σε άγνωστους καινούργιους τόπους.

Ποίν από πολύ λίγα χιόνια αι ύποστάσεις αυτές ήτανε τόσο μεγάλες, που πολύ λίγοι επιχειρούσαν να κάνουν αυτά τα ταξίδια με τα επίπονα καραβάνια. Τώρα αι άποστασεις άκηδενίσθησαν, με το αεροπλάνο. Νομίζει κανείς πως βλέπει έναν υπερμεγέθη Χάρτη της Γης, που χρειάζεται λίγη ώρα για να τον περιδιάβεις. Πιο κάτω από την Αδυσσηνία εύρσκειται η Κέννυα, ή ωραιότητα άγγλική Αποικία.

Πηγαίνοντας από την Αδυσσηνία στην πρωτεύουσα της Κέννυα Ναϊρόμπι, χρειάζονται 4 ώρες αεροπορικού ταξιδιού. Στο ταξίδι αυτό συναντούμε τη μεγάλη λίμνη του Ροδόλου και άριστερά το πλούσιο όρος της Κέννυα, που αν και βρίσκεται επάνω στον Ισημερινό είνε συνεχώς χιονισμένο γιατί έχει πάνω από 5.000 μέτρα ύψομετρο.

Φθάνοντας στην Κέννυα θαυμάζουμε την εξαιρετικά καλλιεργημένη γη, με άπεραντες φυτείες καφέ, που τα καφέδεντρα είνε βαλγμένα στη σειρά σαν στρατιώτες.

Η πρωτεύουσα της ή Ναϊρόμπι, είνε θαύμα πολιτισμού, με τους ώραιους δρόμους, τα πολυτελή καταστήματα και τα μεγάλα ξενοδοχεία.

Στο αεροπλάνο μας υπάρχουνε ένα συμπαθέστατο άνδρoγυνο Έλβετών που πηγαίνουν να κινηματογραφήσουν θηρία της ζούγκλας.

Μας μιλάνε για την ώραία τους πατρίδα και τα χιονισμένα βουνά της, με και εμείς προσπαθούμε να τους περιγράψουμε το όραμα των ελληνικών νησιών, όπως τα είδαμε για τελευταία φορά, ένα άνοιξιότικο ελληνικό απόγεμα, φεγγοντας από το Χασάνι με το αεροπλάνο.

Οι Έλβετοι είνε περήφανοι γιατί η Χώρα τους δεν κάνει ποτέ πόλεμο αλλά και εμείς είμαστε περήφανοι, γιατί η δική μας πατρίδα «ξάρισε και κάνει πόλεμο».

Και πρέπει να φύγει κανείς μακριά από την Ελλάδα για να καταλάβει την αξία της.

Είνε Άγγλος ταγματάρχης άκούγοντας πως είμαστε Έλληνες, μας σπινγεί τα χέρια μ' ένθουστασμό, και μ' αρώτα αν γνωρίζουμε την...

ταβέρνα του... Παπαχειμώνα! Είνε τόσο ωραίο να βρίσκεσαι επάνω από την έρημο του Ισημερινού και να μιλάς για τα ταβερνάκια της Πλάκας!

Μας λέει ότι βρέθηκε στην Αθήνα την εποχή που άεινήσαντο Δεκεμβριανού κινήματος, και ότι παρ' όλα αυτά νοσταλγεί την Αθήνα κι' έχει κάνει αίτηση να τον μεταθέσουν πάλι, εκεί. «Άραγε να νοσταλγεί την Αθήνα ή τα ώμορα μάτια

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»—Σελίς 6.

καυμάς Αθηνάσις!!..

Στην Κέννυα έχει περίφημη συγκοινωνία. Εκτός από τους θαυμάσιους δρόμους, έχει σιδηροδρόμους με βαγκόν - λί και βαγκόν - ρεστωράν, που πηγαίνουν στην Ταγκανίκα, στο λιμάνι της Μουπάσσα και στην πόλη Κισουάντο που βρίσκεται επάνω στη λίμνη Βικτώρια. Εκεί υπάρχουν μικρά βαποράκια με όλα όμως τα κομφορτού σε 8 μέρες κάνουν τον γύρο της λίμνης.

Γιατί ξέχασα να σας πω, πως η Κέννυα εκτός από τις περιφημες «φαρμες» της, καί τις καφεφυτείες της έχει και περίφημο Τουρισμό. Υπάρχει το περίφημο «Οτέλ ον δη Τσικ», δηλαδή ξενοδοχείο επάνω στα δένδρα. Δωματία φτιαγμένα στα κλαδιά πελώριων δένδρων από όπου η Διεύθυνσις του ξενοδοχείου σας έγγγυαται ότι εντός 24 ώρων θα ήθε από κάτω να περνούν άγρια θηρία!!! Κακούοισα άγρια θηρία!!!

Υπάρχει μία περιοχή στην Ταγκανίκα για τους περιηγητάς, όπου μπορούν να δουν ρινοκέρους, λεοντάρια, άγρια βουβάλια και έλέφαντες. Πηγαίνουν εκεί από το αυτόκινητό τους τους ρίχνουν ωμά κρέατα για να τα φωτογραφίσουν.

Τόσο δε συχνά γίνεται αυτό, ώστε τα λεοντάρια στο μέρος αυτό έχουν συνήθισα και πλησιάζουν μόνα τους!! Τα θηρία στην Κέννυα και Ταγκανίκα θεωρούνται Έθνικός πλούτος, και απαγορεύεται αυστηρώς να σκοτώσει κανείς ένα από αυτά, άνευ ειδικής άδειας ή όποια όμως ακριβοπληρώνεται.

Αφού έμείναμε λίγες ημέρες στην Ναϊρόμπι, εξακολουθήσαμε το ταξίδι μας σιδηροδρομικώς (3 μέρες και 3 νύχτες) για την πρωτεύουσα της Ταγκανίκας Νταρ - ές - Σαλαάμ (λιμάνι της Ερυθρής) που βρίσκεται στον Ινδικό Ωκεανό.

Είνε τόσο ευχάριστα τα τραίνα εδώ κάτω, με τα τρεχούμενα νερά στο κάθε κομμάτι των με τις άνταπαικτες κοκέτες και τα άσπροφορεμένα γκαρσόνια του Ρεστωράν, ώστε το ταξίδι αυτό παρ' όλο που είνε μεγάλο δεν μ' α κουράζει καθόλου.

Τώρα το τραίνο, κατεβαίνει, συνεχώς από τα όροπέδια της Κέννυα. Σε κάθε σταθμό βλέπουμε το ύψομετρο οι αριθμοί να μικραίνουν 1500 μ. έπειτα 1200 μ. και έτσι θα κατέβουμε στην θάλασσα.

Ενώ στην Κέννυα είνε Αγγλία ή Ταγκανίκα είνε λίγο Ελλάδα. Η μεγάλη αυτή χώρα έχει λίγους κατοίκους, γιατί ή περισσότερη είνε άνεξερεύνητη. Από τους λίγους αυτούς Ευρωπαίους κατοίκους οι 3.000 είνε Έλληνες, και τί Έλληνες!! Όλοι πλούσιοι, με σγινωκτήματα μεγάλης φάρμας καφέ και εργοστάσια!

Στο μεγάλο αυτό ταξίδι δε υπάρχε, σταθμός που να κατε

Στό Γεώργιο Β.

«Άσβεστ' ακόμη κλάματα,
από Λαό Μεγάλο
σ' ακολουθούν Βασιλιά,
της Νίκης με τό "Όχι".

Με σέβας συλλογίζεται,
άκόμα κάτι άλλο:
«Αναπολούνται οι στιγμές του δεύτερου του "Όχι".
Δεν ήσαν μόνον δόγας της Μάννας μας Έλλάδος,
όλου του Κόσμου άρχοντες ήσαν της Λευτερίας.
Μεγάλες, έτράφηκες με γάλα της Παλλάδος,
Δημοκρατία δίδας κι άς ήσαν Βασιλιάς.

Μάτια δακρύρογα κυττάν το στερνό πέρασμά σου,
που σε τραβά σιγά, σιγά, μέσ τη γενίττρα γή,
κι' αναλαμπές ξεχνούνται, στα ελληνικά παιδιά σου.
«Απ' τη Νίκη που τους άφησες, "Ενώ περνάς "Εσύ".

Κι αν έφυγες! Δεν χάθηκες
Μέσ' τις ψυχές μας μένεις Μεγάλε Βασιλιά
Κι αν 'πό μακριά βασίλευες,
Αιώνια βασίλευεις! Κάτω απ' την ελπίδα.
(Ψυχικό 1937) ΛΙΑΣ ΦΤΕΛΙΑΣ

Χριστέ μου

(ΣΤΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΣΟΥ)

Καταραμένη ή Μοίρα μου τώρα Χριστέ μου
σαν με μίσησε τόσο μέσ' τα πρώτα μου χρόνια
τώρα π' ανθισαν όλα και γελούν γύρωθέ μου
θείους ύμνους τραγουδούν τα πουλάκια στα κλώνια

Τόν άνειπώτο νιώσε σπαργμό τό θαθύ μου
Συ στερή μ' άπομένεις μοναχή μου έλπίδα
στα πηχτά τα σκοτάδια που κρατούν τη ψυχή μου,
ή ματιά Σου άς σκορπίση μία θεία άχτίδα.

Συλλογίσου Χριστέ μου και τόν άμοιρο μένα
τη χαρά της ζωής μου που λαχάρησα τόσο
τη στιγμή που καμπάνες θα χτυπάν, για Σένα
στη σεμνή τη μορφή Σου τα δυο χέρια θ' απλώσω

Μακρυνές οι καμπάνες... Μά θα φθάνουν οι ήχοι
δεν θα νιώσω φίλι, τρυφερό κι ούτε χαδί
τους λυγμούς μου θ' άκούσουν του κελλιού μου οι τοίχει
στης χαράς Σου τό θείο κι όλοφώτεινο δράδυ.

«Άς μ' αλόφρων' ή Μοίρα που μου έταξε μόνο
νάχω κλάμμα και πίκρα συντροφιά στην καρδιά μου
δακρυσμένος σε ΣΕΝΑ τη φωνή μου ύψώνα
να λυτρώσης τόν πόνο του φριχτού Γολγοθά μου!
ΝΙΚΟΣ ΚΡΗΤΙΚΙΔΗΣ

θήκαμε και να μη βρήκαμε "Ελληνες.

Η πρώτη μου μεγάλη έκπληξις ήτανε στο Μόσι, με τα μικρά πόλεις κάτω από το Κιλιμάντζαρο τό τρίτο βουνό του κόσμου.

Το τραίνο στέκεται λίγες ώρες και πηγαίνουμε να φάμε στο ξενοδοχείο το πιο μεγάλο. Μνηστήρι μου Κύριε!

Τό γραμμόφωνο παίζει «Δυό πράσινα μάτια με υπλές βλεφαρίδες» — τότε κι' όλας πρόλα, δε με φάσας εδώ κάτω — φωνές ελληνικές από τους θαμώνες, άκαταστασία ελληνική και φασαρία. Πρό παντός φασαρία, που τόσο μ' άλειψε από τη πολυτελή ξενοδοχεία της άγγλικής Ναϊρόμπι, που οι θαμώνες τρώνε σιωπηλά, φορούνε τσινεβρά, και νομίζουν πως δεν έχουν αλμα μέσα τους.

Είμαι πολύ ευχαριστημένη. Έπί τέλους αισθάνομαι ενικό με περιβάλλον. Ο κύριος Ιουλιάνος ο ξενοδόχος, πληροφορεί τους άλλους ότι ερχόμαστε από την Ελλάδα. Ο ξενοδόχος δεν μπορεί να καταλάβει

τι είνε να βρεθώ "Ελληνες με "Ελπίδα στην ξενιτιά!! "Αμέσως ένας κύκλος σχηματίζεται γύρω μας και αι έρωτήσεις πέφτουν βροχή! Τι γίνεται εκεί κάτω στην Ελλάδα; Εαν ή ζωή είνε άκριδη, πόσα λεπτά να στέλλουν στους συγγενείς τους, και άρχίζει και ο σχετικός... πολιτικός καυγάς.

Ε ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ

Η μεταπολεμική Ιταλία

Δέν ξαίρω ποιό κακοδαμώνα δένει την Ελλάδα και κρατάει την δεκαδική της κατάσταση σε πειρρή της έσωτερικής της ανωμολίας και οι επιβουλές των γειτόνων της την αναγκάζουν να δαδίζει ψηλαστικά, να σκοντάσει, να έλυνασκευαται και να έλυνασκευαται σε τέλματα. Ξαίρω όμως καλά πως ή γειτονική χώρα, ή "Ιταλία, ή δούλο-γη αυτή Ευρωπαϊκή γωνιά, που μπορούσε να συνθλιβεται ανάμεσα στη Δύση και στην Ανατολή ή ή μια οικονομική εύημερία με μεγάλες μελλοντικές προοπτικές τη στιγμή, που άλλος λαός, άιμωδός στη συμμαχική και παγκόσμια νίκη, ή "Ελλάδα, παρουσιάζεται στη διεθνή οικονομική άποκατάστασι, σαν τό φτωχότερο σκηνικό της μεταπολεμικής, του κόσμου, σκηνογραφίας.

Είδα, άκουσα, έζησα σαν άπλος επισκέπτης στην "Ιταλία, τόν τελευταίο τούτο καιρό, και σαν τέτοιος γράφω, άπύλτα αντικειμενικά, δίχως φυλετική εμπάθεια, χωρίς προκατάληψη, ούτε και με πρόθεσι να προτείνω μέτρα, λύσεις ή συστήματα, αλλά μ' ένα — που δεν μπορώ να τό κρίνω — πασαπόνο ελληνικό, όπως τό έχουμε όλοι μας οι "Ελληνες.

Έφθασα στην "Ιταλία όταν ή λίρα στην έλευθερη αγορά, είχε 12.000 λιρέττες. Ο τιμωρισμός της ζωής προστίθεται και χαρακτηριστικά άνακουφιστικός ως και για τόν τελευταίο αστό. Το δολλλάριο 720 λιρέττες. Οι πρώτες έφημερίδες, που διάβασα, γράφανε για κάποιο δάνειο, που έκαλείτο όλόκληρος ο Ιταλικός λαός να γραφτεί έθελοντικά, για να υποστηρίξει την οικονομική ανασυγκρότησι της χώρας. Η "Ιταλία, όπως τό ξαίρωμε όλοι μας την ημέρα, που έγκατέλειψε κι' ο τελευταίος Γερμανός τη γή της, βρέθηκε σωστό οικονομικό ράκος, χωρίς άπτελειώ το και με τόν κίνδυνο πληθυσμός τσώνεκατομμυρίων ψυχών, σκατεμένος απ' τη με γάλη περιπέτεια, που τους έλυνει ο Δονικισμός της έξελ, που άρχηγού του, να πέση στή λυχία του μεταπολεμικού γύπα της μαύρης άγαρας.

Οι έκλογές, με τη βοήθεια και του Βατικανού, φέρανε τόν άρχηγό των χριστιανοδημοκρατικών στην άρχή, μ' ένα έπιτελείο παλινών πολιτικών, που ο καθένας απ' αυτούς είχε μεγάλες σχέσεις με βαρύνοντα πρόσωπα της παγκόσμιας διπλωματίας. Ο Ντε Γκασπερι κόι νεται σήμερα απ' όλα τα κομματικά χρώματα ο πιο ίκανός και κατάλληλος για τη σημερινή "Ιταλία, διπλωμάτης. Οι "Ιταλοί τόν λένε ή δίδυμη άδελφή της άλλης γηραιότερης άλεποίς της Ειρώνης, του Μπε.

Παρ' όλα αυτά όλοι τους είνε πραγματικοί "Ελληνες άεξαρτήτως φρονήματων. Τό Μόσι είνε ο Σταθμός, και οι άτοικοι, ζούν στις φάρμες τους στο έσωτερικό πολλά μίλια μακριά. Μία φορά την έβρομάδα μαζεύονται στο ξενοδοχείο του κύριου Παυλάκη να τό ποΐνε και να ξεσκάνουν.

Τό δάνειο, ένα είδος έσωτερικού δανείου, τό «Στοτσκορβέτες» όπως τ'έλεγε, πέτυχε άπύλτα. Κάθε υπάλληλος δημοσίου ή ιδιωτικός, εργάτης ή

διοτέχνης, έπαγγελματίας ή διουήχανος, προσέφερε χωρίς κοστικό αντίλλαγμα, δίχως καμιά μετοχή, σαν έσοδο, κά ποιο κορηματικό ποσό, ανάλογα με τις άποδοχές και τα κέρδη του. Άναιμιακτη φορολογία, κα θαρά έθνική, τιποτένια για την οικονομική άντοχή του καθένος, άλλ' ίκανή να στηρίξει, σε βασις στέρεα, την οικονομία της χώρας με συνδυασμό οικονομικής ένσχυσης απ' έξω. Τό «Στοτσκορβέτες» τέλειωσε τα μεσάνυχτα της 4ης Ιανουαρίου 1947 ύστερα από τρείς μήνες απ' την ήμερα, που άνοιξε. Στο χρονικό διάστημα αυτό ο Ντε Γκασπερι γύρισε από ένα ταξίδι του στην Αμερική, που κράτησε μόνο πέντε μέρες, φέρνοντας στόν χαρτοφύλακά του μία προσφορά από 90 λιμπερτού και στή τσέπη του μία έπιταγή από 150 εκατομμύρια δολάρια. Τόνωσε την έξαγωγή σε τεράστιο κύμα κι' έβαλε ρυθμό και πειθαρχία στις έισαγωγές. Άποτέλεσμα: Η λίρα από 12.000 λιρέττες όπως γράφω πιο πάνω, που είχε στις άογές του Δεκέμβρη του περασμένου χρόνου, έπεσε τό Φλεβάρο στίς 8.000 λιρέττες. Το δολλλάριο στίς 560 λιρέττες. Η Ιταλική διουήχανία έδωσε σε άπόδοσι τό 85% της προπολεμικής και οι μετοχές και παραγγελίες των «ΦΙΑΤ» και άλλων μεγάλων διουήχανιών άύξανον κάθε είκοσι τετραώρα.

Πολλές άγορές του Έξωτερικού έχουν κλείσει παραγγελίες με πρωτεραιότητα και τριών μηνών άκούη. Η ουσία όμως όλη αυτής της σταυροφασίας, για την οικονομική νίκη της "Ιταλίας, σε καιρό, που τα πάντα έπρεπε ν' άρχίσουν απ' τα σπάργανα, στηρίζεται στη λαϊκή κατανόησι, που ένας έένος μένει κατάπληκτος μπροστά στη συνειννόση αυτή κράτους και λαού.

Τόν "Ιταλό τόν γνώρισα, όπως κι' όλοι μας καλά, στή διαφορά Μέτωπα στην Άλβανία, στην Ανατολή. Είνε άκατάλληλος για στρατιώτη με μία ψυχρούνηση ρομαντική και με πλούσιο συναισθηματικό ακούη απ' τόν κίνδυνο, άκόμα κι' όταν αυτός ο κίνδυνος άπειλεί την ίδια του την έθνική ύπόστασι.

Γνώρισα όμως τόν ίδιον "Ιταλό μέσα στην πατρίδα του με την άεινη στόν όμο. Όλοι τους, έχουν τό μένος για την άνοικτόδουσι, και την ήλική άνασύνταξι, έξω από πολιτικές διαμάχες ή διωμικές λύσεις για κοινωνική δικαιοσύνη. Είστω κι' όταν δυό έγγυατες, που δουλεύουν στην ίδια σιδηροδρομική γραμμή, φορούν ο έένος την κονκάδα τού «σούρου» δρέπανου και ο άλλος τού «κόμματος του κοινού άνθρώπου».

Δεξιοί και άριστεροί δούσε έκκευμμένες γύρω από την ήλική του ύπόστασι έθνους. Για τόν "Ιταλό, κάθε τι που πέρασε πάνω απ' τόν ψυχικό του κόσμο, την ψυχολογία του, την πολιτική του αντίληψη, μένει στή λειψανοθήκη της Ιστορίας της χώρας του, δίχως οι

Η «Γλώσσα των λουλουδιών»

Τού κ. Δ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗ

Τα λουλούδια έχουν και τη σημασία τους. Πολλά κитρινι-σμένα διδασκάλια βρίσκονται σε σκονισμένα ράφια, άκόμη και σήμερα.

Στο εξώφυλλό τους αναγράφεται σαν τίτλος: «Η γλώσσα των άνθών» και ή ντεμουαζέλλα τού 1897, πριν 50 χρόνια δηλαδή, κάθε Πρωτομαγιά, θα ξεφύλλιζε τό διδασκάλιο της για να διαβάση:

Ρόδον λευκόν: Είσαι άθάνα!
Ρόδον έρυθρόν: Φλέγομαι έξ έρωτος!
Ρόδον κίτρινον: Σε μισώ!
Γαρύφαλλον: Η καρδιά μου άνηκει φεύ!... εις άλλον!
Πανσές: Σε σκέπτομαι αιωνίως.
"Ιον: Εντρέπομαι να σού έκμυστηρευθώ!..
Κρίνος: Θα σε ζητήσω εις γάμον!
Άγιοκλήμα: Είσαι ωραία!..
Και τα λοιπά.

Και είνε γνωστό τα άνέκδοτα τού ποιητού Παράσχου, ό οποίος, εις τα νεατά του βέβαια, άπήνησεν ως έξης όταν ή ωραία του τού έρριεν ένα λουλούδι, ενώ αυτός έπενοούσεν κάτω από τό μπαλκόνι της.

Άνθος μοί έρριψας ώ φίλη
Θα σε λατρεύω διά δίου
Κόρη σεμνή τε κι έρωτύλη
Εύσομον άνθος του Μαΐου...

Αυτά έγένοντο πρό 50 έτών. Σήμερα όμως; Σήμερα τα πράγματα δεν είνε όπως άλλωτε. Τα λουλούδια αν είχαν τότε γλώσσα και λεξικό και γραμματική, σημερ- είνε τελείως μουγγά σαν βωδός κινηματογράφος. Σήμερα κανένας άντρας δεν θα παρεξηγήθη αν στείλει κάμποσα τριαντάφυλλα σε μία κυρία. Εκείνη δεν πρόκειται να καταλάβη ότι τα «έρυθρα τριαντάφυλλα» σημαίνουν «...Φλέγομαι έξ έρωτος!». Τό πολύ-πολύ να ρωτήσει το παιδί που θα της τα φέρη αν είνε πληρωμένα ή όχι!..

Και όμως θα έπρεπε να μη χαλάση αυτή ή ωραία συνήθεια. Με την διαφορά ότι τα λουλούδια δεν θα είχαν τη σημασία που είχαν πρό πενήντα χρόνια. Όλα τα πράγματα συγχρονίζονται. Θα συγχρονίζονταν και τών λουλουδιών ή γλώσσα.

Έτσι, τό νέο λεξικό που θα έδημιουργείτο σύμφωνα με τις σημερινές συνθήκες και ανάγκες, και τις σημερινές εξιστορήσεις, θα έγραφε:

Κόκκινο τριαντάφυλλο: Στείλε μου μία λίρα!
Τριαντάφυλλο λευκό: "Α να χαθής βλάκα!
Γαρύφαλλο: Μας μισήθηκε ο άντρας μου!..
Άγιοκλήμα: Για ποιά με πέσοτες, δρέ;
Ζουμπούλι: "Ελα στό σινεμά χωρίς τη γρή σου!
Μπουγαρίνι: Άρπασε την πόρτα σου άνοιχτή!..
Μαργαρίτα: Μη μαδάς τα φρύδια σου!
Παπαρούνα: Μην σώθηκε τό ρούζ των χειλιών. Πάρε μου άλλο!

Γαϊδουράγκαθο: Θέλω ένα ζευγάρι κάλτσες νάυλον!
Κρίνο: Σε περιμένω στή γκαρσονιέρα μου!
Μεντζές: Τι μου κάνεις τη πάπια;
Αυτά περίπου θα έγραφε τό σημερινό λεξικό τών λουλουδιών. "Ισως τα «ία» να έλλειπαν. Άλλά θα έμεναν μόνο για τα... σταυρόλεξα.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

ανασυντάσεις της άδεξιότητας των πολιτικών άρχηγών του της προπολεμικής μεσοπολεμικής, και τωρινής εποχής να έπρεσάνουν την πίστη στα καθήκοντα του μπρος στην όλοκληρωτική έννοια της πατρίδας.

Ο Ιταλικός λαός σήμερα, με τη κατανοήσι, που έχει γύρω απ' τις μεταπολεμικές ανάγκες, με την εμπιστοσύνη, που τρέσει πρός τους πολιτικούς άρχηγούς του, που ο ίδιος διάλεξε στίς εκλογές, έξω από έμπαθείς, όύφωτος, στό αίτημα τού έθνικού του συμφέροντος, με σίγουρος κι' εναισθητές πυλίδες οικονομιοπολιτική προσανατολισμού, δείχνει μία ώριμότητα άσπιδροσχης.

Τό νικημένο αυτό και με τόσες έκκευμμένες γύρω από την ήλική του ύπόστασι έθνους, όμοιογεί την εγκληματική "Οκτωβριανή έπιθεσι τού εναντίον της "Ελλάδας, ύποκλίνεται μπροστά στόν νικητή και στή σημαία μας, άναγνωρίζει λάθη ήλικής και ήλικής σημα-

...Κι' ένα περίεργο συνάσημα δοκιμάζει έκείνος, που ταβιδεύει στή σημερινή "Ιταλία, γεμάτος θλίδερές "Αέκεις για τό σοφία τών άρχιτεκτόνων της μεταπολεμικής οίκοδομής της δικαιοσύνης των λαών.

ΑΝΑΓΥΡΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΡΗΣ

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»—Σελίς 7.

Τὸ μυστικό τοῦ Ραντάρ

ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ
ΠΑΡΑΠΛΕΥΡΩΣ ΣΕΛΙΔΑ

Τὸ «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» ἐξησφαλίσαι καὶ δημοσιεύει ἀπὸ σήμερον εἰς τὴν ἀπέναντι σελίδα τὴν ἀποκλειστικὴν περιγραφὴν τῆς μεγαλειότητος μετὰ τὸ «Ἀτομὸν» ἐφευρέσεως ποὺ πραγματοποιήθη κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου τοῦ «Ραντάρ». Ὅλοι λίγο-πολύ, ἔχουν ἀκούσει διὰ τὴν μεγάλην τὴν ἀνακάλυψιν, ἀλλὰ πολὺ ὀλίγοι εἰσὺν τὴν τεραστίαν ἀξίαν τῆς εἰς τὰς διαστάσεις, μὲ τὰς ὁποίας ἡ ἑπιστήμη κατορθώσῃ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῆς. Τὸ «ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΡΑΝΤΑΡ» ἔρχεται νὰ ἀποκαλύψῃ ἀκριβῶς ὅλα τὰ ἑγρήγορα ἀπὸ τὸν διάσημον Ἀμερικανὸν ἐπιστήμονα Ντάβιντ Ντιέτς, ποὺ εἶνε ἐκ τῶν εἰδικευμένων εἰς τὸ θέμα καὶ ἐδόθη εἰς τὸ μεγαλύτερον ἀμερικανικὸν ἱερὸν ῥεῖον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον καὶ τὸ «Ἑλάν» μὲ ἀποκλειστικὴν δημοσίευσον δίδει τὴν Ἑλλάδι.

NTABINT NTIETS

Τὸ Ραντάρ, ἡ θαυμασιωτέρα ἐφεύρεσις ἐκτὸς ἀπὸ τῆς ἀνεκτίμητης ὑπηρεσίας ποὺ προσέφερε κατὰ τὸν Πόλεμον, ἡνοίξεν ἤδη ἓνα νέον πεδίο δράσεως. Χάρις στοὺς μηχανισμοὺς αὐτοὺς οἱ ἐπιστήμονες κατορθώσαν νὰ υπερπηδήσουν πέρα πολλὰ φυσικὰ εὐρύδια. Τὰ ἀκustικά κύματα τοῦ ὁποῖου ἐξαπολύει τὸ ἄπειρο τὸ Ραντάρ ἀπέδειξαν ὅτι εἰς ἓνα τῶν κινήται μέσα στὸ ἄπειρον μετάνησαν τοχύτητα τῆς τοῦ ἤχου, θὰ εἴνε δυνατόν νὰ διακρίνῃ τὰ ἀκustικά φράγματα ποὺ παρεμποδίζουν τὴν εἰσόδον τοῦ ἀεροπλάνου εἰς τὴν στρατοσφαῖραν, τὴν περιουχὴν ποὺ οἱ ἐπιστήμονες δυνάμουν «περιοχὴν ἀκustικῆς σιωπῆς». Ὅταν ἓνα ἀεροπλάνον κατορθώσῃ νὰ διεσδύσῃ εἰς τὴν στρατοσφαῖραν τότε ἡ ταχύτητι τοῦ ἡρώου τὰ 4500 μίλια τὴν ὥρα! Αἱ εἰκόνες καὶ τὰ κείμενα ποὺ δημοσιεύομεν ἐξηγοῦν τὸν τρόπο λειτουργίας τοῦ Ραντάρ. Ἀς σημειώθῃ ὅτι ἡ ἀποκλειστικότης τῆς δημοσιεύσεως τῶν εἰκόνων καὶ τῶν κειμένων εἰς τὴν Ἑλλάδα παρεχωρήθησαν εἰς τὸ «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» ὑπὸ τῆς ἀμερικανικῆς ἐταιρείας «Νέφ Σερβις Ἰνκ.» τοῦ Κλήβελαντ.

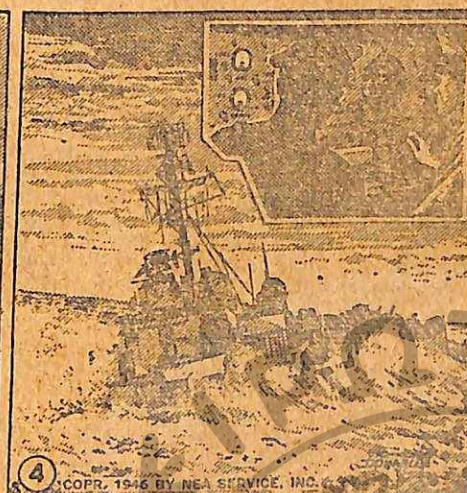
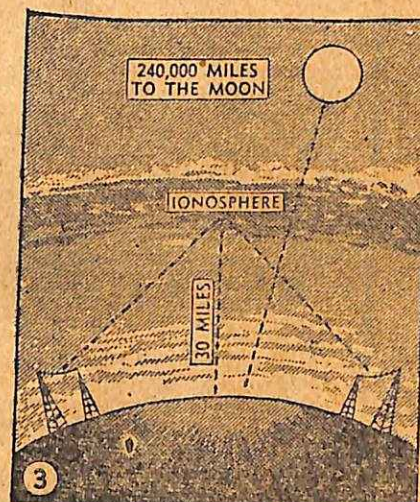
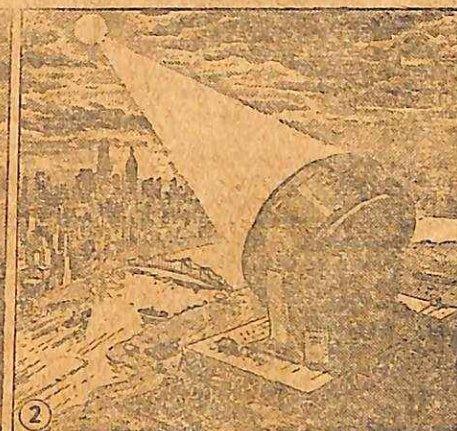
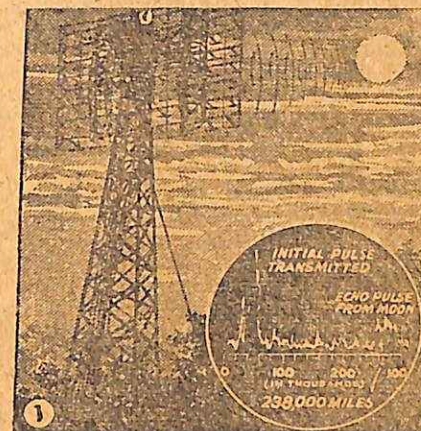
Τὸ Μυστικὸ τοῦ Ραντάρ

ΣΧΕΔΙΟΝ Α.

ΕΙΚΟΝΕΣ 4

1 Μία συσκευή Ραντάρ ἡ ὁποία ἐχρησιμοποιήθη γιὰ τὴν ἐπικοινωνίαν μετὰ τὴν σελήνη. Ἡ συσκευή ἐξαπέλυσε ἀκustικά κύματα τεραστίας ἐντάσεως. Τὰ κύματα αὐτὰ διεπέρασαν τὸ λεγόμενον ἀπὸ τοὺς ἐπιστήμονας «ἀκustικὸ φράγμα», μπήκαν εἰς τὴν στρατοσφαῖραν καὶ μετὰ ταύτην ταχύτητα προσέκρουσαν ἐπ' αὐτὴν τὴν σελήνην, διανύσαντα μ' αὐτὸ τὸν ὁρόπον 238.000 μίλια. Ἐπειδὴ ὅμως τὰ κύματα προσέκρουσαν ἐπὶ τῆς σελήνης, ἐπαυγύρουν πάλιν εἰς τὸ Ραντάρ ἀπὸ τοῖς ὁποῖοις εἶχαν ἐξαπολυθῇ. Δηλαδή ἐπανάλθεν ἡ ἡχώ τῶν ἀκustικῶν κυμάτων.

2 Ἐνας τεραστίος ἐντάσεως προβολεὺς ἐξαπολύει καὶ αὐτὸς κύματα φωτὸς πρὸς τὴν σελήνην καὶ ἐπαναλαμβάνεται τὸ ἴδιον φαινόμενον ὅπως καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν ἀκustικῶν κυμάτων.

3 Μία ἀναπαράστασις τοῦ φαινομένου τῆς γῆς, ὅπου ὑποτίθεται εἶναι ἐγκατεστημένης τῆς συσκευῆς Ραντάρ. Ἡ ἀπόστασις ἀπὸ τοῦ φαινομένου τῆς γῆς μέχρι τῆς λεγομένης Ἰονοσφαίρας εἶναι τριάντα μίλια, ἀλλὰ ἡ ἀπόστασις μέχρι τῆς σελήνης εἶναι 240.000 μίλια.

4 Τὸ πολεμικὸ αὐτὸ πλοῖο εἶναι ἐξοπλισμένον μετὰ συσκευῆς Ραντάρ. Οἱ χειρισταὶ τῆς συσκευῆς εἶναι πάντοτε ἐν θέσει νὰ γνωρίζουν τὴν συμβαίνει ἐν μιᾷ μεγάλῃ ἐκτάσει γύρω ἀπὸ τὸ πλοῖον.

«ΚΟΠΥΡΑΪΤ» ΤΟΥ
«Ἐδῶ Ἀθῆναι»

ΣΧΕΔΙΟΝ Β.

ΕΙΚΟΝΕΣ 4

1 Ὅταν πιά ὁ ἄνθρωπος πέρασε τὸ στάδιον τῆς κτηνώδους ζωῆς καὶ ἀρχίσῃ νὰ ἐκτελέσῃ σιγὰ-σιγὰ συνειδητοὺς γύρω κόσμου, ἐκεῖνο ἀσφαλὲς ποὺ θὰ τοῦ ἔκανε τὴν καταπληκτικὴν ἐντύπωσιν μαζί ὅμως καὶ ἀπεριγραπτὸν τρόπον θὰ ἦταν ἡ φωνὴ τοῦ ἡ καλύτερα ὁ ἤχος τῆς φωνῆς τοῦ καὶ ἀκόμα πλεονεκτημένη, ἡ ἡχώ τοῦ ἤχου τῆς φωνῆς τοῦ. Ὅταν ἐβγοῦν τὴν κραυγὴν ποὺ ἀκόμα ἡ ἀνθρώπος τῶν λέξεων ἦταν πρωτόγονη, καὶ ζήτησε βοήθειαν ἢ συνεννόησιν μετὰ ἄλλον ὁμοῖο τοῦ καὶ ἀκούσε τὴν ἴδιαν τὴν φωνὴν νὰ ἐπαναγυρίζῃ πάλιν εἰς τὴν ἀφτίαν τοῦ, ἔβλεπε μὲ ἀνοικτὸ τὸ στόμα μὴ ἀπορρίπτων νὰ ἐξηγήσῃ τὸ φαινόμενον ἐκεῖνο. Χρὴς ἀσκήσαν νὰ περάσουν χιλιάδες καὶ μυριάδες χρόνια γιὰ νὰ διαπιστώσῃ ὁ ἄνθρωπος ὅτι ἡ φωνὴ τοῦ ἡ διττὸς ἄλλο ποῦ κινεῖται μέσα εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν προκαλεῖ τὰ λεγόμενα «ἀκustικά κύματα». Ὅπως π.χ.

ὅταν ρίξετε μιὰ πέτρα εἰς τὴν ἡσυχίαν νερά, ἡ πέτρα, κυκλικά κύματα. Αὐτὸ ποὺ ἔχει ἡ πέτρα, ὁμοίως καὶ ἡ φωνὴ τοῦ ἡ διττὸς ἄλλο ποῦ κινεῖται μέσα εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν προκαλεῖ τὰ λεγόμενα «ἀκustικά κύματα». Ὅπως π.χ.

(Συνέχεια εἰς τὴν σελ. 12)

Περιπέτειες ένος δησαυρού Τά δολάρια της κ. Χάν

Κατά την διάρκεια του πρώτου παγκοσμίου Πολέμου η δεσποινίς Άντρε Λαρντού, μία ώριμη Γαλλίδα, γνωρίστηκε με έναν Αμερικανό αξιωματικό, τον Χάρου Χάν που γύριζε από το Μέτωπο. Η γνωριμία κατέληξε στο γάμο, κι όταν ο Πόλεμος τελείωσε, το ζεύγος Χάν έφυγε για την Αμερική, όπου και εγκατεστάθη στο Τζόνσον Σίτυ, μια μικρή πόλη του Κάνσας.

Η κ. Χάν πηγαίνοντας στην Αμερική είχε μαζί της κι ένα πολύτιμο θησαυρό: τον περίφημο πίνακα του Λεονάρντο Ντά Βιντσι που εικονίζει τον Μόνα Λίζα. Ο πίνακας γινώσκονταν ως «Το πορτραίτο μιας γυναίκας». Φυσικά η κ. Χάν δεν είχε πη λείξι σε κανέναν απολύτως για τον θησαυρό της. Μετά μερικά χρόνια ο Χάρου Χάν άφησε να δειξή τον πίνακα στον κ. Χιούγκ Έμπορο πινάκων ζωγραφικής στο Κάνσας Σίτυ. Ο Έμπορος έμεινε κατάπληκτος μπροστά στο θαυμάσιο δημιούργημα του μεγάλου Ιταλού καλλιτέχνη κι έπεισε την κ. Χάν να πωλήσει τον πίνακα στο Μουσείο του Κάνσας Σίτυ για το όποιον ολόκληρη η πόλις θα ήταν υπερήφανη. Το Μουσείο θα έπληρωνε στην κ. Χάν 500.000 δολάρια (αυτά γίνονταν στα 1920).

Εν τούτοις ο διευθυντής του Μουσείου πριν υπογράψει την τελική συμφωνία ζήτησε όπως ο πίνακας εξετασθεί από ειδικούς. Και πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸ ἐκλήθη ἀπὸ τὴν Εὐρώπῃ ὁ διάσημος ζωγράφος Ζοζέφ Ντουβέν. Η πραγματογνωμοσύνη του Ντουβέν υπήρξε σύντομη μὲν ἀλλὰ ἀπώλυτος βάσιμη. Ο πίνακας ήταν θαυμασία... ἀντιγραφή, πού υπορούσε νάσαι ἀνώτερη κι ἀπὸ τὸ πρωτότυπο, πάντως διώκε ἀντιγραφή. Η κυρία Χάν μὲνε πνέουσα κατὰ τοῦ Ντουβέν, τὸν ἔκαμε ἀγωγὴ ζητώντας 500.000 δολάρια, ὡς διασφάλισή του.

Η υπόθεση έφθασε στὰ δικαστήρια τῆς Νέας Υόρκης. Ἐκεῖ εἰδικὸς ἐμπειρογνώμων ἐπανέλαβε ὅτι ὁ πίνακας ἦτο ἀντιγραφή τοῦ ἔργου τοῦ Ντά Βιντσι.

Τὰ δικαστήρια τῆς Νέας Υόρκης δὲν ἐξέδωκαν καμμίαν ἀπόφαση κι ἡ ὑπόθεση ἐφθασε ἰὸ 1923 νὰ ἐκδικασθῇ στὸ Παρίσι. Ἀλλὰ καὶ τὸ δικαστήριον τοῦ Παρισιῦ ἐπεκύρωσε τὴν ἀπόφ. τοῦ Ντουβέν, ὅτι ὁ πίνακας τῆς κ. Χάν ἦταν ἀντιγραφή πού εἶχε γινεῖ δυὸ αἰῶνες μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ντά Βιντσι κι ὅτι ὁ ζωγράφος πού τὸν ἀντέγραψε δὲν ὑπορούσε παρὰ νὰ ἦταν μαθητὴς τοῦ μεγάλου καλλιτέχνη.

Η κ. Χάν ὅμως ἐπέμενε κι ἐπὶ μὲν ἐπὶ τὴν ἀγωγὴ τῆς περὶ διανοῦ κέρδους κι ἐπὶ ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ, ἀφοῦ ἔκανε τὸν γύρον τῶν δικαστηρίων τῶν περισσοτέρων εὐρωπαϊκῶν πόλεων, κατέληξε στὰ ἀρχεῖα τῆς δικαιοσύνης τοῦ Κάνσας Σίτυ γιατί δὲν μετὰξὺ «ὁ καθ' οὗ ἡ ἀγωγή... ἀπεβίωσε».

Ἔτσι ἡ κ. Χάν ἔμεινε κάτοχος τοῦ ἀντιγράφου τοῦ πίνακος καὶ μὲ τὴν πίκρα ὅτι δὲν ἐκέρδιε τὴ δίκη ἡ ὁποία θὰ τῆς ἀπέφερε ἕνα κέρδος ἀπὸ 500.000 δολάρια τὸ 1920.

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»—Σελίς 10.

Ὁ «ἀτρόμητος» φίλος Μπαλουχιστάν

Ὁ φίλος μου Μπαλουχιστάν Μπάφλιγκολντ ἦταν ἐξαιρετικὸς ἄνθρωπος. Τὸ κυριώτερό του ὅμως προσόν ἦταν ὅτι ποτὲ στὴ ζωὴ του, στὰ μεγάλα κυνήγια, δὲν ἔχασε οὔτε μιὰ τουφεκία κυνηγώντας τίγρεις μέσα στὰ παρθένα δάση τῶν Ἰνδίων. Τὸ γεγονός αὐτὸ τὸν ἔκανε ξακουστὸ σ' ὅλη τὴν περιφέρεια καὶ μάλιστα μερικοὶ — πού ἔτυχε νὰ βρεθοῦν στὸ δάσος—ἔλεγαν πὼς ἀκούσαν τις... τίγρεις νὰ λένε στὰ παιδιὰ τους: «Νὰ εἰστε πολὺ προσεκτικὰ στὴ ζωὴ σας, γιατί μπορεῖ στὸ δρόμο σας νὰ βρεθῇ μπρὸς σ' αὐτὸν τὴν καταραμένο Μπαλουχιστάν Μπάφλιγκολντ. Κρατεῖ στὸ χερὶ του ἕνα καλάμι καὶ μόλις δῇ μιὰ τίγρη ἀμέσως τὸ κολλᾷ στὸν ὦμο του, γέρνει τὸ κεφάλι του πάνω στὸ καλάμι, φουὰ καὶ ὁ ἀέρας του πού θγαίνει σὰν καπνὸς εἶνε θάνατος γιὰ τὴ τίγρη. Προσφὴ λοιπόν!» Μπορεῖ δέβαινα αὐτὸ νάτανε κάπως υπερβολικό, ὡστόσο εὐχαριστοῦσε τόσο πολὺ τὸν φίλο μου Μπαλουχιστάν πού μὲ ἔλεγε: «Ξέρεις, οἱ Ἰνδοὶ πού τους ξέρω πάρα πολὺ καλά ἔχουν τὴν ιδιότητα νὰ καταλαβαίνουν τὴ γλώσσα τῶν ζώων».

Δὲν ξεῖρω ἀν αὐτὸ τὸ ἔλεγε ὁ συμπαθητικὸς μου φίλος Μπαλουχιστάν γιὰ νὰ μὲ πείσῃ ὅτι τὸ ὄνομά του ἦταν θέμα συζητήσεως μετὰ τῶν τίγρεων. Πάντως ἐγὼ δὲν τοῦ ἔφερα καμμίαν ἀντίρρηση. Κι αὐτὸ τὸν εὐχαριστοῦσε ξεαιρετικά.

— Ἀς πιάσουμε ἀκόμη ἕνα ποτηράκι οὔσκου ἐντὸς τῆς νύκτας!... Καὶ πιάμε ἀκόμη ἕνα ποτηράκι οὔσκου ἐντὸς τῆς νύκτας. Κάθε ποτηράκι θέρμαινε ὁλόένα καὶ περισσότερο τὴν φαντασία καὶ τὴν εὐφροσύνη τοῦ φίλου μου Μπαλουχιστάν Μπάφλιγκολντ.

— Μιὰ μέρα ἡ μάλλον μιὰ νύκτα, γιατί τὴ νύκτα γίνεται τὸ κυνήγι τῶν τίγρεων, ἤμουν στὴ ρίζα ἐνὸς δέντρου κάποιου ἀπὸ τὰ ἀγριώτερα δάση τῶν Ἰνδίων. Σὲ μιὰ στιγμὴ βλέπω σὲ ἀπόστασι τριῶν μέτρων δυὸ πράγματα σὰν ἀναμμένα καρδουνα. Κατάλαβα ἀμέσως περὶ τίνας ἐπρόκειτο: Ἦταν μιὰ τίγρη! «Αν βέβαια ἦταν ἄλλος στὴ θέσι μου θὰ ἔμεινε σὰν στήλη ἀλατος ὅπως ἡ μακαρίτισσα γυναίκα τοῦ Λώτ. Τὰ δυὸ ἐκεῖνα ἀναμμένα καρδουνα δὲν σκόταδι κάρβουνα ἦσαν τὰ δυὸ μάτια τῆς τίγρης. Ἐγὼ χαμογέλασα ἀλλ' αὐτὸ βέβαια δὲν τὸ εἶδε ἡ τίγρη γιατί τὰ δυὸ τῆς ἀναιμένα κάρβουνα ἦσαν προσηλωμένα στὴ κοιλία μου. Εἶμαι ὅμως δλᾶρας λίγο παχούτσικος. Τὰ τρία μέτρα πού μὲ χωρίζαν ἀπὸ τὴν τίγρη ἦσαν ἀρκετὸ διάστημα γιὰ νὰ μοῦ δώσῃ τὸν καιρὸ νὰ περιεργασθῶ τὸ θῆριο πού τὸ ἔβλεπα νὰ συστέλλεται καὶ νὰ διαστέλλεται σὰν λάστιχο. Ξαφνικά...

— Ξαφνικά; δέκωκα τὸν φίλο μου πού ἀφήγειτο μὲ τόσο ἐπαγωγὸν τρόπο.

— Ξαφνικά βλέπω τὴν τίγρη νὰ κουλουριάζεται στὰ πόδια μου μὲ τὴν ὑποτακτικότητα, πού μοῦ θυμίσει τὸν σκύλλο μου τὸν «Γκράν», πού μοῦ τὸν ἔφαγε μιὰ λευκὴ ἀρκούδα... Ἀς εἶνε ὅμως, αὐτὴ τὴν ἱστορία θὰ σοῦ τὴν ἀφηγήθω ἀλλήλῃ φορὰ μ' ἕνα ἄλλο μπουκαλάκι οὔσκου. Καὶ τώρα ἀς ἔρθουμε στὴ τίγρη. Τὴ νομίζεις ὅτι εἶχε συμεῖ;

— Πού νὰ ξέρω, ἀγαπητέ μου Μπαλουχιστάν, τοῦ ἀπήγγησα καταγοητευμένος ἀπὸ τὴν ἀφήγησί του.

— Λοιπόν, ἀκούσε κάτι πού θὰ σὲ καταπλήξῃ.

— Ἀκούω, ἀκούω... Ἦ τὴν τίγρη παρ' ὅλη τῆς τῆς φοβερῆς πείνας δὲν μπόρεσε ν' ἀντισταθῇ στὴ μαγνητικὴ δύναμι τῶν ματιῶν μου πού τὰβλεπε ἀπὸ τὴ λάμψη πού σκαρπούσαν τὰ δικά της μάτια...

— Καὶ κατόπιν; ῥώτησα ἀνυπόμονος καὶ φλογόμενος ἀπὸ τὴν ἐπιθυμία νὰ μάθω πὼς κατέληξε ἡ συγκλονιστικὴ ἐκείνη σκηνή.

— Κατόπιν, ἔκλεισα τὰ μάτια μου γιὰ λίγα δευτερόλεπτα. Ὄταν τ' ἀνοίξα ἡ τίγρη πού θὰ ἦταν ἴσα με τέσσερα μέτρα — ἕνα ἀληθινὰ υπέροχο ζῶο — ἔφευγε μ' ἀργὰ καὶ ντροπισμένα δάματα.

— Κι ἐσύ, πολυαγαπημένε μου Μπαλουχιστάν, τί ἔκανες; Πυροβόλησες;

— Ὄχι. Θὰ ἦταν ἄνθρωπος ἐκ μέρους μου νὰ πυροβολήσω ἐκ τῶν ὀπισθεν ἕνα ταπεινὸν ὄν, ἔστω κι ἂν αὐτὸ ἦταν τίγρη. Μάλιστα ἐκείνη τὴ στιγμὴ μοῖ ἤρθε στὸ σκεῖψί μου νὰ τῆς δώσω καὶ τὸ σάντουιτς ἀπὸ ζαμπὸν πού εἶχα στὴ τσέπη μου, ἀλλὰ ἦταν πιά ἀργά. Ἦ τὴν τίγρη εἶχε εξαφανισθῇ!

(Συνέχεια στὴν σελ. 41)

Συνελήφθη ἡ θεὰ τοῦ Ἡλίου

Ἦ Ζίκο συνελήφθη στὸ Τόκιο. Καὶ συνελήφθη γιατί κυριώτερο, ὅτι εἶνε «θεὰ τοῦ Ἡλίου». Γιὰ τοὺς Ἰαπωνέζους ἀστυνομικοὺς ὅμως ἡ Ζίκο, κόρη πιάμπλου του μαρκησίου, εἶνε μιὰ ἐπικίνδυνη φυσιογνωμία.

Ἦ Ζίκο μετὰ ἄλλων διδάσκει ὅτι οἱ Ἰάπωνες εἶνε ὁ ἀνώτερος λαὸς τῆς Ὑφθιμίου. Αὐτὴν ὅμως τὴν διδασκαλία δὲν τὴν ἀνέχονται οἱ Ἀμερικανοὶ καὶ φυσικὰ ἡ Ἀστυνομία τοῦ Τόκιο ὑπερεώρη νὰ συλλάβῃ τὴν «θεὰ τοῦ Ἡλίου».

Οἱ ὁπαδοὶ τῆς Ζίκο πιστεύουν ἀκραδάντως ὅτι ἡ «θεὰ» ἀνελήφθη στοὺς οὐρανοὺς τὸ 1936. Ἐξοφανίσθη, λένε, σὰν ἕνα νεφὸς καπνὸς πού τὸ συνεπιάσανε ὁ ἀνεμὸς. Καὶ τώρα ἡ Ζίκο βλέποντας τὴν κατάστασι στὴν ὁποία περιῆλθε ὁ περιούσιος γι' αὐτὴν Ἰαπωνικὸς λαὸς ἀπεφάσισε καὶ πάλι νὰ πάρῃ σάρκα καὶ ὅστα καὶ νὰ ἐναγκαλισθῇ στὴ «Χώρα τῶν χρυσαυθένων».

Ἦνας ἀπὸ τοὺς ὁπαδοὺς τῆς Ζίκο, κάποιος παλαιστής, ἔθεσε ἐκτός μάχης δέκα ἀστυνομικοὺς, ὅταν ἀπεπειράθη νὰ εἰσβάλῃ στὸ κρατητήριο καὶ νὰ τὴν ἀπελευθερώσῃ. Χρειάστηκε νὰ ζητηθῇ ἡ συνδρομὴ τῆς πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας γιὰ νὰ ἀπαλλαγούν οἱ ἀστυνομικοὶ ἀπὸ τὸν μαϊνόμενον παλαιστήν. Ἦ Ζίκο ἀνακρινόμενη εἶπε ὅτι εἶνε προικισμένη μὲ μιὰ τέτοια θεϊκὴ δύναμι ὥστε μπορεῖ νὰ ἐξαφανισθῇ ὅποτε βέλῃ στὴν τὸ κάνει ὅμως γιατί θέλει νὰ δῇ μέχρι ποίου σημείου ὑποφέρει νὰ φθάσῃ ἡ κακία τῶν ἀνθρώπων.

Συνελίζοντας τὴν ἀνάκρισί τῆς ἡ «θεὰ τοῦ Ἡλίου» εἶπεν ὅτι γι' αὐτὴν τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου τὴν ἀφίνει ἀθικτὴ κι ὅτι θὰ ἐξακολουθῇ νὰ φαίνεται πάντοτε ὅπως εἶνε σήμερα. Ἀς σημειωθῇ ὅτι ἡ Ζίκο εἶνε σήμερα σαράντα χρονῶν καὶ ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι μόλις φαίνεται 25. Εἶνε ἀρετὰ ὥραια, πολὺ μορφωμένη πιάμπλουτρη καὶ τῆς ἀρέσει πολὺ ἡ κοσμικὴ ζωὴ. Ὄχι, αὐτὰ ὅμως δὲν τὴν ἐμποδίζουν νὰ αὐτοδικοηρύττῃ ὅτι εἶνε «θεὰ τοῦ Ἡλίου» κι ὅτι βρίσκεται σὲ συνεχὴ ἐπαφὴ μὲ τὸν «Μέγαν Κυρίον τῆς τῆς Ἡλίου». Αὐτὸς τὴν ἐμπνέει, τὴν καθοδηγεῖ καὶ τῆς δίνει τίς δαταγές του τίς ὁποῖες αὐτὴ ἐκτελεῖ ἀντὶ πάσης βουλῆς.

Ὁ ἀνταποκριτικὸς μιᾶς ἀμερικανικῆς ἐφημερίδος ἀπὸ τὴν ὁποία πῆραμε τὰ ἀνωτέρω, προσθέτει ὅτι ἡ ἴττα κι ἡ κατοχὴ τῆς Ἰαπωνίας ἀπὸ τοὺς Ἀμερικανούς υπήρξε ἡ αἰτία τῆς ἐμφανίσσεως διαφόρων αἰρέσεων μὲ θρησκευτικὸ χαρακτήρα. Ὁ Ἀμερικανὸς δημοσιογράφος τονίζει ὅτι δὲν ἀποκλείεται ὅλη αὐτὴ ἡ παράξενη αἰρέσις κινήσις νὰ εἶνε ἕνα κομποφλᾶς κάτω ἀπὸ τὸ ὅποιον οἱ Ἰάπωνες προσπαθοῦν νὰ διατηρήσουν τίς παλινές των θεωρίες περὶ τῆς ἀνωτερότητας τῆς φυλῆς των ἐναντὶ τῶν ἄλλων φυλῶν.

Οἱ Ἰάπωνες — γράφει ἐπὶ αὐτοῦ ὁ ἀνταποκριτικὸς τῆς ἀμερικανικῆς ἐφημερίδος — εἶνε ἐπικίνδυνος λαὸς καὶ ἐκεῖ μιὰ κατακτικὴν ἱκανότητα στὴν ὑποκρισὴς τῆς ὑποκρισίας. Μ' αὐτὸ ὅπλον κατάρθωνε στὸ παρελθόν ν' ἀποκτήσῃ τὴ φοβερὴ δύναμι πού τοῦ ἀφαιρέσαμε.

Λουλούδια στὸ Τρεμὸ

Πρωτότυπον
ἀθηναϊκὸν μυθιστόρημα τοῦ ἀκκινηματικῆς
κ. ΣΠΥΡΟΥ ΜΕΛΑ

220N

Ὅμως στὸν ἴδιο, στὸ μπάρισμα - ὅω μὰ, ἔτρεχε πάντα, κάθε φορὰ πού χρειαζότανε παρὰδες, τὸν πρώτο καιρὸ, πού ὁ θάνατος τοῦ μαρκησίου τὴν εἶχε ἀφήσῃ ἔρημ στὸν κόσμῳ. Δὲν τῆς ἔκανε καμμίαν χάρι, τῆς ἔπαιρνε τὸ διάφορο μὲ τὸ παρὰπάνω, μὰ ἦτανε κι' αὐτὸ κάτι, νὰ τὸν ἔχῃ ἀποκολλητὸν σ' ὅρες ἀνάγκης. Ἦτανε σκληρὸς, ἀμὰ ἡ Ἄννα τύχαινε νὰ τὰ φέρῃ σκῆρα καὶ νὰ μὴ τοῦ πηγαίῃ, τὴ μέρα πούπρεπε, τὸν τόκο. Κατέβαινε ἀπ' τὸ χωριὸ στὸ μαγαζὶ, καθότανε, κέρβερος, πλάι στὸ υπεζαχτὰ καὶ τῆς ἔπαιρνε, σχεδὸν μὲ τὴ βία τὴν πούλησι.

Ἔτσι ἔκανε μ' ὅλους τοὺς ὀφειλέτες τοῦ Βερέλη, Ζόρκος, Στοιμμένος, ἔπαιρνε σὺν ὀργῇ Κυρίου, τὴν ὥρα τῆς σιδερίδας στὰ σταθιάλωνα, τὴν ὥρα πού τὰ κορίτσια μάζευαν ἀπὸ τὰ «μάτια» τὸν καιρὸ, γιὰ ν' ἀσφαλίσῃ τὸ «δίκη» τοῦ ὁποῦ εἶδος. Τὸ χωριὸ τὸν φοβότανε καὶ τὸν μισοῦσε. Διόκοι τὸν κάνανε παρὰδερὰ μὲ τὸν κόσμῳ. Ἦτανε, τὸν πετῶν, στὴν ἀκρὴ τοῦ χωριοῦ, σὰν τ' ἀγρίμι κάθε φορὰ, πού ἦτανε νὰ σπαράξῃ κάποιον θῆμα. Ἀνύπαντρος (εἶχε τὸ γὰ πρῶκα δὲν μποροῖσε νὰ ἰσοδουλήσῃ) μαγαζὶ, ἔρεθ κορμὶ, ζώσε θεομύναχος σ' αὐτὸ τὸ σπῆτι πού δὲν εἶχε ἀλλάξῃ τίποτα, ποτὲ, ἀπ' τὸν καιρὸ πού τὸν γέννησε, μὲσα κι, ἔθωροῦσε καὶ ἔσπαινε. Ἦτανε πένταστραχτὴ πού τοῦπλεγε τὰ τριβε λεί, πολὺ καὶ τὸν τάλωνε!

Στὴν ἀκρὴ δὲν ἦταν ἔτσι. Ψηλὸς, σφιγμένος, λευκὸς, φροντισμένος, ἔπαιρνε καὶ τὸν κυριεύει, τόσο παρατῶντανε καὶ παραμελοῦσε τὸν ἑαυτοῦ. Εἶπε ὅσας νὰ λιγοστῇ ἐπικίνδυνος καὶ μαγέρενε μονάχος του. Μὰ σιγὰ σιγὰ γιὰ. Τὸ κορμὶ τοῦ ἦεβε καὶ σκέρβωσε. Ἀξοῦριστος, καμπουριασμένος, τὸ ροῦχα του νὰ πέσουν ἀπὸ πάνω του, εἶχε καταντῇ σκιάχτρο. Ἐμοιάζε μὲ ζῆτιανὸ ἢ ἀσκητὴν καταφραγμένο ἀπὸ τὸ ζῆλο τοῦ θεοῦ, πούχε καθοσιώσει τὴ ζωὴ του.

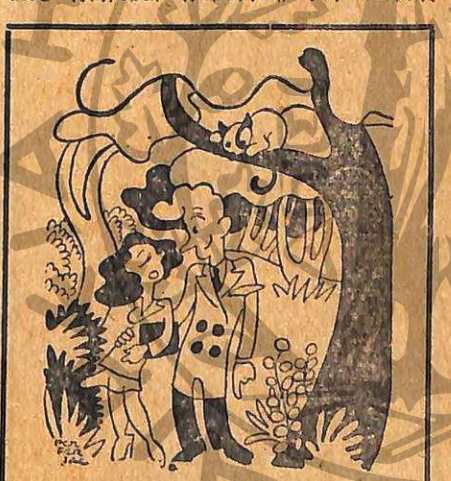
Μιὰ μπουρδὴ μούχλας ἀνάδιναν ὅλες οἱ κάμαρες τοῦ σπιτιοῦ του, πού δὲν ἔφευγε ἀκόμη κι' ὅταν ἀνοίγε (πρᾶμα πολὺ σπάνιο) ὅλα τὰ παράθυρα. Καὶ περισσότερο ἡ κάμαρη πούμενε ὅλη τὴν ἡμέρα. Ἦταν ἐκεῖ, πού εἶχε τὸ κρεβάτι του, στρωμένο μ' ἀπίστευτα κυρτέλια. Πλάι στὸ κρεβάτι, ἕνα μικρὸ τραπέζι τοῦ χρησίμευε γιὰ γραφεῖο. Ἐκεῖ μετράγε καὶ ἐναμείτραγε τὸ θησαυρὸ του. Γιὰ νὰ κἀνῃ αὐτὴ τὴ δουλειά, κλειδωνότανε ἀπὸ μέσα. Ἐβόλε, κάτω ἀπὸ τὸ

μαγαζιὸ τοῦ τὸ κλειδὶ τῆς κάσας—ἦταν ἕνα σιδερένιο μπουλὸ, ἀρματωμένο γερά καὶ τὸ τεφεῖρι μὲ τοὺς ὀφειλέτες του. Κι' ἀφοῦ θυζότανε στὴ μελέτη του, σὺν νύταν σολωμονικῇ, ἀνοίγε ὕστερα τὴν κάσα, ἔβγαζε τὰ λεοτὰ του, πιστοποιημένα μὲ τὰ ἀφειδίαστὴ κι' ἄρχιζε νὰ τοὺς κἀνῃ ἀτέλειωτα προσκλήτηρια.

Αὐτὸ γινότανε κάθε μέρα. Κι' ὡς μὴν εἶχε προστεθῇ οὔτε μιὰ δραχμὴ ἀπὸ βραδύς. Ἐννοῖωθε τὴν ἀνάγκη νὰ τὰχῃ μπροστὰ του, νὰ τὰ βλέπῃ, νὰ τὰ χαίρῃ ὅπως ἕνας ἐρωτευμένος τὸ πρόσωπο πού λατρεύει. Δὲν ἦτανε κίττι, πού θὰ μποροῖσε ν' ἀνταλλάξῃ μὲ χαρὸς καὶ ἡδονές. Ἦταν ὀντότητες—λογιῶν τῶν λογίων νομισμάτων, χρυφὰ κι' ἀσημένια καὶ χάρτινα πού τάχε συνάξῃ ἀπὸ τὰ νεῖατα του, ὡς τὰ τώρα. Δὲν ἐμοιάζαν καὶ θόλου μὲ τ' ἄλλα λεοτὰ. Αὐτὰ, τὰ δικά του, εἶχανε φυσιογνωμία ἐξαιρετική. Τὰ εἶχε πανηγυρίσει, ἕνα—ἕνα, καθὼς μπαίνανε στὴ συλλογὴ του, τὰ γνῶριζε, τὰ νομίζετο ζωντανὰ σὰν πρόσωπα πολυαγαπημένα καὶ, μέσα του, τάλεγε μὲ τὰ ὀνόματά τους, (γιατὶ τοὺς εἶχε δώσῃ ὀνόματα, πού δὲν εἶχανε κομμὴν σχετὶ μὲ τὴν ἀξία τους) καὶ τοὺς μιλοῦσε, τοὺς ἔπαινε στρατὴ κουδέντα. Μὲ κανέναν τρόπο δὲν θὰ μποροῖσε νὰ τὰ ἐμπιστευθῇ ποτὲ σὲ Τράπεζα. Ἦταν ἀδύνατον νὰ τ' ἀποχωρισθῇ. Τάβλε πάντα κοντὰ του. Καὶ συχνὰ καθότανε στὸ μπουλὸ, σὺν τῇ κλώσσα σ' αὐτὰ τῆς.

Ὄταν τὰ εἶχε πάνω στὸ τραπέζι καὶ τὰ μετροῦσε, αὐτοῦτανε κάθε τόσο, ἀφουγκραζόμενος. Κι' εἶχε τὸ αὐτὸ τοῦ ἀποχτήσις τέτοια εὐαισθησία, πού ἀκούε τὴν πατήματα τῶν ἀνθρώπων, πούλ πρὶν ζυγώσουνε στὸ σπῆτι του. Ὄταν αὐτὰ τὰ πατήματα φτάνανε στὴν ἐμπατῆ, τρεχάιναν ἀπάνω σὰν λυκαῖνα, πού κιντύνουν τὰ μικρὰ τῆς. Ἐβόλε τὰ χέρια του μπροστὰ γιὰ νὰ τὰ προφυλάξῃ, τὰ μὰ ἔλεγε γλῆγορα, τρέμοντας, σὰν κλέφτης.

Ὄταν τὰ εἶχε πάνω στὸ τραπέζι καὶ τὰ μετροῦσε, αὐτοῦτανε κάθε τόσο, ἀφουγκραζόμενος. Κι' εἶχε τὸ αὐτὸ τοῦ ἀποχτήσις τέτοια εὐαισθησία, πού ἀκούε τὴν πατήματα τῶν ἀνθρώπων, πούλ πρὶν ζυγώσουνε στὸ σπῆτι του. Ὄταν αὐτὰ τὰ πατήματα φτάνανε στὴν ἐμπατῆ, τρεχάιναν ἀπάνω σὰν λυκαῖνα, πού κιντύνουν τὰ μικρὰ τῆς. Ἐβόλε τὰ χέρια του μπροστὰ γιὰ νὰ τὰ προφυλάξῃ, τὰ μὰ ἔλεγε γλῆγορα, τρέμοντας, σὰν κλέφτης.

Ἐκεῖνος: — Κάποτε τέτοιον καιρὸ, τὴν Ἄνοιξι εἶχε βιοτέτες... Ἦ γάτα: — Καί... φοροκοκαλά!

Ἦ σὺν κίβδηλοποιός: — Πούες εἶναι: — Βρουχιώταν ἀγρία. Καὶ δὲν ἀνοίγε ποτὲ ἂν δὲν τὰ σιγούρευε καλὰ στὸ μπουλὸ καὶ ἔβαζε τὸ κλειδὶ κάτω ἀπὸ τὸ μαξιλάρι

Ἦ Ἄννα τὸν ἔφερε στὸ μαγαζὶ καὶ καθίσε ἀντίκρου τοῦ, πίσω ἀπ' τὸν πάγκο: — Ἐδὼ μποροῦμε νὰ κουβεντιάσουμε, μπάρισμα ὅωμὰ—τοῖ εἶπε. —Τὶ τρέχει μὲ τὸν Ἄντον; Τὶ ἔμαθες; Τὶ ξαίσεις;

Ὁ μπάρισμα ὅωμὰς ἔγειρε τὸ κεφάλι συλλογισμένος, δισταχτικὸς. Ἐδὼ καὶ μὴ γὰ χρόνια εἶχε γινῇ ταγκοῦνης καὶ στὰ λόγια, τοῦ τὰβγαζέ μὲ τὸ ταγκοῦνη:

—Τρέχει, νύφη, πὼς ὁ προκομμένος σου ἐξοστράτιζε. Δὲν τὸνε βλέπω καλὰ! —

—Γιατὶ; Τὶ σοῦπανε; — Ράτσε μ' ἂ γωνιά.

Γιατὶ σὲ κάτι τέτοια τὸν πρόσχευ ἡ Ἄννα τὸν μπάρισμα ὅωμὰ. Ἦφαίρε, ὅτι κανέναν δὲν ἦταν πῶς καλὰ πληροφορημένος ἀπ' αὐτὸν τὸν ἀσυνήθιστον ἄνθρωπο, γιὰ ὅτι γινόταν γύρω του, ὡς μονάχα στὸ χωριὸ μὴ καὶ στὴ χώρα. Ἦταν ἀληθινὸ μυστήριον τὸ πὼς ἦτανε κάθε φορὰ ἐνήμερος σ' ὅλα τὰ κοσμοπολῖα:

—Παίει τίς νίχτες στὸ ξενοδοχεῖο τοῦ Τζανέλου καὶ βρίσκει μιὰ παντρεμένη... μιὰ λελοῦδα... μιὰ σουρογούλ!

—Αὐτὰ τὰ ξαίρω! — ἀναστένεζε ἡ ἄλλη.

Ὁ μπάρισμα — ὅωμὰς τὴν κύτταξε κατόπληκτος:

—Τὰ ξαίρεις, νύφη — ἔκαμε — καὶ δὲν πατάς ποδόσι:

—Ἐννοῖα σου, μπάρισμα, καὶ τὴν ἐπιβλέπω, αὐτὴ τὴ δουλειά, ἀπὸ κοντὰ:

Ὁ ἄλλος κούνησε τὸ κεφάλι, νὰ ἔλξει-νολογῇ:

—Δὲν εἶσαι στὰ σωστά σου!... Εἶσαι γὰρ!... Τὶ ἐπιβλέπεις!... Αὐτὰ θὰ φύγῃ αἶριο, θὰ πᾶσιν στὴν Ἀθήνα... Κι' ὁ προκομμένος θὰ φύγῃ κι' αὐτὸς ἀπὸ κοντὰ, γιὰ τίς σπουδές του. Θὰ βρεθοῦνε μονάχοι τους... Θὰ κάνουν ὅτι θέλουν... Κι' αὐτὴ δὲν εἶναι γυναίκα νάμωστ' ἡ συχοῖ... Εἶναι μιὰ κόφτρα... μιὰ συχαμένη... Πάει, τὸ παιδί!... Κοίμα στὰ ἔξωδα τοῖχες καί... κλάψ' τα!...

—Καλὰ... καὶ τί πρέπει, λοιπόν, νὰ γίνῃ; Ποιὰ εἶν' ἡ γινώμη σου; —Νὰ πατήσης ποδόσι!... Νὰ τοὺς τὰ χαλᾷς; ἀπὸ τώρα... Κατέβηκα ἐπιτήδες ἀπ' τὸ χωριὸ... νὰ σοῦ τὰ πῶ!...

—Εὐχαριστὰ — ἔκαμε ἔξωχα, ἡ Ἄννα — Μὰ μὲ ποῖον τρόπο;... Πὼς υπορεῖς μπάρισμα, ἐν περιορίσῃς τὸ νεῖατα;... Τίχες εὐκοῖα;

—Νὰ τὸν παντρεύῃς!... Θὰ τῆς δάσκαλε πὼς διδάσκει καὶ νόμο ἐν ἐκράτει!... Γιατὶ εὐὲν δὲν παντρεύτηκες!... Ἦ νύφη, ἔχω. — Ἐγὼ εἰμ' ἄλλος!... Ἐγὼ τὴν γυναίκα τῆς βλέπω σὺν τὰ μαρὰ... σὺν τῆς νύφης... σὺν τῆς ἀλεπούδας... σὺν τῆς σκανταλιέρας!... Νὰ μὴ μποῖς στ' ἀπὲλ... Μιὰ καὶ μὴ κανε ζημιὰ θὰ κάνουν... Μὰ δὲν εἶναι ὅλοι σὰν κι' ἐμεῖς!... Ὁ προκομμένος δὲν εἶναι γιὰ νὰ ζῇσι λείτερος... Εἶναι σὺν τὸν πούλαρι, πού τοῖ χρειαζέται γαδία!...

—Νὰ, μπάρισμα... Μὰ τὸ ζήτημα εἶναι πὼς θὰ τὰ καταφέρω νὰ τοῦ τὴν περᾶσω!

—Εἶχε ἔδω τὴ Μαργαρίτα τοῦ Βερέλη... Ὁ ἄρρενας πὼς καὶ θὰ γινότανε μ' αὐτὴ... Ἐμοῖα πὼς ἔφυγε... Χάλασε ἡ δουλειά!... Γιατὶ!... Δὲ χάλασε... Μὰ εἶναι τόσες δυσκολίες!...

—Νὰ σκεφθῇς νὰ πᾶς ἐσύ... νὰ τῆς μιλήσῃς... νὰ πειπλίσῃς, πρὸ πάντων, τὸν πατέρα τῆς... Εἶναι καλὸς ἄνθρωπος... καὶ τὸν ἔχει τὸν ἀσ

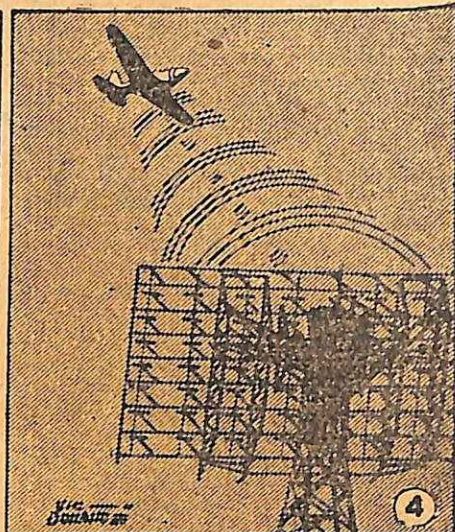
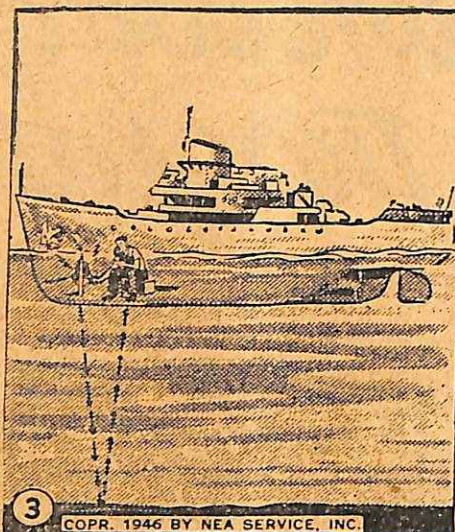
ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΡΑΝΤΑΡ

(Συνέχεια από την σελ. 9)
Με μόνη τη διαφορά ότι τα ήχητικά κύματα είναι άορατα.
«Ας γυρίσουμε όμως στον πρωτόγονο άνθρωπο. Τα ήχητικά κύματα που προεκάλεσε η φωνή του βόηκαν αντίστασι σε κάποιο δυνάμει και μη υπογράφοντας να το διαπεράσουν γύρισαν πίσω.»

2 Μέσα στο σκατάδι ενός δάσους χάρις στα ήχητικά κύματα οι νυχτερίδες κατορθώνουν να εύρισκουν την τροφή των ή να αποφεύγουν τους εχθρούς των.

3 Μία άλλη χρησιμοποίηση των ήχητικών κυμάτων είναι προς καθορισμόν του βάθους των υδάτων στα οποία πλέει ένα πλοίο, καθώς επίσης και προς ανάκαυψιν ναρκών.

4 Η συσκευή αυτή του Ραντάρ επικοινωνεί με το Ιπτάμενον αεροπλάνον του οποίου καθορίζει την πορεία χωρίς στα κύματα που εξεπορεύει.

Δε θέλει δεν κάνει ο άνθρωπος.

«Η Άννα φυλάχθηκε να του μιλήσει για τα λεφτά που της είχε ζητήσει ο Άντωνης. Δεν ξεχνούσε ποτέ πως το παιδί της ήταν ο φυσικός κληρονόμος του Μπαρμπά — Θωμά. Και πάντα τοίκευε, «τι θά μπορούσε να του κάνει κακή εντύπωση από φόβο μην έκανε «άσκημη διαθήκη» — μάταιη προφύλαξι γιατί ο γέρος δεν έβασε ποτέ θάνατο με το νου του. Μά κι' αν του περνούσε, καμιά φορά, τέτοια ιδέα — πολύ σπάνια — θάθελε τα λεφτά του να θαφτούν μαζί του. Κι' όχι μόνο δεν του φανέρωσε τίποτα για την τελευταία κυβέντα της με το γιο της, μά κι' άρχισε, με τρόπο να του βρίσκει ελαφροντικά:

— Είναι παιδί άκομα, Μπαρμπά — Θωμά, του λέγε — το αίμα του βράζει... Κι' αυτή η παληοβρωμά είναι τεχνίτρα, βλέπεις... Σαίρει και ξελογιάζει!...»

Ο γέρος χτύπησε κάτω το ραβδί του: — «Ας είναι! — Της φώναξε — δεν έφτιασες παιδί... Τό ντύνει σά λιμοκιντόρα, τού δίνεις παράδες στο χέρι, τού δίνεις αέρα, τού χαλάς!...»

«Άρχισε το αιώνη κανονάκι. Μά στο τέλος τον ταίμαρε με τον τρόπο, που τον μάλαζε πάντα: Τούβαλε στο χαρτί δυο φάρια που είχανε περισσέψει από την περασμένη μέρα: Τάβαλε στην κόρφο του και τράβηξε, γεμάτος αίσιοδοξία, για το καριό: Οάτρωγε τλάμπα το μεσημέρι...»

Ο Άντωνης ωστόσο ήταν ανήσυχος, νευρικός, αδιάστατος. Δεν είχανε περάσει δυο μέρες, πούκαμε, ξαφνικά, εμφανισί στη βεράντα του ξενοδοχείου, την ώρα που η Λούση με μία μεγάλη συντροφιά, έπαιζαν χαράκι. Ο Κουντούρης καθέτανε πλάι της, το χέρι του ακουμπούσε στο δικό της κι' άλλαζαν ματιές μελιστάλαγτες. Ο Άντωνης είχε μπη, με το πρωκλικό ύψος επιβεωρητή, που δρίσκει τους ανθρώπους του σ' άταξη. Η Λούση πάνιωσε, όταν τον είδε. Τούβριξε φευγάλο βλέμμα γεμάτο έρωτηματικά και πάσχιζε να κρίνει την ταραχή της. Ο νέος ζύγωσε και ρώτησε Ιταιά:

— Μπορεί κανείς να παρακολουθήσει το παιχνίδι σας;

Δεν τού άποκριθηκαν, «Ύψωσε τη φωνή του:

— Αυτή η σιωπή σημαίνει ναι ή όχι...»

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο επόμενο

Το Χρονικόν της εβδομάδος

«Από σήμερα εγκαινιάζουμε την στήλην του Χρονικού της Εβδομάδος εις την οποίαν εις έκαστην ή μέραν θά αναφέρονται αι κυριώτεροι επίτελοι αι οποίαι θά ανάγονται κυρίως εις την ελληνικήν ιστορίαν, ή εις εξαιρετικού ενδιαφέροντος διεθνή γεγονότα, όπως π.χ. αι κηρύξεις πολέμων, ο θάνατος του Χίτλερ κ.λπ. Η σύνταξις του Χρονικού αντεθελ εις τον συνάδελφον κ. Αγγ. Μεταξάν.

27 'Απριλίου 1925.

Την παρελθούσαν νύκτα έσπασεν ο έχθρος κατή μέτωπον του κανονιστάσιου κατασκευασθέντος εν όνόματι του άειμνήστου Ρήγα, εν πρόγνωση εμπροσθεν των παραλλήλων. Οι ήμέτεροι σήμεραν το πρωί ήρχισαν να σκάπτουν το υπόλοιπον και τού δευτέρου, περιταφύματος. Ο του φεκισμός έναντιον του έχθρου εξακολουθεί.

(Από τήν ήμερησίαν των Πολιορκιών του Μεσολογγίου)

27 'Απριλίου 1941.

Είναι Κυριακή. Η Κυρία ή του Θωμά. Εις τίς ψυχάς των Αθηναίων έχει φωνήσσει ή θλίψις. Από τού Ραδιοφώνου ή σταθμού των Αθηνών διδονται αι τελευταίαι όδηγίαι προς τήν πλειοψηφίαν. Οδηγίαι θάρρους και έγκαρτερήσεως. Αι γεωμανικά όρδαι πλησιάζουν εις τίς Αθήνας... Η πόλις έχει έκκενθη από τήν άγγλικήν στρατιώματα και ο Δήμαρχος Αθηναίων με τους Δημάρχους των άλλων πόλεων αναμένει τους πρώτους Γερμανούς στρατιωτικούς διά να τους παρδώσιν την έλευθέραν πόλιν. Όλοι οι Αθηναίοι είναι κλεισμένοι εις τας οικίας των... Και αι όρδαι εισέρχονται εις την πόλιν. Η γεωμανική σημαία κυματίζει επί τής Ακροπόλεως. Από τού Ραδιοφώνου ή σταθμού δεν άκούεται πλέον ή φωνή τής Έλλάδος... Άρχαι άδιδων διά τους Έλληνας.

28 'Απριλίου 1945.

Εις Τζούλια Μετζίγκρα πλησίον τού Κόμο έτετέλεσθη υπό παρτίζανων ο Μουσσολινί και ή έρωμένη του Κλάρα Πεττίτσι. Ο Ντοίτης έφύρι υποκάμισον, κυλότταν άξωματικό και ιπότες. Ο Ιταλός δικτάτωρ δεν υπάρχει πλέον... Επλήρωσε πολύ ακοιβά τή διεθνή του έγκληματα.

29 'Απριλίου 1924.

Μεγάλη ναυμαχία διεξάγεται μεταξύ τού ελληνικού στόλου και τού τουρκικού — αγγυπτικού — παρά τού Ακρωτηρίου Γέροντα. Οι Παπαντώνης και Βατικιάκης πυρπολούν την Τυνισιακήν ναυραρχίδα τής όποιας ο Μοίραρχος περών εις την θάλασσαν, διά να σωθή, έφονεθη...

30 'Απριλίου 1925.

Τό προόριον τού Παλαιού Ναυαρίνου παραδίδεται εις

Φιλανθρωπική έξόρμησις

εις τήν Βόρειον Ελλάδα

Τό ταξίδι τής Κας ΝΑΝΤΙΝ Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

Μαζί με την έξορμησιν του εθνικού μας στρατού διά την άποκατάστασιν τής ήρεμίας και τής τάξεως εις την πολυδάσανισματά Ιματισμού, ισάριθμα κυρία γάλακτος και κιάλα ζαχαρώσεως και 2.000 πλάκες σοκολάτες. Άλλά ή δράσις της επεξετάθη και εις την ύπαιθρον. Άψη

Η κυρία Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ ως παρώνυμος εις τους γάμους των πολεμιστών, εις τόν Ναόν τής Αγ. Σοφίας εν Θεσβνίκη.

γην μας πατοίδα, έγινε και ή ειορνηκή έξορμησις της άνακοφίσεως της πολλαπλής και πολυμήρους δυστυχίας που έπρωκάλεσεν ή άταρασία. Και την φεραν αυτήν υπήρξεν επιβλητική άποδοτική αιτή ή έξορμησις, διότι προήλθεν από την δυναμικήν πρωτοβουλίαν της συζύγου τού αντιπροέδρου της κυβερνήσεως και ύπουργού των Έξωτερικών, κυρίας Ναυτίως Τσαλδάρη. Η κυρία Τσαλδάρη έστρεψε την προσοχήν της στην περισσότερον δεινοπαθήσαν περιοχήν τής Βόρειου Ελλάδας όπου αλτοπροσώπως περιώδευσεν επί δεκαήμερον διά να επανέλθι με ένα απολογισμόν πράγματι καταπληκτικόν, τού έργου τού όποιον επετέλεσεν εις τόν τομέα της αντιμετώπισεως της δυστυχίας.

Εις τήν πόλιν τής Θεσσαλονίκης ή κυρία Ναυτίνα Τσαλδάρη άφού συνειργάσθη με τας Διοικήσεις των Φιλανθρωπικών Όργανώσεων και έλαβεν γνώσιν των αναγκών των πατωχών αλλά και των προσφύγων που έχουν καταφύγει εις την Μακεδονικήν Πρωτεύουσιν, φειγόντες την μάγισαν τού συμμοριού διένειμεν 4.300 δέματα Ιματισμού Ισάριθμα κιάλα ζαχαρώσεως και 21.000 πλάκες σοκολάτας. Εις τόν συνειρισμόν τής Θεσσαλονίκης Τούμα διένειμε 420 δέματα Ιματισμού Ισάριθμα κυρία γάλακτος και κιάλα ζαχαρώσεως και 2.500 πλάκες σοκολάτας. Εις έναν άλλον συνειρισμόν τής Θεσσαλονίκης, τήν Ιεράπολιν διένειμε 300 δέ

Περιώδευσεν έξ άλλου την περιφέρειαν τού Λαγκαδά και έσοκόπισεν την χαράν και την παρηγορίαν εις τους πληγέντας υπό των άνταρτων πληθυσμους. Εις τόν άνταρτοπληκτους τού Ασύρου τής περιφέρειας Λαγκαδά διένειμε 125

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» ΖΕΛΙΣ 15.

ΛΑΥΡΑΣ

ΖΕ ΜΑΝΤΟΝΝΑ ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

Τό μόλις έκδοθεν άριστουργηματικόν
μυθιστόρημα τού συγγραφέως τής
«ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΩΝ ΣΛΗΠΠΙΚ'Σ»

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ «ΕΘΝ ΑΘΗΝΑΙ» ΔΕ ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Μωρίς Ντεκομπρά

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ : Ένας

Άγγλος ύποσημναγός, καταδικαζόμενος από τους Γερμανούς κατά την ύποχώρησι των Συμμάχων, φθάνει στο νασιόηρι του Μπεγκινιάς που βρίσκεται στο Μπουζ του Βελγίου. Εκεί ο έφημος του μοναστηρίου τον ντύνει με ράσα κι έτσι καμουφλαρισμένος ο άρροπόρος συναντά μια μυστηριώδη Άγγλιδα καλόγρια που έμενε στο μοναστήρι. Αυτή η καλόγρια κατορθώνει και μεταφέρει τον ύποσημναγο στη Παρίσι, όπου και χωρίζονται, χωρίς όμως να αποκαλύπτει στον άρροπόρο το πραγματικό της όνομα. Ο Πολέμος συνεχίζεται κι η τώως καλόγρια φθάνει στην Αμερική αποφασισμένη να εργασθώ. Οι εφημερίδες της Νέας Υόρκης αποκαλύπτουν το όνομα της τώως καλόγριας. Είναι η λαίδη Διάνα Γουάινταμ, χήρα Άγγλου διπλωμάτου, που πριν από χρόνια σκότωσε έναν γυναικίστη στη Βενετία και για αυτό αποστραφίχτηκε από τον νασιόηρι. Η λαίδη Γουάινταμ ήταν η επονομασθείσα «Μαντόνα των Σληππικ'ς». Φθάνοντας στη Νέα Υόρκη η λαίδη φιλοξενηθεί από την στενή φίλη της κ. Σάμμερσετ Μπράντον που είχε μια ωραία ταπεινή βίλλα. Η κ. Μπράντον έχασε τη φήμη της κομψότερης γυναικας των Ηνωμ. Πολιτειών και είχε παντρευθί τοσίς φορές. Στο σπίτι της κ. Σάμμερσετ Μπράντον έμενε κι η Ραχήλ Σάμσον κόρη του Σάμ Σάμσον, ενός πανίσχυρου παραγωγού κινματογραφικών ταινιών στο Χόλλυγουντ. Η Ραχήλ Σάμσον, κορίτσι 17 χρόνων, είχε όλες τις κακιές και τα ελαττώματα ενός παιδιού που δεν γνώρισε μητρική στοργή και μια μέρα έλαβε ένα δισματί της Άγγέλας, όπως ήταν το μικρό όνομα της κ. Σάμμερσετ Μπράντον.

30Ν

«Γι'αυτό πήγε η μίς Σάμσον σε κάποιον άλλο συνάδελφο του λιγότερο καχύποπτο. Εκεί ακριβώς τη τσίμπησα. Χωρίς σκάνδαλο και με τον πιο διακριτικό τρόπο της έδωσα να καταλάβει ότι το παιγνίδι κρατήσε κάπως περισσότερο τον δεινότατο κι ότι το δισματί θα έπρεπε να επιστρέψει στο κουτάκι του οποίου είχε πάρει το κλειδί. Θα μ'ερωτήσετε βέβαια πως τώανε αυτό. Μου απέκάλυψε κλειδώντας την αλήθεια. Είναι πολύ απλή: Η μίς Σάμσον είχε ανάγκη από χρήματα. Απεφάσισε να πηδή στο Χόλλυγουντ. Για τα έξοδα του ταξιδιού αυτού της χρειαζόνταν 500 δολάρια. Έτσι κατέληξε στο ότι θα έπρεπε να τα δώθ ένχειριστάς της το δισματί της. Όταν θα έφτανε στο Χόλλυγουντ θα παρακαλούσε τον πατέρα της να της στείλει τα χρήματα για να πάρει το δισματί της από τον ένχειριστά της. Όπως ήταν πολύ φυσικό πρότεινε την μίς Σάμσον γιατί να ριχθί σ'αυτή την περιπέ-

τεια και να μη ζητήσει από τον πατέρα της να της στείλει αυτά τα χρήματα. Η νέη μοη άπάντησε ότι έφηλεγράφησε στον πατέρα της, αλλά αυτός της έγγραφε ότι όχι μόνο δεν θα της έστελνε χρήματα αλλά και της άπηγόρευε ρητώς να πάη στο Χόλλυγουντ. Αιτός είναι ο λόγος κυρία Σάμμερσετ Μπράντον για τον οποίο η νεαρά σας φίλη Ραχήλ Σάμσον απέφασισε «ν'ακουμπήσε» το δισματί της.

Η Άγγέλα έδωσε ένα στεναγμό άνα κουφίσιας και πρόσθεσε :
— Αυτή είναι η σημερινή νεολαία, άγα πητή μου. Ποτέ άλλοτε δεν ήταν τόσο ανισόρροπη τόσο μυθωμαής τόσο γευστοπαθής τόσο επιρροπής στην άνηρόκτητα, τόσο διεφθαρμένη... Δεν έρω αν η διαφθορά της νεολαίας του τωρινού Πολέμου είναι μεγαλύτερη από του άλλου Πολέμου. Νά, όμως ότι μια μικρή Ραχήλ η οποία δεν είχε ανάγκη από τίποτα και υπορούσε να τάχη όλα από τον πατέρα της ρίχνεται σε μια τέτοια περιπέτεια για ν'αποκτήσει χρήματα. Πρέπει να παραδεχθώ ότι το φαινόμενο είναι απογοητευτικό.

— Μοη φαίνεται, παρετήρησε η Διάνα, ότι η νεα αυτή μπορούσε ναχε από τον πατέρα της ότι ήθελε έκτός από τα ναύλα της για το Χόλλυγουντ.

— Φυσικά. Έχασα να σου πώ ότι ο Σάμ Σάμσον έφροντας πολύ καλά το Χόλλυγουντ του σαν το δερματολόγο που έφρει όλες τις παθήσεις του δεινότερου δεν θέλει με κανένα τρόπο η λατρευτή του κόρη να πάη στα περίεργα του Κιούλντεο Σίτυ. Γι'αυτό το λόγο ακρόβας μοη την ένειπιστεύη έμένα εδώ στη Νέα Υόρκη. Μου είχε πη όταν άκούμα η Ραχήλ ήταν 13 χρόνων : «Άγγέλα, στον κόσμο αυτόν δεν έχω τίποτα άλλο από την κόρη μου. Αυτή είναι οι κόρες των μυτιών μου. Γι'αυτήν θα υπορούσα να κάνω τα πάντα. Θα ήμουν διατεθειμένος για κάθε θυσιά, άσ'αυτή να μη πατήση το πόδι της στο Χόλλυγουντ. Δεν θα επιτρέπω ποτέ στη Ραχήλ να μολυνθί στη πόλ αυτή της άπαιτίας, σ'αυτό το άκατονόμαστο θερμοκήπιο των παθών, του μεύδους και της ματαιοδοξίας.

— Τότε εξηγόνται όλα, είπε η Ντιάννα. Η νεαρά προστατευμένη σου κατελήφθη από την άκατανίκητη επιθυμία να κάνει κάποιο περίποτο γύρω από τη στούντιο του πατέρα της.

— Τι τα θέλεις; Είπε μοιραίο, δεδομένου ότι η Ραχήλ καταροχθίζει όσα γράφουν τα περιοδικά που δηλητηράζουν τη φαντασί, χιλιάδων κοριτσιών με τα μυστικά της ωραιότητας των άστέρων, με τις προσωπικές ένχειρισσεις των ημίστέρων και τις έλπίδες των άστέρων του ένδς τετατέρου...

— Και δεν μου λές, Άγγέλα, είδες αύ το το παιδί-θαύμα μετά την ένπιστοφή του;

— Ναι. Έπειτα από δεκοκτώ ώρών έκούσια φυλακή στο δωμάτιό της κι άφου άνήθηκε καθ'εποική άπνευ κάτω από τη πόρτα της ένα σημειωματάκι το άποίο υπο έφερε ο Μπουρτίτσο ο μουαριέρος. Η Ραχήλ έγραψε στο ημερίωμά της : «Άγγέλα, ντρέπομαι. Σοφί ζητώ ταπεινό-

τατα συγγνώμη. Μη μοη στείλεις τίποτα να φάω. Κάνω άπεργία πείνης. Ποτέ δε θα μπορέσω να τιμωρήσω όσο πρέπει την άγνωσμένη μου προς εμένα.— Ραχήλ, Έξασα σε γέλια διαβάζοντας το σημειωμα έκείνο μ'αυτον τον έξαλλο λυρισμό και τους έξωφρενικούς θεαρινισμούς. Κατόπιν σκέφθηκε ότι η έξαλλη αυτή μικρή τιμωρήθηκε άρκετά μ'αυτά της τα κακά ματα. Βρήκα ένα άντικλειδί του δωματίου και μπήκα στο δωμάτιό της. Καθόταν σε μια σάις λόνγκ και μόλις με είδε έτρεξε να ριχθί στα πόδια μου και να μοη άπαγγείλη όλόκληρους μονολόγους σαν τη Σάρα Μπερνάρ στον πιο παθητικό της ρόλο Την έδωλα και κάθησε δίπλα μου. Καθούχασα τους λυγμούς της με τον πιο τρυφερό τρόπο και της είπα :

«Ραχήλ είσαι μια μικρή άπ'επαρηνεπολαδί που της πρέπει ένα παγωμένο ντούς. Σε διατάσσω να φας άμέσως το φαγητό που έα σου φέρω τώρα ο Μπουρτίτσο. Ν'άνοιξης επίσης τα παράθυρα να νά μπή ο ήλιος στο δωμάτιό σου. Δεν μοη άρρείς αυτή η πένητη άτυόσφαρα. Θέσφραγίσωμε μάλιστα τη συμφωνία μες της λήξης του τωρελθόντος μ'ένα φιλι. Έκείνη ρίχτηκε στην άγκαλιά μου και τραυλίζοντας μοη είπε : «Άγγέλα είσαι η καλύτερη γυναικα του κόσμου! Είμαι ευγενικά... Έχεις νουσή καρδιά...»

— Έλα, έλα της είπα. Ήσυχασε, άγαπητή μου.

— Μοη άρκίζεσαι ότι δεν θα πής τίποτε στον μπαμπά;

— Στο άρκίζομαι, μικρούλα μου. Και τώως κάνω μου τη χάρη να πάρης το κανονικό σου ύψος και να γίνης πάλι ωραία και χαρούμενη όταν θαόρη άπνευ η τώσα γαμπμένη μου φίλη λαίδη Ντιάννα Γουάινταμ.

Η Άγγέλα έσθισε το ταινάρο της στο τασάκι.

— Αυτό ύπάρξε το τέλος του μικρού αυτού δράματος. Η Ραχήλ αιτή τη στιγμή ντύνεται για νάβρη να τη γνωρίσης. Έννοεί ότι κι η Ραχήλ φοβά από την έπιθυμία να σε γνωρίση. Νομίζω ότι στα μάτια της Ραχήλ είσαι κάτι το μεγαλόπορε πές που κάνει τη φαντασία της να καλπάζει.

— Όμολογά ότι είμαι περίεργη να γνωρίσω αυτή τη νέη.

— Δεν μπορέω να φαντασθώ Ντιάννα πόσο νευρικό κι υπερμασθήτα πλάσμα είναι η Ραχήλ! Είναι μια φαντασιολογική ψυχή που γεννήθηκε κάποιου... Βυελάδωδε δράβυ από τάν Σάμ Σάμσον και τη μητέρα της Μπεουλά Μέρου.

— Οι γονείς της είναι χωρισμένοι;

— Ναι, από πολλόν καιρό. Η Μπεουλά Μέρου είναι Ίρλανδή. Δεν την γνώρισα προσωπικά αλλά ένας στενός φίλος του Σάμ Σάμσον μου την περιέγραψε σε όλες της τις λεπτομέρειες : Είναι μια καταστανή με πράσινα μάτια που πίνει σαν σφυγγάκι γαστροκίς τους άδινος σαν χαροφύλακας κι άπατά το σύζυγό της σαν

ηρώδη παριζιάνικου ελαφρού θεατροικού έογου. Ο πατέρας της Μπεουλάς πέθανε τρελλός. Η κόρη του από την κόυνια άκομή είχε συνήθισε το ούισκυ, το μπουντώ το τσέου το υπράντυ και τη σεμπάντα. Γνωρίζεις βέβαια την περίεργη ίδιουσγκασία των Ίρλανδίδων πουχούν την καρδιά στο χέρι αλλά και το δακτυλό τους σε άπασσας ένδς χιλιοστού από τη σκανδάλη τοη πιστολιού. Η Μπεουλά γνώρισε τον Σάμ Σάμσον σ'ένα διαγωνισμό τζίν με διαλειμματα από δότικα με σόδα. Η Μπεουλάς δγήκε νικήτρια άφου ήπιε δυό λίτρες άλκόλ και πέραςε τη κλωστή σε μια βελόνα. Και μέσα στο δωγίο έκείνο του πότου η Μπεουλάς είπε στον Σάμ : «Παντρέψου με!» Ο Σάμ που έκείνη τη στιγμή δεν ήξερε αν ο νόμος της άσούτητας είναι φυσικό φαινόμενο ή τροπικός πυρετός, την κύτταξε άσρημενως και της είπε : «Και βέβαια. Δεν θέλω να σε στενοχωρήσω. Σε παντρεύομαι.» Και πραγματικά, έπειτα από μερκές μέρες παντρεύθηκαν και για να γιορτάσουν το γεγονός έκαναν και πάλι έναν διαγωνισμό, τη φορά αυτή όμως με γκρανκ ζεστό (μισό ρούμι και μισό λειόνη) και «πινκ λαίντις» (τσέου υπράντυ και κρυσί Βουργουνδίας). Και μια που η μονομαχία δεν κατέληξε σε άποτέλεσμα, θάπρεπε να δοθί κάτι άλλο. Και τότε η Μπεουλάς τραυλίζοντας και με άσχηνασμένη φωνή είπε :

— Σσσάμ... θα μπορώ... θα μπορώ... ρούσαμε να κάνουμε ένα παιδάκι!...

— Πώς γίνεται, έης παιδί; άπάντησε ο Σάμ που η φωνή του φανόταν σαν ναόχόταν από κάποια βαθιά σπηλιά.

— Θα σου πώ έγω, άγάπη μου.

«Η Μπεουλάς του έξήγησε... Επί τέλους ο Σάμ κατάλαβε κι ύστερα από ένα μήνα ήρθε σ'ον κόσμο η Ραχήλ.»

Η Ντιάννα που άκουγε την άφήγησι της Άγγέλας χαμογελώντας είπε :

— Κακομοίρα Ραχήλ! Άρνίζω να καταλαβαίνω καλύτερα...

— Ναι, άγαπητή μου Ντιάννα, κατηγορούμ τη μοίρα αυτών των καυμένων πιδιών από τέτοιες άσυχρες μιθγυμίες η από άτομα που ίσχυρίζονται ότι είναι οι βασιλείς της Δημιουργίας ενώ καταρρολύν στο έπίπεδο των ζώων. Με μια τέτοια κληρονομικότητα γιατί να είναι έκπληκτικό ότι η Ραχήλ, κορίτσι 17 χρόνων, προσφέρει στους περίεργους ψυχολόγους, ένα άνακάτωμα από άλλωπρόσελλα συνήσθματα, μια άμισοροπία κτυπητή στη ζυγαριά του Κόλλο και του Κακού, μ'ά νικανοποίητες επιθυμίες και βρώμικους πόθους : Η Ραχήλ με τα 17 της χρόνια έχει την άσούτητα των μικρών κοριτσιών, τα πρόωρα προσόντα της ώριμης γυναικας και τις παρορροές της ένειρης κοκίτας. Τα Ίρλανδικά έρωθρά άιμοσφαίρια κι ο έβρατικός λυμφατισμός που κυκλοφορούν μέσα στο γαϊνικό της κορμί χειροτερεύουν άκόμα πιο πολύ αυτή τη πλήρη έξάρθρωσι που όφείλεται στο άνακάτωμα των φυλών, στον κοινωνικό νανταισμό άπό τον οποίο έχωμε προσβληθί κι άπό τη χωρίς υπερική στοργή άνατροφή της μικρής αυτής φτωχής έκατομυρουόχου. Άν έπρόκειτο άγαπητή μου Ντιάννα να κολήσω μια έτικέττ στον λαιμό της Ραχήλ Σάμσον, θα έγραφα : «Ούισκυ του Δουβλίνο 1911 και Κορντόν Ρουζ της Ίεου σολήμ»

Έκείνη τη στιγμή μπήκε ο Μπουρτίτσο. Φάνεταν ότι είχε άνοήθησε την προς στιγμήν κλονισθείσα άσβαρότητα άπό την ύπθεσι του δισματιού.

— Η μίς Σάμσον ρωτά την κυρία αν θα πρέπει να φορέση βραδυνό φόρεμα στο δείπνο με τη λαίδη Ντιάννα Γουάινταμ.

— Όχι, Μπουρτίτσο. Πές της ότι δεν πρόκειται να φορέσωμε τουαλέττες έπίσημου δείπνου.

— Πολύ καλά, κυρία.

Ο καμοιέρης δγήκε. Η Άγγέλα κύταξε τη φίλη της και κουνώντας το κεφάλι της είπε :

— Άγαπητή μου Ντιάννα, θα πρέπει να κάνης εκ των προτέρων μια τέτοια έντύπωσι στη Ραχήλ ώστε να την ύποχρεώ

Την παρηγορούσε με θεομα λόγια...

σης να σε λάβη σφοδρά ύπ' όψη της. Έχω π'αυτή η σι στα πρώτα της μικρής αυτής άσούτης που της δείχνω τσέη άνακατωμένα, θ'αποκτήσης μια θαυμάστρια.

Επί μια όλόκληρη βδομάδα η Ραχήλ πρόσχε τη λαίδη Διάνα Γουάινταμ σαν το γατάκι που παραμυθεύει ένα άμορφο και χροστώμενο ποντάκι και φλέγεται άπό την έπιθυμία να παίξει μαζί του.

Η Διάνα που η μεγάλη της πείρα είχε πλουτισθί άκόμα πιο πολύ στα χρόνια που έμενε στο μοναστήρι, καταλάβαινε πως άσισα τη συμπεριφορά της Ραχήλ. Κι αυτός ήταν ο λόγος που το τρώι έκείνο είδε χωρίς έκπληξη τη νέα να υποπνι στο δωμάτιό της άφου κτύπησε θανατική την πορτά. Η κόρη του μεγάλου παραγωγού ταινιών φορούσε ένα «σώτ ντε λίσ» πολύ άπλο, ενώ τα μαλλιά της ήταν ριγμένα στους ώμους της.

— Καλώς την Ραχήλ, της είπε έσπλωμένη στο κρεβάτι της. Έλα κοντά μου. Μη φοβάσαι. Σε περιμένα.

Μια άστρατη χαρά έλαψε στα τρασινά μάτια της νεας και άυόδομητα ριχθηκε στην άγκαλιά της.

— Άλθ'ελα; έλεγε σ'αυτήν με λυγμούς η Ραχήλ. Δεν σε ένοχλώ ποη ήρβα;

— Όχι, άγαπημένη μου...

— Είμαι πολύ-πολύ ευτυχισμένη που

μπορώ να φλωράω μαζί σας τέτ ά τέτ, να μπορώ να σας έχω μόνη μου κοντά μου... Νά σας λέγω άπλάς Διάνα σαν μεγάλη μου άδελφή... Μα είμαι πολύ ευτυχισμένη πολύ...

Η συγκίνηση της Ραχήλ ήταν τέτοια που οι κοντράλτο τόνοι της φωνής της πνίγονταν στο λαρύγγι της. Η Διάνα την έσφιξε στην άγκαλιά της και καίεψε τα μαλλιά της.

— Έχεις νείρα σήμερα το πρωί.

— Κοι ναί και όχι. Πρό παντός όμως είμαι χαρούμενη που βρίσκω μια ψυχή να με καταλαβαίνει.

— Θέλει άγαπημένη μου να πάρουμε μαζί το μπρέκφαστ;

— Μα βέβαια. Τι λέτε...

— Θα κτυπήσω το κουδούνι για τον Μπουρτίτσο... Σε βεβαιώ ότι ο καμοιέρης της Άγγέλας δεν είναι στο στοιχείο του. Άντι να σερβίρη πιάτα και ποτήρια, θάπρεπε να φορη το δακτυλίδι του καρδινάλιου. Κάθισε στην άκρη του κρεβάτιού μου και πές μου τι είναι έκείνο που σε νευράζει όταν το καλοκαίρι του Σαίν Μάρτιν άπλωνη τη μεγαλοπρεπεία του στα περίεργα Σαντνερ.

Η Ραχήλ ύπνικουσε. Η Διάνα πρόσχε το προφίλ της. Η πολυσύνθετη ψυχή της κόρης του Σάμ Σάμσον διαβχόταν στο προσωπό της. Τα μαλλιά της με το βεθύ κόκκινο χρώμα τους παρουσίαζαν χρυσές άνταχίες. Το γεγονός ότι ήταν

μερικά από τα χαρακτηριστικά της Πα-
σκουαίλλια.
— Γεία σου Λαιτίτσια, είπε η υπτέρα
της.

Η Λαιτίτσια έκανε μια χαριτωμένη ύ-
ποκλιση και καθώς ο Έλλην Ρόκ στεκό-
ταν πολύ κοντά της και την απειλούσε,
μόλις άνοιξε τα μάτια της τον είδε. Την
είδα στιγμή το χαμόγελο χάθηκε από τα
χείλη της κι άπλωσε τα χέρια της για να
τον απωθήσει με τρομαγμένο ύφος. Με
μιας όμως στα χείλη της διεγερση ένα
χαμόγελο. Την φορά αυτή χαμογέλασε
μελαγχολικά και ποιμένα που προσκαλού-
σε τη θλίψη σ' όποιον την έβλεπε. Όλη
της η ευθυμία είχε χαθεί και φαινόταν τό-
σο κουρασμένη γιατί να μη πήρε α-
κούμπησε το κεφάλι της στον ώμο του
Έλλην Ρόκ. Έμεινε έτσι για λίγα δευ-
τερόλεπτα και κατόπιν έκανε μια πολύ α-
συνήθιστη χειρονομία. Σε λίγο ξανάρχισε το
λκυστικό χορό της και το ρεφραίν κά-
ποιου ακατάληπτου τραγουδιού.

Είσαι σύ η ίδια εκείνη που λένε
Λαιτίτσια; την ρώτησε με θαυμάσια συγκί-
νησις ο Έλλην Ρόκ.

Εκείνη άρχισε να αερίζει το πρόσωπο
του Έλλην Ρόκ με το μαντίλι της και
κατόπιν το μύριζε με δυνατές εισπνοές.
Επειτα τον πήρε από το χέρι και τον
τραβήξε προς την άλλη άκρη του κήπου
όπου ήταν ένας φράχτης από καλαμπόκι
σύντομα. Η Λαιτίτσια φαινόταν σαν να ή-
θελε να του πη: «Από το μένος αυτό
πέρασαν». Γυρίζοντας και πάλι στο άλ-
λο άκρο του κήπου η Λαιτίτσια έδεξε στον
Έλλην Ρόκ μια σκόλα ακουμπισμένη
στον τοίχο μιας αποθήκης. Ίσως η σκό-
λα αυτή να ήταν εκείνη που χρησιμοποιή-
σαν για να υπούν στο δωμάτιό της. Κα-
τόπιν πήδη η Λαιτίτσια άφησε τον έαυ-
τό της να πέση πάνω στα χορτάκια κι
έμεινε όλοτετα άκίνητη.

Δυστυχισμένη αδελφούλα μου! εί-
πε με στεναγμό η Πασκουαίλλια.

Αν δεν πίστευα ότι θα έρθη μια μέ-
ρα που θα έκδικηθώ για το κακό που της
έκαναν, θα προτιμούσα να πεθάνω!

Τα λόγια αυτά τα είπε η υπτέρα της
Λαιτίτσιας.

Ο Έλλην Ρόκ δεν σήκωσε ούτε μια
στιγμή τα μάτια του από τη δυστυχισμέ-
νη νέα. Η Ναταλία θυμόταν τη νύκτα
εκείνη που την παρατηρούσε κι αυτήν με
προσοχή, κάτω από το φως του φεγγα-
ριού και της έλεγε:

«Κάπου σάς έχω δει... Αποτελεί-
τε μέρος της ζωής μου.»

Είχε δη πραγματικά κι άλλοτε η νέα
εκείνη; Πότε όμως; Και πώς; Κι' η νέα
έλεγε: «Έλλην Ρόκ σταμάτησε ν' αποθαυμά-
ζει την Λαιτίτσια, απομακρύνθηκε χωρίς να
πη λέει ούτε και να κυττάει πίσω του.

Ο Έλλην Ρόκ ήταν απόλυτος εύχαρι-
στημένος όταν διαπίστωσε ότι ο Ζαφείρης
δεν είχε εξαφανισθεί. Από τη μικρή πλα-
τεία του χωριού που δέσποζε της κοιλάδας
του έδειξαν την καλύβα για την οποία
του είχε μιλήσει η Πασκουαίλλια και
έναν κοντό άνθρωπο που συνόδευε δυο
έπισκέπτες στο δρόμο για το ναό. Τον
έπισκέπτες από δρόμο για το ναό. Τον
πορηκόλυνθησε. Ο Ζαφείρης αφού προ-
σέφερε τις υπηρεσίες του και σ' ένα α-
σέβαστο έπισκέπτη ανέβηκε το δρόμο στο
χωριό. Έκανε μια βόλτα γύρω από το
χωριό. Για να κατασκοπεύσει τη Να-
ταλία και κατόπιν έκανε μια βόλτα και
γύρω από τον κήπο των Ντόλτσι για να
κατασκοπεύσει και την Πασκουαίλλια
κατασκοπεύει και την Πασκουαίλλια
που η έπιστολή της στο χωριό συνέπεσε
με την άφιξη της Ναταλίας κι αυτό βέ-
βαια θα έπρεπε να τον άνησυχή.

Και το βράδυ εκείνο όπως πάντα έφτα-
νε στο πανδοχείο. Ο Έλλην Ρόκ που ήθε-
λε η συνάντησή του με τον Ζαφείρη να
γίνει επί παρουσίας της Πασκουαίλλια
και της Ναταλίας τον άφησε ανεμόχλητο
και της Ναταλίας την άλλη μέρα το πρωί
την νύκτα εκείνη. Την άλλη μέρα το πρωί
δυσ- πήνε στο σπίτι των Ντόλτσι και
είπε στην Πασκουαίλλια να πάν να βοη-
θή την Ναταλία και να την πεί- μαζί της.
«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»—Σελίς 26.

Στο διάστημα που ο Έλλην Ρόκ θα ή-
ταν στο ναό, οι δυο νέες θα πήγαιναν να
κρυφθούν στα έρειπια κάποιου αρχαίου θε-
άτρου που ήταν εκεί κοντά. Εκεί ο Έλ-
λεν Ρόκ θα έφερνε τον Ζαφείρη.

Έτσι κι έγινε. Στις 9 ή ώρα ο Έλλην
Ρόκ πέρασε την αποξηραμένη κοιτή ενός
χειμάρρου, έφθασε στο σπιτάκι του φύλα-
κος και τραβήξε προς το ναό του, ξετξέν-
τε. Προσπαθούσε τότε με ύφος άβυσσμένο
και τότε προσεκτικό.

Η ταραχή που είχε αισθανθεί κοντά στη
τρελή είχε τώρα αντικατασταθεί ε τον
θουασμό του μεγαλοπρεπούς θεατή, ο
που σκηματίζει ο τεράστιος κύκλος των
γύρω φιλών δουνών. «Αν και φαινόταν
ότι απελάμβανε το θέαμα αυτό, εν τού-
τοις διρωτάτο τι έξασαν σμένες αν-
μνήσεις του προκαλούσαν οι λεπτομέρειες
των όσων έδλεπε, το χρώμα των τοιχείων,
ο ύριζαν του ώραιου ουρανού που τον δι-
έκοπταν τα γιγαντιαία έρειπια του ναού.

Κάπως βρισκόταν στην κατάστασι νύ-
τη, φάνηε υπόδ: του ο Ζαφείρης να να
το προσέφερε τις υπηρεσίες του.

Ο Ζαφείρης αυτός ήταν ένας κοντός,
εύκλιντος άνδρας νέος άκούη και καλο-
στεκομένος μέσα στο άνοικτό του κο-
στούμι, με τα γάντια του και το ψάβινο
καπέλο του. Χωρίς να περιμένει την α-
πάντησή του Έλλην Ρόκ για την προσ-
φορά των υπηρεσιών του άρχισε να μιλή-
με το ύφος του ταπεινότερου.

Πρόκειται, κύριέ μου, περί του με-
γαλειτέρου άρχιτεκτονικού δημιουργήμα-
τος σέ δορικό ρυθμό. Και έβλεπτε μέσα
σε πόση μοναξιά στήνι τις υπηρεσίες
γραμμές του. Έχει τριάντα έφ κολώνες
των έννεα μέτρων.

Ο Έλλην Ρόκ τον άφηνε να παπα-
γαλίζει. Βέβαιος ότι ο Ζαφείρης δεν τον
είχε καθόλου υποψιασθεί, του έκανε υει-
κές τεχνικές ερωτήσεις στις όποιες έσπευ-
σε ν' απαντήσει κι έκαναν μαζί το γύρο
του αρχαίου ναού. Κατόπιν ο Ζαφείρης έ-
πρότεινε στον έπισκέπτη του να καμουν
κι ένα γύρο ες το αρχαίο θέατρο. Κατέ-
θηκαν προς το μέρος του σπιτιού του εφ
λακος και κατόπιν ανέβηκαν στο βουνό
Μπαρμπάρο. Όλα γύρω ήταν έρημα.
Ψυχή δεν υπήρχε. Ο Έλλην Ρόκ ήξερε
πολύ καλά ότι το τραίνο από το Παλιόμο
έρχόταν πολύ άργα.

Τώρα βρισκόμαστε στο όρος Μπαρ-
μπάρο, έλεγε ο Ζαφείρης. Έχει ύψος τε-
τρακοσίων μέτρων. Μπορείτε ν' απολαύ-
σετε το θέαμα το οποίο κι οι πιο κοσμο-
γυρισμένοι περιηγητές το βρίσκουν ως το
ωραιότερον του κόσμου. Το θέατρο έχει
διάμετρο 63 μέτρων.

Σταμάτησε όμως άναυδος. Με μια χει-
ρονομία του Έλλην Ρόκ παρουσιάσθηκαν
όλοτετα άπροσδόκητα για τον Ζαφείρη η
Ναταλία κι η Πασκουαίλλια. Κι οι δυο
βρισκόταν σε απόστασι των δηνάτων
από τον Ζαφείρη. Γύρω τους κανένας άλ-
λος δεν υπήρχε. Έκανε ένα-δυο βήματα
προς τα πίσω αισθανόμενος τον κίνδυνο.
Ο Έλλην Ρόκ όμως ακούμπησε ένα πι-
στόλι στον κρόταφο του.

Ούτε λέξι Ζαφείρη! του είπε. Έ-
χεις κυκλώσει και δεν μπορείς να τραυ-
λεις καμιά αντίστασι. Πρό παντός δε μην
άποπειραθής να φύγης. Και πρέπει να ξε-
ρεις ότι δεν είναι το πιστόλι μου έκεινο
που σε κρατεί εδώ. Αν άποπειραθής να
φύγης θα σε αποκαλύψω άμέσως.

Τι συμβαίνει; Τι θέλεις; Τι έκανα;
Ο Έλλην Ρόκ έδωσε το πιστόλι του
στην τσέπη του. Ο Ζαφείρης είχε πια δε-
χθεί την σύστασι και την συζήτησι.

Μ' ερωτήσεις, του είπε ο Έλλην
Ρόκ, τί έκανες. Λοιπόν άκουσε τι έκανα:
Έν πρώτους είσα, ο ένας εκ των δυο που
άφήγαμε την Λαιτίτσια και οι όποιοι κα-
τά συνέπειαν είναι υπεύθυνοι για την πα-
ροφροσύνη της δυστυχισμένης αυτής νέας.
Δεύτερον είσαί ένας από κείνους που πα-
ροκολούθησαν τον Μανόλη και κατά συ-
νέπειαν είσαι κι εσύ υπεύθυνος να δ: τι
συνέβη στον άνθρωπο εκείνο.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ στο προσεχές.

ΞΕΝΟ ΧΙΟΥΜΟΡ ΕΒΡΑΪΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

«Ε» δεκα φορές.

Ο Μωύσης Μπρόμπεργκ που έμνε
σ' ένα ξενοδοχείο έπαρσιακής πόλεως
άνοιγοντας την πόρτα του δωματίου
βρέθηκε μπρος στον ξενοδόχο που τον
συνόδευε ένας νοσοκόμος.

— Ηρθα, έλεγε ο νοσοκόμος για να σά-
πώ στο νοσοκομείο λοιμωδών νόσων.
Υατί, καθώς μάς είπε ο ξενοδόχος από-
γατε άπέψε δώδεκα φορές: στο άποχω-
ρητήριο.

Πολύ σωστά. Πήγα δώδεκα φο-
ρές στο άποχωρητήριο, αλλά τις έντε-
κι φορές: το βόηκα κατελθμένο!

Τι θα έλεγε ο κ. συνήγορος;

Από την άγόρευσι ενός εισαγγελέως

Ο συνήγορος της υπερασπίσεως κα-
τάφευγε εναντίον της ποινής του θα-
νάτου αν όμως καμιά φορά πέση θύ-
μα δολοφονίας θα...διηλιξέ σε διαφορε-
τών τόπων!

Που ήταν η προσοχή του.

Ένας οτωχός Έβραίος που πα-
ρετίπηκε την άσχημη κόρη ενός μεγα-
λοτραπέζιτου συναντά στον δρόμο έ-
ναν φίλο του που του λέει:

— Βρε Ίακώβ, που είχες τα μάτια
σου όταν παντρεύσουν αυτή την ά-
σχημοπούρα;

— Στή...Τράπεζα του πεθερού μου!

Ο γυνίς της χήρας

Μια χήρα για να φοβερίση το παιδί
της που κάνει συνεχώς άταξίες, του
λέει:

— Αν δεν καθήσας ήσυχα, θα σε
ρω έναν άλλο πατέρα στο σπίτι.

— Δεν μπορείς της λέει ο μικρός
γιατί δεν έχεις προίκα!

Αόρατο ελάττωμα.

— Άπατενά! φωνάζει και βρίζει
ο Ίσίδωρος Βάσι τον διευθυντή ένο-
πρακτορείου γάμων. Μου είπες ότι η
νέα σου μη προεξεύεσι για νύναίκα
είχε ένα ελάττωμα, που δεν φαίνεται,
κι' αυτό: έμαθα ότι έχει δυο παιδιά!

— Μη θυμίζεις, αγαπητέ μου, τι
άπαντά ο πράκτωρ των γάμων, είναι ό-
ληθια ότι η νέα έχει δυο παιδιά άλ-
λά δεν φαίνονται. Τάχει σε παραμό-
να σε κάποιο χωριό.

Περίπτωσης έμοιότητας

Ένας Έβραίος που προσπαθεί να
πάση κουβέντα με κάποιο συνταξιού-
τη του στο τραίνο του λέει:

— Με συγχωρήτε, δεν είπατε ο κύ-
ριος Βάσι από το Στρασβούργο;

— Όχι! άπαντά ο άλλος απότομα.

— Εύτυχως ότι δεν είπατε ο Βάσι,
γιατί δεν τοι' υιάζεστε καθόλου.

Ο σοφός και το βρωμέσκυλο

Κάποιος Έβραίος που ήθελε να είρα
νευθί ένα ραββίνο, του λέει:

— Η καλή ανατροφή διδάσκει να
σκηνώμαστε δρθιοι όταν περνά ένας
σοφός άνθρωπος και να καθώμαστε ό-
ταν περνά ένα σκυλί του δρόμου πο-
υπορεί να μας Σαγκάσει. Μπορείτε τι-
ρα άχρη ραββίνο, να υού πητε τί προ-
πει να κάνη κανείς όταν βρεθί ταν
νορνα μπρός σ' ένα σοφό και σ' έ-
βρωμέσκυλλο;

— Έλα μαζί, του είπε ο ραββί-
και θα δης τί θα κάνουν οι άνθρω-
όταν μάς δούν και τους δυο μαζί!

Η ΞΕΛΙΔΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ

Εδώ και δέκα χρόνια, οι
Αθηναίοι έδειχναν με-
γάλη άστοργία για τις
πολλές γειτονίες και πολλοί
γκρεμίζαν άλυπτα ιστορικά
σπιτάκια εκεί στις άνηφορες
της Πλάκας, για να χτίσουν
μοντέρνες κατοικίες «άρτιφισ-
τε» μ' έξοχοντα κλειστά υπαλ-
κονία ρυθμού χωρών του βορ-
ρά που κατέστρεφαν με τη νεο-
πλουτική άσχήμη τα: της γρα-
φική σκηνογραφία της Παλιάς
Αθήνας.

Και πιο παλιά ακό-
μα, δεν ήταν λίγοι οι Αθηναίοι
που ενώ κατοικούσαν κάτω απ'
τη σκιά του Ίερού Βράχου έ-
φταναν στα θαυμάσια γεράματα,
χωρίς να έπισκεφθούν ή να
βρουν την εικόνα να γυνο-
νουν τις παλιές «ιτονίες και
ν' ανεβούν στην Ακρόπολι!

Τα δυο όμως αυτά μεταπο-
λεμικά χρόνια με τα βιβλία
αγάπης που κυκλοφόρησαν —
και σημειώσαν μεγάλη ζήτη-
ση — για την Αθήνα και την
ιστορία της, με τις τόσες νο-
σταλγικές γι' αυτήν διαλέξεις
από το Ραδιόφωνο με τα τόσα
άρθρα σ' έφημερίδες και περι-
οδικά και γενικά με μια στο-
φή, που παρατηρήθηκε, του κό-
σμου προς τα ρωμαντικά, κι
άμορφα περασμένα, φούντασε
με μιάς ένα ζωηρό ενδιαφέρον
για την Αθήνα του περασμέ-
νου αιώνα.

Το σπουδαιότερο είναι πως
εκτός από τους Αθηναίους ή
τους φίλους της Αθήνας, και
πολλοί ξένοι που μάς έρχονται
για τουρισμό ή για άποστολές
δείχνουν επίσης μια ξεχωριστή
προτίμηση στην Αθήνα την Πα-
λιά — πιο πολλή κι' από την
Αρχαία — και τα άρθρα τους
στον ένο Τύπο, με και τα
γράμματα τους, είναι γεμάτα
ένθουσιασμό για τις τόσες ά-
μορφίες της.

Κι' αξίζει εδώ ν' αναφέρω με
δυο από τις πιο μεγάλες φίλες
της Αθήνας, Τη Γαλλο-Κανα-
δέζα Κολέτ Λιζότ, και την Πα-
ριζιάνα Λουίζ Γκιγιέ, η άραι-
ότατη Καναδέζα, γραμματέυς
της εδώ Καναδικής Πρεσβείας,
που τώρα βρίσκεται στην υπη-
ρεσία των Ήνωμένων Έθνών
στη Ν. Υόρκη, μάς γράφει ότι
δεν παύει να προπαγανδίζει σ'
όλους τους ξένους αντιπροσώ-
πους του Ο. Η. Ε. για την
«Ελλάδα και πιο πολύ για την
παλιά Αθήνα. Και η Παριζιά-
να φίλη της Ελλάδος, έχει γρά-
ψει ύμνους για τα γραφικά οτε
να της Πλάκας.

Αλλά και ο ξεχωριστός Α-

μερικανός γλύπτης ο Πάλ Σου-
ων που είχε μείνει δ: φορές
στην Αθήνα ακόμα και στί-
χους έγραψε για τις παλιές εκ-
κληρούλες και τις λουλουδιμέ-
νες αυλές της.

Το πιο εύνοιστο ακόμα εί-
νε πως εκτός από τους Αθηναί-
ους με τα γκριζα μαλλιά που
είνε φυσικό να δείχνουν την
νοσταλγία τους για τα άμορ-
φα τα περασμένα της Αθήνας,
είνε σήμερα και τα νεύματα.

Πόσα γράμματα γεμάτα έν-
θουσιασμό δεν έλαβα για τα
βιβλία μου: «Στην Αθήνα την
Παλιά» και τις «Παλιές Γειτο-
νίες» από νεαρές φοιτήτριες και
νέους σπουδαστές που μου εκ-
φράζουν την ευγνωμοσύνη τους
γιατί τους δίνω μ' αυτά την ευ-
καιρία να σταματήσουν για λί-
γο τα διαβάσματά τους για
τις καινούργιες «διεθνείς» ρο-
πές και τους «Εξιστορησια-
λισμό», κι' έτσι, να χαρούν την
ένδιαφέρουσα ιστορία της ρω-
μαντικής Αθήνας.

Η πιο ζωηρή όμως έκδηλω-
ση στοργής για την παλιά πο-
λίτεια, σημειώθηκε τώρα τελευ-
ταία από μιά ομάδα των Έλ-
ληνίδων Όδηγών: Τη ομάδα
που έχει την Έστία της στο
αρχαίο παρθενοναγείο Χίλλ,
στην καρδιά της Πλάκας.

Και ύστερ από τον ένθουσι-

Ταβέρνα της Πλάκας.

Μέσα στης Πλά- κας τὰ στενά....

Κ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ

(Κατόπιν ζωηράς επιθυμίας πολλών ά-
γαγνιστών μας, από το Τείχος αυτού έγ-
καιμιάζουμε την έξαιρετικώς άδιαφέρου-
σα Σελίδα της Παλιάς Αθήνας που θα
την γράφει ο διακεκριμένος λυγότεχνης
Αθηναιογράφος κ. Κώστας Δημητριά-
δης).

τους αυτά να σχηματίσουν έ-
να πολύτιμο άσχετο ιστορικών
μνημείων που να διατηρήσει
για τους μεταγενέστερους —
έστω και σε σχέδια — όλες τις
μορφές μιας ιστορικής έπο-
χής της πρωτεύουσας.

Η ιδέα αυτή ένθουσίασε τό-
σο τις πρωτοεγότεριες τών Έλ-
ληνίδων Όδηγών, που άνέλα-
βαν άμέσως το άραιο έργο και
με παρεκάλεσαν ν' αναλάβω
εγώ — ως πιο άρμόδιος — την
ιστορική και καλλιτεχνική κα-
θοδήγησι των κοριτσιών, με
περιπάτους στις άνηφορές, ό-
που να τους ιστορώ τα περα-
σμένα.

Και δέχεται, δέχτηκε με όλη
μου την καρδιά να προσφέρω
τις υπηρεσίες μου και να γίνω
... όδηγός τους.

Το πρώτο μάθημα «αγάπης
για την Αθήνα» μάς έγινε στο
σχολείο Χίλλ στην Έστία
τους.

Γύρω μου, οι λιγερές Αθη-
ναίες Προσκοπίνες, ώραιόι τύ-
ποι Έλληνίδων με τα αυστηρά
κακή κόστούμια τους, παρako-
λουθούσαν, πλακισμένες από
την άρχηγή τους Κ. Φ. Χα-
ρτολάρη και τις άλλες πρώτες
γάτριες της Ομάδας κυρίες
και δεσποτίνες Ν. Σινιόσο-
γλου, Φ. Λομπανάρου, Α. Γε-
ωνάνου, Μ. Πατην κι' άλλες, ό-
σα τους ιστορούσαν για την έ-
ποχή των γιαγιάδων τους, που
συμβόλα τους είχαν πάντα:
την Τιμή την Πίστη, την Πα-
ταίδα.

Και σε λίγο, όπλισμένες με
μουβία και μπλόκ (χνογραφί-
ες έδεικνυαν για το άραιο τους
έργο.

Ο πρώτος μάς σταθμός, θέ-
λησα να γίνη στην πλατεία της
όδοι Κυθαρηναίων, όπου η προ-
τοιμή του άθανάτου Αθηναιο-
γράφου, Δ. Καμπουρογλου.

Οι προσκοπίνες στάθηκαν με
συγκίνηση και σεβασμό υπο-
στά στη γελαστή υωστή του άγ-
θρώπου, που αείεωσε τη ζωή
του στην ιστορία των Αθηνών.
Και ύποσχεθήκαν πάντοη στη
γιορτή του, να του φέρουν εύ-
λαδία, λίγα λουλούδια από
τις γλάστρες τους.

Υστερα άνηφορίσαμε στο
Ριζοκαστρο, και τα κορίτσια
άρχισαν να ζωγραφίζουν τα πα-
λιά σπιτάκια.

Οι γειτονίες γύρω, άφηναν
εσοφισμένες τις δουλειές τους
κι' έδιναν να ιδούν τις κοπέ-
λες πούδειχναν τόσο ενδιαφέρον
για τα βρωμέσκυλα τους.

Τα παιδιά της γειτονίας κι'
αυτά μαζεύτηκαν γύρω, και πα-

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»—Σελίς 27.

κομψότερα παρέτρησε. "Αν ήταν εδω δ Τζέινυ θα σ'α ζήλευε... Θέει, θάβει πολλή ν' ακούω τη γνώμη σου για τους μοντέρνους χορούς. Δεν σου φαίνονται κάπως πολύ... περιπαθείς ;

— Μου είναι αδύνατον να παραδεχθώ ότι αυτά τα σφιχταγκάλισματα μπορούν να χαρακτηρισθούν ως χοροί, επρόφερε δηλαδή ο λόρδος. "Αντρίγκτον. "Εν τούτοις, όμως, ο λόγος ότι αν ήμουν νέος — αν είχα λόγου χάριν — την ηλικία του κυρίου Μπάρνι — δεν θα έχανα ποτέ την ευκαιρία να χορέψω ένα ταγκό ή ένα σλόου — φες με μίαν άμωρη κοπέλλα σαν την Λαουρίτς ή σαν εμένα.

Η Λαουρίτς ξαναγέλασε και τα λεπτά δακτυλάκια της με τα ροδαλά νύχια έσπάζαν περισσότερο το χέρι, τοί Μάρτιν. Αυτός ένοιωσε το πρόσωπό του να κοκκινίζει. Το άρωμα των μαλλιών της Λαουρίτς τον ζάλισε. Και όταν σε λίγο η έκτομη μουσική χορού διεκόπη και άρχισε η μετάδοσις των τελευταίων ειδήσεων, θα του ήταν αδύνατον να πη αν η διακοπή αυτή τον δυσχερούσε ή του προείνυσε ευχαρίστησι.

— Ω Μυρίελ! Ικέτευσε η Λαουρίτς με το χέρι της περασμένο στο μπράτσο του Μάρτιν. Βρες έναν άλλο σταθμό...

Η λαϊκή Μυρίελ όμως έκουνησε το κεφάλι της και με μια γρήγορη κίνηση έκλεισε το ραδιόφωνο.

— Όχι, χρυσή μου δεν θα σου κάνω αυτή την ειχαρίστησι, δήλωσε. "Αν σου εύω άλλον σταθμό είναι ίσως να σου εύω αδιάκοπα ως τα μεσάνυχτα. Είπα βέβαια ότι σου παραχωρώ τον Μάρτιν, όχι όμως μέγας αυτού του σημείου...

Η Λαουρίτς έσκυψε και την φίλησε.

— Δεν πρέπει να την παρεξηγής. Μυρίελ, είπε ο λόρδος. Ο Μάρτιν είναι ο πρώτος πραγματικός καβαλλιέρος που συναντά.

Η Μυρίελ έδειξε στον Μάρτιν ένα κάθισμα κοντά στην πολυθρόνα της και του ζήτησε ένα τσιγάρο. Η Λαουρίτς ξαπλώθηκε σ' ένα καναπέ.

Για κάμποση ώρα συνμίλησαν για διάφορα ζητήματα, όλα σχεδόν σχετικά με την καινούργια ζωή του Μάρτιν. Αυτές δεν άργησε να παρατηρήσει ότι η Λαουρίτς απέφυγε τώρα να τον κυττάξει και ότι, κάθε φορά που απευθύνονταν σ' αυτόν κοκκινίζει.

Στις ένδεκα ο λόρδος καληνύχτισε τις δυο νέες και τον φιλοξενούμενό του και αποσύρθηκε.

— Νομίζω ότι είναι ώρα να τραβήξω κι' εσύ για το κορεδάκι σου, καλό μου παιδί, είπε σε λίγο η Μυρίελ στη Λαουρίτς.

Αυτή έκανε ένα μορφασμό.

— Δηλαδή... θα μείνετε μόνοι σεις οι δυο ;

— Τι να γίνω μικρούλα μου ; Έκανε η Μυρίελ. Οι μεγάλοι έχουν κάτι τέτοια προνόμια. Μπορείς όμως να είσαι ήσυχη. Σου υπόσχομαι να μην επιχειρήσω τίποτε κατά της άρετης του φιλοξενούμενου μας.

Μόλις έφυγε η Λαουρίτς η Μυρίελ σηκώθηκε :

— Πάμε στον κήπο, είπε. Η καλοκαιριατική βραδιά είναι υπέροχη και είναι κρίμα να μένουμε κλεισμένοι μέσα.

Καθώς περνούσαν από το χαλλί, τοί έδειξε μερικά από τα περιφημότερα ζωγραφικά αξιοσημείωματα που διακοσμούσαν τους τοίχους.

— Πρό μηνών, τον πληροφορούσε, ένας "Αμερικανός συλλέκτης, προσέφερε ένα μυθώδες ποσό γι' αυτούς τους πίνακες. Ο θεός ούτε καν δέχτηκε να συζητήσει την προσφορά.

Στον κήπο, κάθισαν σ' ένα παγκάκι κοντά σ' ένα συντριβάνι. Η ατμόσφαιρα ήταν χλιαρή και ήσυχη. Για κάμποσες στιγμές και οι δυο έβειναν αμήχανοι. Κατόπιν ξαφνικά η Μυρίελ γύρισε προς το μέρος του. Μέσα στο σκοτάδι τα χρυσά μαλλιά της και τα γλυκά χαρακτηριστικά της μόλις διακρίνοντο.

— "Αν δεν γελιέμαι είσαι ήδη έρωτας μένος με την Λαουρίτς, παρέτρησε απότομα.

— Νομίζω ότι μάλλον γελιέσαι, απο-

ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΣΙ...

—...Και κάτι ακόμα: Δεν μου άρεσει καθόλου η συμπεριφορά σου απέναντι της συμπεριφοράς μου προς την συμπεριφοράν της μαμάς σου απέναντί σου! Αυτό πρέπει να το καταλάβεις καλά!...

κρίθηκε ο Μάρτιν. Πώς όμως σου ήρθε αυτή η ιδέα ;

Την ένοιωσε να σηκώνει τους ώμους της.

— Δεν ξαίρω. Καθώς χόρευες μαζί της προεγινούσε έντυψις ευτυχισμένου ανθρώπου...

— Ίσως να ξεχάσθηκα, είπε εκείνος. Η Λαουρίτς χορεύει υπέροχα και η αληθινή είναι ότι μου άρεσει πολύ να χορεύω με όμορφες κοπέλλες. Η ευχαρίστησις που ένοιώθα χορεύοντας με την Λαουρίτς μ' έκανε ίσως να λησμονήσω ποιος είμαι... Πρέπει, να ξαίρεις ότι σχεδόν διαρκώς με βασανίζει ο φόβος μήπως διαπραξω καμμία γκαρφα. Και να πού την διέπραξα.

— Ανόητε ! Έκανε εκείνη επιτηρητικά. Σε διαβεβαιώ ότι δεν θα δέφωρε σε τίποτε από τους νέους της τάξώς μας αν είχες λίγο περισσότερη εμπιστοσύνη στον εαυτό σου.

— Ω, η εμπιστοσύνη και η αυτοπεποίθησις δεν ακούουν. Το ύψος ενός νέου της τάξώς σας, ο οποίος δεν είναι να χορεύει με την Λαουρίτς δεν θα σου προεγινούσε ποτέ την παραμικρή έντυψις. Πιστεύω με, νοιώθω πολύ καλά ότι δεν βρισκομαι στην θέση μου.

— Τι ακριβώς εννοείς ; τον ρώτησε με περιέργεια.

— Είμαι πάντοτε ειλικρινής με τον εαυτό μου, προσπάθησε να την εξηγήσει εκείνος, και κατά συνέπεια δεν μπορώ ν' αγνοήσω το γεγονός ότι υπάρχει μία βασική διαφορά μεταξύ του Μάρτιν Μπάρνις, άποφοίτου δημοσίου γυμνασίου και μέχρι πρό τριών μόλις εβδομάδων προεγινούσε παραγγελιοδόχου και των ανθρώπων του περιβάλλοντος. Ένός λόρδου "Αντρίγκτον. Ο κ. Γκάρντνερ δεν έδισαζε να μ' άσπρη να το αντίληφθω και όμως λέω ότι δεν τον άδικώ. Οι πρόποισες μοιούνται πολλές φορές μου φαίνονται έξωφρενικοί, είναι τόσο φυσικοί τόσο αυθόρμητα άριστοκρατικοί!...

— Φοβάτε τα ρούχα σας με τόσο θυμωσθή κομψότητα και αυτή η χορτωμένη ανάμειξη που σας χαρακτηρίζει όλους είναι κληρονομία πολλών γενών ανθρώπων ποτιμένων με την ιδέα της ανωτερότητας των. Η ανωτερότης σας όμως δεν με κάνει να δυσανασχετώ εναντίον σας: απ' εναντίας σας θαυμάζω. "Αλλά είμαι άπολύτως βέβαιος ότι εγώ δεν θα την άποκτήσω ποτέ.

Άκουσε το γέλιο της που ήταν γλυκό και γεμάτο κολωσύνη τα μάτια της έλα-

μπαν τόσο εύχρηστα μέσα στο σκοτάδι. "Ακούμπησε φιλικά το χέρι της στον ώμο του—ένα χέρι που δεν ήταν μικροσκοπικό και κουκλίστικο σαν της Λαουρίτς, αλλά δυνατό, βεληματικό και καλογραμμένο με μακριά άριστοκρατικά δάκτυλα: χέρι πραγματικής γυναίκας! Ο Μάρτιν ένοιωσε μίαν άκατανίκητη επιθυμία να το πάση και να το σφίξη μέσα στα δικά του.

— Προσπάθησε να μείνεις άπλως φυσικός έτσι όπως ήσουν και είμαι βέβαια ότι με τις δυνατότητες που σου παρέχει η καινούργια ζωή σου, πολύ γρήγορα θ' άποτελέσεις ένα τέλειο τύπο άνδρος. Μην επιχειρήσεις ποτέ να μάς μιμηθής... να μιμηθής τους τρόπους μας, ν' άποκτήσης αυτή τη "χορτωμένη ανάμειξη. Ως τύποι άνθρωπου δεν είμαστε άξιόηλτοι, και οι περισσότεροι μας πιστεύω με συχαινόμαστε τον εαυτό μας και υποφέρουμε από θανάσιμη πλήξη. "Αν ήμουν στη θέση σου δεν θ' άπασχολούσα ποτέ το μυαλό μου με τις γκαρφες που θάταν ένδεχομενον να διαπραξω σύμφωνα με την αντίληψη των άλλων.

— Ευχαριστώ έκανε ο Μάρτιν. "Αλλά δεν μου λές: αν τέτοιος που είμαι τώρα απέφασξ να παντρευθώ ένα κορίτσι της τάξώς σας τι έντύψις θα προεγινούσε η τόλη μου ;

Η λαϊκή Μυρίελ έσκυψε περισσότερο προς το μέρος του και του φάνηκε ότι τον κυττάζε πολύ περιέργα.

— Από πότε έχεις άφήσει το νεαρό μυαλό σου ν' άσχοληθής με το ζήτημα του γάμου; τον ρώτησε.

— Υποθέτω ότι άόγα ή γρήγορα θα νοιώσω την επιθυμία ν' άποκτήσω κι' εγώ σπύτι... οικογένεια άποκοίθηκε κάπως άόριστο ο Μάρτιν.

— Ήσουν ποτέ άρραδωνισμένος ;

Ο Μάρτιν ένευσε καταφατικά.

— Ήμουν άρραδωνισμένος με μίαν από τας δακτυλογράφους της εταιρίας όπου εργαζόμουν.

— Ήταν βέβαια άναπόφευκτο, άναστένανε η Μυρίελ. Ήταν όμορφη κοπέλλα ;

— Έξαιρετικά όμορφη.

— Μη μου πής άνεφώνησε η Μυρίελ, με ερακτική άναγκήσις, ότι διέλυσες τους άρραδώνες εξ αίτίας αυτής της τόσο άπροσδόκητης και γελοίας έννοιας της τύχης που άνεστάτισε τη ζωή σου.

Ο Μάρτιν έκουνησε το κεφάλι.

— Όχι, θα κρατούσα την ύπόσχεσι που της είχα δώσει, την έδεδείκναι. Άν την έπομένη της καταπληκτικής περιπέτειάς μου στο Νόρβιτς, η τύχη δεν μου έξε δώλωνε για δεύτερη φορά την έννοιά της. Είχα έπιστώσει στο Λονδίνο πριν την έντολή τοι διευθυντού της εταιρίας, ο οποίος επιθυμούσε να συνεχίσω την περιέπρεπε, σύμφωνα με το τελευταίο γραμμα της, στο Στουίν. Έκείνη θεια ξαίρω πώς μυσήρε να πάω στο Σαβόι δ δευομένη από τον διευθυντή της εταιρίας μου. Αργότερα έμαθα ότι οι τσφερές σχέσεις που τους συνεδεαν έχρονολογούντα από πολύν καιρό.

— Με άλλους λόγους, πολύ φθηνά την εγγλύτωσε, παρέτρησε η Μυρίελ. Από ήςουν ποτέ έρωτευμένος ότι δεν λοιπόν την άρραδωνισθήκες ;

— Όταν άνήκη κανείς στην τάξη, άνήκα άποκοίθηκε ο Μάρτιν, άφοι έμεινέ πόφευκτο να συνδεθής με την πρώτη πελλά που θά τοι άόσει περισσότερα άπραγματικά άγάπη γι' αυτήν. Βλέπεις, η παλαιού καθ' όλη τη διάρκεια κάθε διομήδος είναι πώς θά τη διάκειαι της έδδο άσση όσο το δυνατόν πιο καταφρόν να περνούκ-έντ. Η συντροφιά ενός ένοχου σότης είναι άποφαινήσιμη. Γι' αυτό τις σότερες φορές δεν διατάζει να θυσίασθ την μελλοντική έλευθερία του για να έξα σφαλίση την συντροφιά αυτή.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ : Στο προσεχές.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

"Ενας δειλός έραστής

Του ΣΑΜΟΥΕΛ ΧΟΦΦΜΑΝ

Τον μόνον άνθρωπο που μίσησε στη ζωή του ήταν ο Τζών Ουάτκινς. Και το χειρότερο ήταν ότι τώρα πια δεν μπορούσε να κάνει διαφορικά. Κι' όμως όταν ο "Ενρυ άποσε με τ' αυτοκίνητό του από το Στάθμο, μ' έκεινη την κατακλυσμιαία βροχή, ο Τζών Ουάτκινς ήταν εκεί. Ο "Ενρυ σταμάτησε. Η βροχή που είχε άρχισεί από μια βδομάδα, τώρα εξακολουθούσε πάντοτε. Μ' εκείνο τον καιρό ήταν αδύνατο ο Τζών Ουάτκινς, ο πατέρας της Τζέινυ, να πάη σπύτι του με τα πόδια. "Ετσι, ο "Ενρυ άνοιξε την πόρτα του αυτοκινήτου κι' ο Ουάτκινς μπήκε. Ο "Ενρυ σκεφτόταν ότι, μ' αυτό τον καιρό νάχη και δίπλα του τον πατέρα της Τζέινυ, ήταν κάτι το άνυπόφορο. Ως τόσο έκανε όσο μπορούσε ύπομονή.

— Ήταν πολύ εύγενικό έκ μέρους σου "Ενρυ να με πάρης σ' αυτοκίνητό σου. Το δικό μου, ζαίρεις, το έπισκευάζουν ακόμα.

Ο "Ενρυ δεν έδωσε καμμία άπάντησι, έν τούτοις έμιας ή σιωπής έκεινη γινόταν καταθλιπτική.

— Τι κάνει η Τζέινυ; ρώτησε ο "Ενρυ προσπαθώντας να μαλακώσει τον άπότομο τόνο της φωνής του, αν κι' ήξαιρε πολύ καλά ότι μοναδικό έμ πόδιο στο γάμο του με την Τζέινυ ήταν η άρνησις του πατέρα της.

— Πολύ καλά, άπάντησε ο Ουάτκινς. Είναι στην πόλι στο σπύτι της άδελφής μου. Την έστειλα εκεί λόγω της βροχής, παρ' ότι έπρεπε να μείνη έδω.

— Δεν φαντάζομαι βέβαια να πιστεύετε κι' εσείς, είπε ο "Ενρυ, τις φήμες που κυκλοφορούν για το φράγμα...

— Δεν ξαίρω. Καλό και όμως έστειλα την Τζέινυ στην πόλι. Πάντως, αν διαρραγί το φράγμα το σπύτι μου κι' όλη η περιφέρεια θά σαρωθούν σαν άχυρο από τα νερά.

Ο "Ενρυ γέλασε. "Ωστόσο ήταν ειλαριστήμένος ότι η Τζέινυ βρισκόταν έν άσφαλεία.

Η βροχή, όχι μόνο δεν έδειχνε ότι θά σταματούσε, αλλά άπεναντίας δυνάμωνε όλοένα και περισσότερο, όταν ο "Ενρυ σταμάτησε μπρος στο σπύτι, για να κατέβη ο Τζών Ουάτκινς.

Ο "Ενρυ γύρισε στο σπύτι του. Η σκέψη του, όταν έπιασε να κοιμηθής έτρεχε όπως κάθε βράδυ της Τζέινυ. Ουατόταν πολύ καλά ότι ο πατέρας της Τζέινυ πήγαινε πη γι' αυτόν ότι είναι άνδρας χωρίς δραστηριότητα κι' ότι φοβάται, τις ειθύνες. Η Τζέινυ βέβαια δεν το πίστευε αυτό, αλλά δεν μπορούσε νάχη άντιρρήσεις υπάδσα έλεγε ο πατέρας της δ 6-ποίος μάλιστα της είχε άπικγορεύσει και να τον βλέπη άκόμα. Οι μυστικές του σναγ-

ναχόν στο κτήμα του που βρισκόταν ίσα - ίσα κάτω από το φράγμα και στη μέση της κοιλάδας. Στο τέλος τα κατάφερε να διώξη κάθε σκέψη σχετική με τον πατέρα της Τζέινυ. Την ώρα όμως που ήταν έτοιμος να περάση ένα μικρό γεφύ-

της Τζέινυ είχε δίκην στο χαρακτηρισμό του ; Κι' όμως θά του άπεδείκνυε ότι είχε άδικο. "Ενα αίσθημα λύσσας είχε κατακυριεύσει τον "Ενρυ όταν το αυτοκίνητό του ξεκίνησε όλο ταχύς. Καταριώταν την πλημύρα, τον πατέρα της Τζέινυ κι' όλα τα πλάσματα του καλού Θεού.

Τέλος, όταν έφθασε μπρος στο σπύτι του κ. Ουάτκινς και μπήκε μέσα δεν μπορούσε

τήσεις με την Τζέινυ είχαν κι' αυτές άσπαισθή πολύ.

Ένα κουδούνισμα του τηλεφώνου ήρθε να διακόψη τις σκέψεις του "Ενρυ.

«Έδω "Υπηρεσία του φράγματος, είπε μ' ά φωνή στο τηλέφωνο. Το φράγμα άρχίζει να κάμπεται. Όλοι όσοι, καθνται στα γύρω φεύγουν. Φύγετε κι' εσείς άμέσως. Παρακαλώ είδοποιήσετε τους γνωστούς σας κι' όποιον άλλον μπορείτε».

«Είδοποιήσετε τους γνωστούς σας». Αυτό το σήμα κινδύνου άφορούσε βέβαια και τον πατέρα της Τζέινυ, ο οποίος θά το είχε λάβη, αλλά δεν θά μπορούσε να φύγη μακριά από την κοιλάδα που σχηματίζονταν μπρος στο σφράγμα. Το αυτοκίνητό του ήταν σ' έπισκευή και μόνο ο "Ενρυ μπορούσε να τον σώση με τ' αυτοκίνητό του.

Ο "Ενρυ χωρίς να χάση καιρό κατέβηκε στο γκαράζ. Έβαλε μπρος το αυτοκίνητο και ξεκίνησε όλοταχύς. Καθώς άδηγούσε προσπαθούσε να μη σκέπτεται, τον Τζών Ουάτκινς μο-

ρι που σε λίγο θά το παρέσυραν σαν καροδότσουφλο τα νερά του φράγματος με τη λασαλάδα όρη τους, σταμάτησε τ' αυτοκίνητό του. Τότε θυμήθηκε τον τόμο και τον πανικό που είχε προκάλεση η πλημύρα παρσέρνοντας στην όρη της ζωας, δέντρα, σπύτια, ανθρώπους, σαν να ήταν φελαί. Κι' άνάμεσα σ' αυτά, έβλεπε τώρα με την φαντασία του και τον κ. Ουάτκινς.

Έβαλε πάλι μπρος τη μηχανή του και προσπαθούσε να μη τρέμουν τα γένια του καθώς κρατούσε το τιμόνι. Το πρόσωπό του το περιέλασε κρύος ιδρώς. Μπορούσε ακόμα να γυρίση πίσω. Για ποιο λόγο όμως ο Ουάτκινς θά μπορούσε να στέκεται μεαξύ του και της Τζέινυ κι' αν ακόμα ζούσε ένενήντα χρόνια; Μήπως δεν τον είχε χαρακτηρίσει ως δειλό; Κι' ίσως έκεινη τη στιγμή ο "Ενρυ να μισούσε κάτι πιο πολύ ακόμα κι' από τον Τζών Ουάτκινς. Κι' αυτό το κάτι ήταν μήπως ο πατέρας

να καταλάβη αν ήταν ευχαρίστημένος ή λυπημένος για ό,τι είχε κάνει.

— Ωστε ήρθες "Ενρυ; του είπεν ο Ουάτκινς. Είχα άδικο νομίζοντας ότι δεν θά έμνύοταν.

Ο κ. Ουάτκινς έβαλε το καπέλλο του φόρεσε το άδιάβροχό του και φώναξε :

— Τζέινυ, Τζέινυ, "Ο "Ενρυ ήρθε να μάς πάρη με το αυτοκίνητό του!...

Ο Ουάτκινς μεριόρσε βλέποντας τη χαρά που είχε ζωγραφισθή στο πρόσωπο του "Ενρυ.

— Ναι, ξαναείπε, η Τζέινυ είναι έδω, παιδί μου. Δεν μπορούσε να μείνη στην πόλι άλλο και γύρισε πριν από δυο ώρες με τ' αυτοκίνητο του Τζιμ Μπόρντινς.

Την άλλη μέρα στην πόλι έγιναν οι γάμοι του "Ενρυ και της Τζέινυ.

ΣΑΜΟΥΕΛ ΧΟΦΦΜΑΝ

Ο ἄθλητισμός

Ο ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ

Γράφικαν μέχρι σήμερα τό-
σα πολλά για τὸν διεθνή Μα-
ραθώνιο τῆς Βοστώνης ὥστε
δὲν ἔχομε νὰ κάνουμε παρά
μόνο μερικές διαπιστώσεις. Ὁ
Ραγάζος κ' ὁ Κυριακίδης νίκη-
σαν ὁ πρῶτος 150 καὶ 146 ὁ
δευτέρος ἀντιπάλους τοὺς ἔκλε-
κτότερος ἀπὸ τοὺς δρομεῖς ἀν-
τοχῆς σ' ὅλο τὸν κόσμῳ. Ἀπὸ
τὶς περιγραφές τῆς διεξαγω-
γῆς τοῦ Μαραθωνίου φαίνεται
καθάρᾳ ὅτι ὁ ἀγὼν ἦταν σκλη-
ρός.

Οἱ κριτικές πού ἔγιναν γιὰ
τοὺς δρομεῖς μας, μὰς βάζουν
μιά ἰδέα: Ἄν εἴχαμε τὰ μέσα
νὰ στέλναμε μὲ τοὺς ἀθλητάς
μας κ' ἕνα εὐπρεπὲς συνοδὸ
δὲν εἶνε ἀπίθανο νὰ εἴχαμε κα-
λύτερα ἀποτελέσματα.

ΕΝΑ ΣΤΟΛΙΔΙ

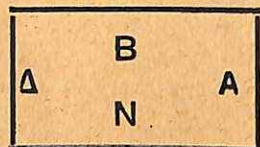
Τὸ κομψὸ ἐντυκτήριο τοῦ
Πανελληνίου Γ. Σ. εἶνε ἕνα
πραγματικὸ στολίδι στὴν Ἀ-
θήνα. Στοιχίσις βέβαια ἀκετά-
μα ἀείζει. Μὲ τέτοιες ἐγκα-
ταστάσεις — καὶ μὲ τὰ ἀλλα-
φυσικά «κομψὰ» — θὰ θέλαμε
νὰ γίνουμε ὅλοι ἀθληταί.

ΟΙ ΜΠΟΜΠΟΚΙΕΡΕΣ ΤΗΣ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΗΣ

Οἱ γάμοι τῆς Α.Β.Υ.
τῆς πριγκιπίσσης Αικατε-
ρίνης μετὰ τοῦ ταγματάρ-
χου τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ
Βρετανικοῦ Πυροβολικοῦ
κ. Μπράντλεϊ ἔδωσαν τὴν
εὐκαιρίαν εἰς τὸ Ζαχαρο-
πλαστεῖον Ζαβορίτη νὰ πα-
ρουσιάσῃ μίαν πραγματι-
κὰ καλλιτεχνικὴν ἐργασί-
αν ἣν ὁποία προσέκαλε
εὐμένεστα σχόλια εἰς
τοὺς Ἀνακτορικοὺς κύ-
κλους. Αἱ μπομπιέραι
τῆς ὁποίας προσέδωκεν ὁ
διευθυντὴς τοῦ Ζαχαροπλα-
στείου κ. Ι. Δευνδρινος ἀ-
ποτέλουσι δείγμα τῶν με-
γαλῶν προσπάθειων τοῦ
ἐν λόγῳ καταστήματος. Ἡ
ἐνγενική τὴν λιτότης, ἡ
ἐξαιρετική τὴν ἐξὸν κα-
θῶς καὶ τὸ ἐκλεκτὸν τῶν
περιεχομένων, ἔδωσαν α-
φορμὴν, ὡς ἐπληροφορήθη-
μεν ἐξ ἀρμοδίας πηγῆς,
εὐρυτάτων συζητήσεων
καὶ ἐκδηλώσεων θουμα-
σμοῦ τόσο ἐν τοῖς Ὑμν-
λοῦς Νεοσύμφωνοις ὅσον καὶ
ἐν τοῖς κεκλημένοις. Αἱ
μπομπιέραι κατεσκευά-
σθησαν ἀπὸ λευκὸν ταφ-
τά, γορνισιμένον μὲ «λα-
μέ» κορδόνι, καὶ λευκὸν
τοῦλι, τὸ ὁποῖον κατέλη-
γεν εἰς ἕνα δεσμάτινον
ἀνθος. Αἱ ἐν λόγῳ μπο-
μπιέραι διενεμήθησαν
μετὰ τὴν τελετὴν τῶν γά-
μων εἰς τοὺς κεκλημένους
καὶ δείγμα αὐτῶν ἐξετέθη
εἰς τὴν προβήκην τοῦ Ζα-
χαροπλαστείου Ζαβορίτη,
εἰς ἀνάμνησιν τοῦ εὐτυ-
χοῦ γεγονότος.

Ἡ στήλη τοῦ Μπρίτζ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

Μπ. 10.8
Κπ. Ρ.7.3
Κρ. Α.Ρ.
Σπ. 9.8.2

Μπ. Ρ.Ν.Φ.9
Κπ. 10.9.6
Κρ. 10.9.7
Σπ. Α.5.3

Μπ. 6.5.4.3.2
Κπ. 4.2
Κρ. Ν.5
Σπ. Ρ.Ν.7.4

Μπ. Α.7
Κπ. Α.Ν.Φ.8.5
Κρ. Φ.4.3
Σπ. Φ.10.6

Μοιράζει ὁ Νότος, Ἀγοραί :

Νότος Δύσις Βορρὰς Ἀ.ατολὴ
1 κοῦπα Πάσσο 3 κοῦπες Πάσσο
4 κοῦπες » Πάσσο
Ἡ Δύσις ἐπιτίθεται μὲ τὸν Ρήγα πικά.

Λύσις τοῦ ὑπ' ἀρ. 26 προβλήματος

Ὁ Νότος παίρνει τὴν Ντά-
μα πικά μὲ τὸν Ἀσσον τοῦ
Βορρὰ. Ἀν κάμῃ τὴν ἐμπὰς
τῆς Ντάμας ἀποτιγχνάει καὶ
τὰ σπαθιά δὲν εἶνε καλομοιρα-
σμένα. Δὲν θὰ κάμῃ λοιπὸν
παρὰ 9 χαρτσίσις. Ἀν δὲν κά-
μῃ τὴν ἐμπὰς ἔχει πρῶτον τὴν
πιθαρότητα νὰ εὕρῃ τὴν Ντά-
μαν δευτέρως (δηλαδὴ μὲ ἕνα
λιγόν). Δευτέρον ἂν ἡ Ντάμα
κρατᾷ, ἀφοῦ παίξῃ δύο φορές
ἀπὸ καὶ ὑπάρχουν 4 σπαθιά

στὸ χέρι ἑνὸς τῶν ἀντιπάλων
θὰ μείνῃ ἕνα λιγὸν ἀπὸ τοῦ ἐν
Βορρὰ διὰ τὰ κῶνη τὸ 4ον.

Λύσεις ὁρᾶς τῶν ὑπ' ἀριθ.
18, 19, 20, 21 καὶ 22 προβλη-
μάτων μὰς ἀπέστειλεν ὁ κ. Κ.
Ψυχουγιουδάκης, Ρεθύμνον. Ὁ
κ. Παπαδόπουλος, Ἀθήναι,
μὰς ἀπέστειλεν τὴν ὁρθὴν λύ-
σιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 20 προβλή-
ματος.

Μάθημα 27ον δι' ἀρχαρίους

Τὸ «ΕΠΙΤΑΚΤΙΚΟΝ 2»
(Φόρσινγκ)

Τὸ ἀντικείμεν τῆς ἐπὶ οἰον-
δητοῦ γράμης — τὸ ἐπιτακτι-
κὸν 2 — εἶνε ἡ δυνατότητα ἁ-
γὰς εἰς τὸ μπρίτζ κοντρά. Εἰ-
ναι δὴ λῶσις ἐπιτακτικὴ τοῦ λῶ-
σις τῶν διὰ μάν. Ὁ σύντρο-
φος ὁφείλει νὰ ἀπαντήσῃ ἔστω
καὶ ἂν δὲν ἔχῃ ἕνα 10 εἰς τὰ
χαρτὰ του.

Δηλωσις «ἐπιτακτικόν 2» οὐ
δέποτε ἡμπορεῖ νὰ γίνῃ μὲ ὁ-
λιγωτέρας ἀπὸ 4 λεβὲ ντ' ὁ-
νέρ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ ἀ-
παιτοῦται 5 1/2 λεβὲ ντ' ὁνέρ.

Διὰ νὰ δηλώσῃτε «ἐπιτακτι-
κὸν 2» πρέπει ἡ κατανομή σας
νὰ περιέχῃ δηλωσίμον χρώμα,
περισσότερας δὲ οὐδυσσάται
τοὺς λεβὲ ἀπὸ τὰς λεβὲ πού

χάνονται εἰς τὴν κατανομήν
αὐτήν.

ΠΩΣ ΝΑ ΥΠΟΛΟΓΙΤΕΤΕ
ΤΑΣ ΛΕΒΕ ΠΟΥ ΧΑΝΟΝΤΑΙ
Συνήθως μὴ κατανομή τότε
δουλολογεῖ ἕνα ἀνοῦγμα μὲ
δὴ λῶσιν «ἐπιτακτικὸν 2» μὲ
τὸ πρῶτον βλέμμα διακρι-
νεται αἱ λεβὲ, τὰς ὁποίας εἶ-
νε δυνατόν νὰ κερδίσουν οἱ ἀν-
τίπαλοι, ἀπὸ αὐτήν.

Παράδειγμα :

Μπ. Α.Ρ. Κπ. Ρ.Ν.Φ.10.9.8
Κρ. Α.Ρ.8, Σπ. 3.2. Μὲ τὸ
πρῶτον βλέμμα διακρίνεται
ὅτι εἰς τὴν ἀνωτέρω κατα-
νομήν οἱ ἀντίπαλοι ἔχουν κερ-
δίσουν μίαν χαρτσίαν ἀπὸ τοῦ
πᾶ μὴν ὑπὸ καρτὰ καὶ δύο ἀ-
πὸ σπαθί, ἐν ὅλῳ 4 λεβὲ.

καὶ μερικοὺς ἀρμοδίους: Ἄς
σκεφτοῦν ὅτι, ἐπὶ 50 χρόνια ὁ
Ἕλληνας ἄθλητισμός εἶνε
κάτι ΑΓΝΩΣΤΟΝ γιὰ τὸ Κρά-
τος καὶ ἄς φροντίσουν νὰ γίνῃ
ΓΝΩΣΤΟΝ ἀπ' ἐδῶ κ' ἔμ-
πρός.

ΟΙ ΑΠΟΜΑΧΟΙ

Μία καὶ μιλάμε γιὰ τὶς γιορ-
τὲς τῆς 50ετίας τοῦ ΣΕΓΑΣ,
θὰ προτεῖναμε ἡ ἐπιτροπὴ ἐ-
ορτασμοῦ νὰ συγκεντρώσῃ καὶ
νὰ τιμῇ τοὺς ὁσους ὅσοι περᾶ-
σαν καὶ τίμησαν τὰ ἀθλητικά
χρώματα τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἀναγνώρισις τῆς συμβο-
λῆς τῶν ὁπομάχων, τῶρα
πιά τοῦ στίβου, θὰ εἶνε ἕ-
να καλὸ παράδειγμα γιὰ τοὺς

νέους πού δὲ θὰ σχηματίσουν
τὴν ἐντύπωσιν ὅτι μὲλὲς Βασι-
λεῖον τὰ πόδια ἐκκινούνται ὁ-
λα...

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ ΜΠΟ- ΞΕΡΣ

Εἴχαμε γράψῃ πρῶτον, γιὰ
τὴν ἀθλητικὴν ἐξόρμησιν τῆς
στρυμφοῦς Πόλεως, Ὅριστε σὴ
μέρα καὶ ἀποτελέσματα πτυχῆ-
σας στὴν Διεύθυνσιν Ἀθηνῶν:

Κουρκούλας (Α' τμ.) νικᾷ
Τσιμπιτῆς (τροχ.) νικᾷ Τσου-
τρίδην (12') Ἀραπάκος (Μη-
χανοκ.) νικᾷ Ἀλεξανδρόπουλον
(ΚΖ') Συνοδινὸς (τουρισμ.)
νικᾷ Βενέτην (Β').

ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ ΑΥΤΗΣ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΟΥ ΡΑΔΙΟ-
ΦΩΝΙΚΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Οἱ Μεγάλοι καὶ τὰ ἔργα των

Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΘΕΑΤΡΟΝ «ΟΛΥΜΠΙΑ»

ΑΝΑΜΕΤΑΔΟΣΙΣ ΤΟΥ ΡΑΔ. ΣΤΑΘΜΟΥ

Κυριακὴ 27 Ἀπριλίου ὥρα 11.00
ΧΑΙΝΤΕΛ : «ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ
ΝΕΡΩΝ»

Τὸ ἔργον αὐτὸ τοῦ Χαίντελ ἔχει μίαν
ἐνδιαφέρουσαν ἱστορίαν. Ὁ συνθέτης ὁ
ποῖος ἀπέθανεν τῆς προστάσις τοῦ
ἑκλεκτοῦ τοῦ Ἀννοβέρου ὅταν ἐπεσκέψθῃ
τὴν Ἀγγλίαν, εὐρήκε προτιμωτέρα τὴν εὐ-
νοῖαν τῆς Βασιλίσσης Ἀννας ἀδελφῆς τοῦ
ἑκλεκτοῦ. Μετὰ τὸν θάνατον τῆς Βα-
σιλίσσης Ἀννας, ἀνῆλθεν εἰς τὸν θρόνον
ὁ ἀδελφὸς τῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα Γεώργιος Α'.
Ὁ Χαίντελ εὐρήκε τότε σὲ δύσκολη θέ-
σι, ἔχοντας δυσχερῆσαι τὸν παλαιο τοῦ
προστάτη. Ἐνῶς φίλος του, ὁ βαρὺνός
Κίλμανστέγκ ἐπρότεινε τότε στὸν Χαίντελ
νὰ συνθέσῃ μίαν Σουίτα πού θὰ ἐδίδοτο
ἐπ' εὐκαιρίᾳ μίας ἐορτῆς στὸν ποταμὸ Τά-
μεσι. Ἐτοί γράφηκε ἡ «Μουσικὴ τῶν Νε-
ρῶν» καὶ ἐξετελέσθη ἐπάνω σὲ μίαν σχεδία
πού ἀκολοῦθουσε τὸν Βασιλέα εἰς τὸν πο-
ταμὸ. Αὐτὰ ἐγίνοντο τὸ 1715 ἢ ἴσως ἕ-
να-δύο χρόνια ἀργότερα. Σὲ λίγο δὲ-
σθησά ὁ Χαίντελ εἶχε κερδίσει καὶ πάλι
τὴν βασιλικὴν εὐνοῖαν.

Ἡ «Μουσικὴ τῶν Νερῶν» εἶνε μίαν σει-
ρὰ ἀπὸ εἴκοσι κομμάτια, πού ἀρχίζουν μὲ
τὴν συνηθισμένη τότε «Γαλλικὴ» Εἰσαγω-
γὴ καὶ περιλαμβάνουν ζωηροὺς χορευτι-
κοὺς ρυθμούς, ὅπως ἡ Μπουρρέ καὶ τὸ
Μενουέττο καὶ ἀργοὺς ρυθμούς, πού τι-
τλοφοροῦνται ἄριες. Ἡ μουσικὴ εἶνε σὲ
λαϊκὸ εἶδος τῆς ἐποχῆς, χωρὶς πραγμα-
τικὴ προσπάθεια εὐρύτερης ἐνότητος. Ὁ
Χαίμλτον Χάρτιν, διεσκεύαζε τὰ κυριώτερα
μέρη τῆς Σουίτας σὲ 7 μόνο τμήματα,
πού περιλαμβάνουν ἕνα Ἀλλέγκρο, μίαν
Ἀρία, ἕνα Ἰντερμέτζο, μίαν Μπουρρέ, ἕ-
να θέμα Πίπιζας, ἕνα ἀργὸ ἐκφραστικὸ
Ἀντάντε καὶ τὸ Φινάλε Ἀλλέγκρο Ντε-
τσιζο.

ΜΠΟΚΚΕΡΙΝΙ : ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΓΙΑ ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΛΟ

Ὁ Λουίτζι Μποκκερίνι (1743-1805),
ὑπῆρξε προικισμένος ἐκτελεστής καὶ συν-
θέτης. Ἐγράφε μετεξέ άλλων εἰκοσι συμ-
φωνίας, 54 τρίοι, 91 κουαρτέττα καὶ 125
κουίντέττα! Ἀφιερῶνεις εἰδικὰ στὴ μελέ-
τη τοῦ βιολοντελλοῦ, συνέβαλε σημαντι-
κὰ στὴν ἀνάπτυξιν καὶ στὴν ἐμφάνισιν τῶν
σπουδαίων προσόντων τοῦ ὁργάνου αὐτοῦ
πού εἶχε παραμεληθῇ πρὸς χάριν τοῦ βι-
ολιού. Τὸ κοντσέρτο σὲ σὶ ὅρες, μείζον
ἐκτελεῖται πολὺ συχνὰ ἀπὸ τοὺς σοφίστες
καὶ διακρίνεται γιὰ τὴν τελειότητα τῆς τε-
χνικῆς κατασκευῆς, πού προσδίδει τὴν θα-
βεῖαν γνῶσιν τῶν δυνατοτήτων τοῦ βιολον-
τελλοῦ, ὅπως ἐπίσης καὶ γιὰ τὴν μελω-
δικὴν καὶ ρυθμικὴν ἰσχύν πού καθιστοῦν τὸ
ἔργον ἰδιαίτερος ἐνδιαφέρων ἀπὸ μουσικῆς
ἀπώσεως.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ: ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΟΥ 1946

Πρόκειται περὶ ἔργου ὁλκῆς καὶ μὲ ἀ-

ξιώσεις. Ὁ συνθέτης ἔχει ἐπιδοθῇ ἰδιαί-
τερος στὴ μελέτῃ τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς
καὶ ἡχητικῆς καὶ ἐφαρμόζει ἐδῶ τὰ πορί-
σματα τῆς πείρας του. Μπορεῖ νὰ λεχθῇ
ὅτι δημιουργοῦνται νέες κλίμακες πού προ-
καλοῦν ἰδιόρρυθμα ἀκουστικὰ ἀποτελέσμα-
τα. Τὸ ἔργον διαρκεῖ περίπου 40 λεπτά
καὶ διαιρεῖται σὲ 4 μέρη. Χαρακτηριστι-
κὴ εἶνε ἐπίσης ἡ τεχνολογία τοῦ συνθέ-
του στὴν ἐνορχήστρωσιν. Ἡ ὁρχήστρα τοῦ
Παπαδιάννου ἔχει διαφορετικὰ ἀπ' ὅτι
γνωρίζομε μέχρι τοῦδε.

ΜΠΑΧ : ΒΡΑΔΕΜΒΟΥΡΓΙΟ ΚΟΝ- ΤΣΕΡΤΟ ΑΡΙΘ. 4

Δευτέρα 28 Ἀπριλίου ὥρα 20.30

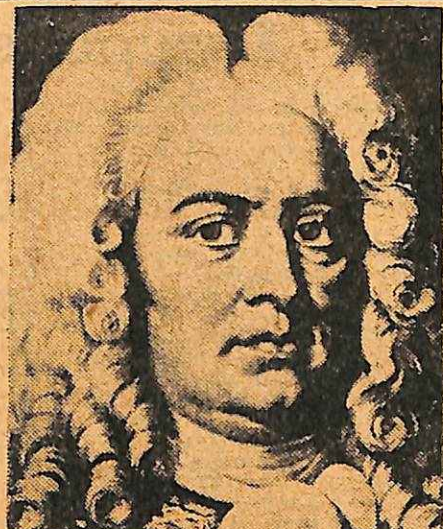
Τὸ 1719 ὁ Μαργράβος τοῦ Βραδεμβούρ-
γου ἐξήτησε ἀπὸ τὸν Μπάχ μερικά ἔργα
γιὰ νὰ συμπληρώσῃ τὴν συλλογὴν του. Μετὰ
δύο χρόνια ὁ Μπάχ τοῦ ἔστειλε 6 κοντσέρ-
τα τὰ ὁποία δὲν ἄρεσαν ὅπως φαίνεται,
στὸν Πρίγκιπα, διότι δὲν εὐρέθησαν κα-
τανοημένα σ' αὐτοὺς καταλόγους του. Ἀρ-
γότερα τὰ κοντσέρτα αὐτὰ ἐπωλήθησαν
πρᾶσιοντικῶς ἀντὶ 500 σημερινῶν δραχ-
μῶν τὸ καθεῖν. Τὰ κοντσέρτα ἐξεδόθη-
σαν τὸ 1850.

Ὁ Μπάχ ἀκολουθεῖ κατὰ βάση τὴν ἀρ-
χήν τοῦ Ἰταλικοῦ Κοντσέρτου Γκρόσσο, ὅ-
που μικρὸν ὅμως ὁργανὸν ἐναλλάσσεται μὲ
τὴν ὁρχήστραν. Τὸ στυλ τῶν κοντσέρτων
πού εἶνε ὅλα σὲ μείζονα κλίμακα, πλησιάζει
περισσότερο στὸ «Μπαρόκ» πρὸς τὸ
«Γοτθικόν». Τὸ τέταρτον κοντσέρτο σὲ σὶ
μεῖζ' ἀποτελεῖ ὁλοκλήρως καὶ δύο φλα-
ουτά. Ἀρχίζει σὲ χρόνο 3/8 Ἀλλέγκρο,
μὲ κύριον παράγοντα τὸ κοντσέρτινο (σὲ
λό βιολι) καὶ μετὰ διακοσμήσιν ἀπὸ τὰ φλα-
ουτά. Ἀκολουθεῖ τὸ Ἀντάντε σὲ μὴ ἑλα-
σσὸν μᾶλλον μεγαλοκλίμακα ὅπως σὲ τὸ
μὲ 3/4. Τὸ φινάλε (Πρέστο) εἶνε σὲ σὶ
καὶ περιλαμβάνει μίαν φούγκα πού θεω-
ρεῖται ἀπὸ τίς καλύτερες τοῦ Μπάχ.

ΜΠΕΤΟΒΕΝ : ΣΟΝΑΤΑ ΓΙΑ ΠΙΑ- ΝΟ, (ἔργον 110 σὲ λα ὅρες, μεῖζ'). Τετάρτη 30 Ἀπριλίου ὥρα 20.30

Στὴ Σονάτα αὐτή, πού εἶνε ἡ προτε-
λευταία τοῦ συνθέτου, ὁ Μπετόβεν ἐπα-
νέρχεται σὲ εἶδος τῆς ἐργασίας πού εἶνε
ἐμφανισθεῖ στὴ Σονάτᾳ 101. Τὸ πρῶτον
μέρος δὲν ἔχει τὰς ἀξιώσεις τῆς διατηρή-
σεως τῆς παραδεξιμένης φόρμας. Ἐνῶ
λίσσεται μετὰ Βιβάτσε καὶ Ἀντάντε, πο-
τὲ σὲ ὅρος ἡρεμίας καὶ ἄλλοτε σὲ κίνησιν
ἀνεπτυγμένη καὶ πυρετώδης σὲ κλίμακα ἑ-
λάσσονα. Ἀκολουθοῦν κατόπιν πλαύσεις
παρολλαγῆς. Τὸ αἰώνιον Σκέρτζο σὲ ἑ-
λάσσονα διακρίνεται ἀπὸ ἕνα Τρίο σὲ
μείζονα. Μίαν βραγείαν Κόντα, συνδεῖται
πρὸς τὸν παλαιότερον μέρος χωρὶς διακοπὴν μὲ τὸ
φινάλε πού ἀποτελεῖ μίαν ἀπὸ τίς ωραιό-
τερες σελίδας τοῦ Μπετόβεν.

Ὁ χαρακτὴρ τοῦ ἔργου εἶνε καθαρὰ
δραματικὸς. Ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον εἶ-

Ὁ ΧΑΙΝΤΕΛ, τοῦ ὁποῖου θὰ μεταδῇ ἡ
«Μουσικὴ τῶν Νερῶν» ἀπὸ τὴν Κρατικὴν
Ὀρχήστρα τὴν Κυριακὴν (ὥρα 11η)

νε γραμμένη καὶ ἀνεπτυγμένη ἡ φούγκα,
δείχνει τὴν προσπάθειαν γιὰ τὴν ἀνοδο-
ν τὸν ἀγῶνα καὶ τέλος τὴν νίκη τῆς ἰσχυρᾶς
θελήσεως ἐπὶ τῆς μελαγχολίας καὶ τῆς ἀ-
πογοιεύσεως.

Ρ. ΣΤΡΑΟΥΣ : «ΤΙΛΟ-Υ-ΛΕΝΣΠΙ- ΓΚΕΛ»

Σάββατον 3 Μαΐου ὥρα 12.00

Ἀπὸ τὰ μάλλον πνευματώδη καὶ ἐπιτυ-
χημένα Συμφωνικά Παιήματα τοῦ Στραύ-
εἶνε τὸ ἀναφερόμενον στὸν μεσαιωνικὸν ἡ-
ρώα Τίλουεנסπρίγκελ. Τὸ ἔργον ἐγράφη
τὸ 1895 καὶ ἐμφανίζει τὸν χαρακτῆρα ἑ-
νὸς εὐθυμοῦ χρονητοῦ καὶ ἐπικριτοῦ, ὁ ὁ-
ποῖος, γιὰτὶ λέγει τὴν ἀλήθειαν ἐρχεται σὲ
διερκὴ σύγκρουσιν μὲ τὴν κοινωνίαν καὶ σὲ
τέλος καταδικάζεται σὲ θάνατον.

Ἀνυπερβλητὴ σὲ ἐκφραστικότητά εἶνε ἡ
ὁρχήστρα τοῦ Στραύου στὸ ἔργον αὐτό.
Τὰ θέματα ἀποδίδουν ἀνάγλυφα τὰ συναι-
σθημάτων τῆς σκέψεως ἀκόμα καὶ τὰ ἀνθρώ-
πινα ἐλαττώματα. Μία διάφανη ἀτμόσφαι-
ρα πολυχρόμι καὶ ἀρματισμένη μὲ τὴν με-
γαλύτερη ποικίλιαν ἀνθῶν κυριαρχεῖ σὲ ὅ-
λη τὴν ἐκτέση τοῦ Παιήματος.

Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ

Ἰδιαίτερη ἐπιτυχία ἐσημείωσε τὴν πε-
ρασμένη Κυριακὴν στὰ «Ὀλύμπια» ἡ συ-
ναυλία τῆς Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας ἀπὸ
τὴν διευθύνειν τοῦ κ. Θ. Βαβαγιάννη. Στὸ
πρόγραμμα περιελαμβάνοντο ἡ πρώτη ἐκ-
τέλεσις τῆς «Σεοιάντας» γιὰ ἐγχόρδα τοῦ
ἀποθανόντος Ἑλλήνου συνθέτου Δ. Λιά-
λου. Τὸ ἔργον εἶνε καλὰ ἠχοῦν, ἐνδια-
φέρον καὶ ἀνήκει στὴν ἐμπροσθὴν τῆς νεώ-
τερης γερμανικῆς σχολῆς, μὲ ἀκετὴ δι-
κή του πρωτότυπον ἀτμόσφαιραν.

Πολὺ ὠραία ἠκούσθησαν αἱ «Παραλλα-
γαί» σ' ἕνα θέμα τοῦ Χαίντελ τοῦ Μπράμ-
ε. Ἡ πολυφωνία ἀπεδόθη μὲ ἀκρίβειαν ἀπὸ
ὅλα τὰ ὄργανα καὶ ἡ διευθύνσις διατήρη-
σε τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἔργου πού εἶνε μὲν
συμφωνικὸ πηγάει ὅμως ἀπὸ μουσικῆ δυν-
αμίου.

Ἡ κ. Μαρίκα Παπαδιάννου ἔπαξε σὲ
πιάνο τῆς «Συμφωνικῆς Παραλλαγῆς» τοῦ
Φράνκ μὲ πολλὴν μουσικότητα, δεξιότητα
καὶ ἐκφράσιν. Ὁ ἦχος τοῦ πιάνου ἦταν με-
ρικές στιγμὲς ἀσθενέστερος ἀπὸ ὅτι ἔ-
πρεπε. Γιὰ τὴν ἑκτέλῃ Συμφωνίαν τοῦ Μπε-
τόβεν ἀκούει νὰ σηκώσῃ κανεῖς ὅτι ἀπε-
δόθη καλὰ. Πολὺ ἱκανοποιητικὰ μάλιστα
ἦσαν τὰ δύο τελευταῖα μέρη.

Γ. ΡΟΠΑΪ-ΤΗΣ

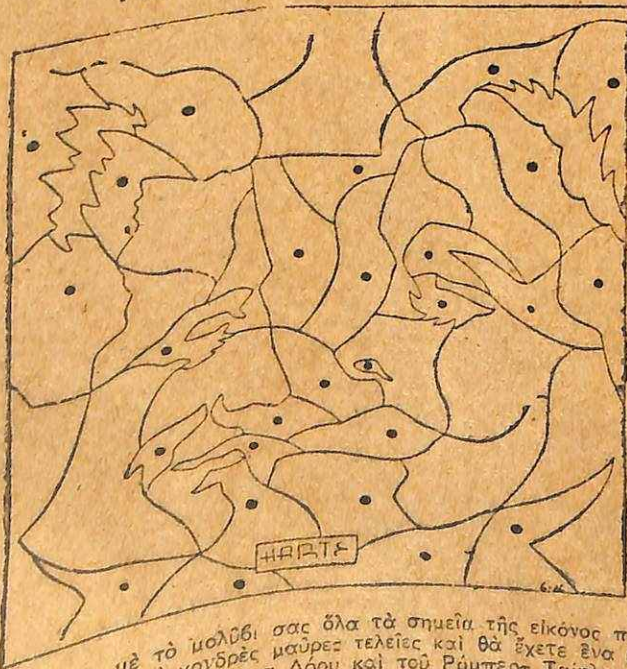
ΣΚΟΤΩΝΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΩΡΑ...

Σταυρόλεξον υπ' αρ. 31

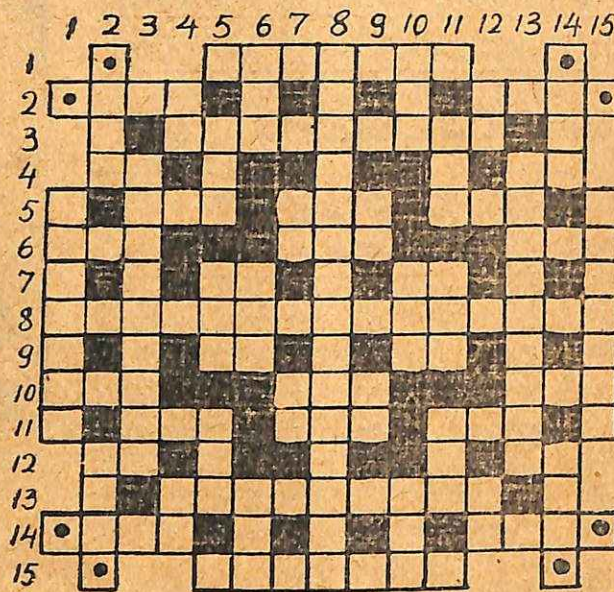
ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1) Χρησιμεύει, διά φόρτωμα και ξεφόρτωμα. 2) Προσωπ. αντανακλά. — Αριθμός: 3) Όρος της Στερεάς. 4) 14 και 25. 5) Κόρη του Κάδμου και της Άρμης. — Χρονικών διαστήματος. — Του αὐτοῦ ὄγκου (πληθ.). 6) Εἶδος φυτῶν (καθ.). — Ὡσαν (δημωτ.). — Οὐγγρος μηχανικός σχεδιάσας τὴν τομὴν τοῦ ἱσμοῦ τοῦ Παναμά. 7) Νότα βυζαντινῆ. — Ἀρβρον. 8) Αναφέρεται εἰς τὴν τοιχογραφίαν. 9) Διάστημα. — Ἀρλανδὸς συγγραφεύς. — Ἀρβρον. 10) ... Ἀντζέλες. — Ἀρβρον καὶ πρόθεσις (δημ.). — Ἀλγοῦ (δημ.). 11) Σύνδεσμος. — Στενὸς συγγενὴς (κλητ.). — 16ος. 12) Μόριον (κλητ.). 13) Τὰ καθήρη. — Ὑπάρχων. 14) Ἰσχύσαν τὰ στυλὸ, ἀλλὰ... ἰσχύσαν τὴν γλῶσσαν! 15) Ἐπὶ τὴν οὐρανὸν ἔλθοντες. — Αἰδοῦν τὸν ὄρανον. 16) Ὁ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1) Κακίστη διὰ τὴν τοπικότητα. 2) Σπὸρ διὰ τὴν τοπικότητα. 3) Ὁ τῶν ἐποχῶν καὶ τῶν σταυρολέξεων. — Αἰσθησις. 4) Ὁ τῶν ἐποχῶν καὶ τῶν σταυρολέξεων. — Αἰσθησις. 5) Κακίαι φορὰ σημαίνει ἐξασθενεῖ. 6) Ὁραία ἐποχή. — Πόθος. 7) Τροπικὸν τοῦ Σαίξπηρ. — Προσωπικὴ ἀντίληψη. 8) Ὁ διὰ τῆς μεταβολῆς τῶν γραμμάτων. 9) Λέξεις σχηματίζονται. — Αἰσθησις. 10) Αἰσθησις. — Αἰσθησις.

ΓΙΝΕΣΘΕ ΣΚΙΤΣΟΓΡΑΦΟΙ

Μαυρίστε με τὸ μολύβι σας ὅλα τὰ σημεῖα τῆς εἰκόνης ποὺ σημειώνονται με γωνίες μαύρες τελείες καὶ θὰ ἔχετε ἕνα ὡραίο σκίτσο τῆς Μυρίας Λόου καὶ τοῦ Ρόμπερτ Τάιντορ.
«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» — Σελὶς 34.

Χρησιμωτάτη ὑπηρεσία. — Μάρκα αὐτοκινήτου. 11) Ἱστορικὸν ἀντικείμενον. — Παραπέμπει. — Τὸ εἶπε ὁ Χριστὸς ἐπὶ τοῦ σταυροῦ. 12) Ἄλλο ἕνα τέτοιο ἔφερε τὸν τρόπον σὲ χιλιάδες ἀνθρώπους. — Μονὰς μήκου (ξεν.). 13) Σφετερίζομαι. 14) Πήγαινε (ἰδιωμ.). — Καὶ ἄλλη μάρκα αὐτοκινήτου. 15) Ἡ πατρίς τοῦ Βίσαρκ.

(Ἐστῶν ὑπὸ τοῦ I. A. B.)

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 30 ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1) Γουτεμ-βέργιος. 2) Ἡρῶ. 3) Δρύϊνο. — Πολτός. 4) Καθὲν. 5) Ἰσο — αἰ — ἰα — ὕψρ. 6) Σέλας. — Ἀγνόν. 7) Νο — Σφάζω. — Ἀμ. 8) Οὐέλς. — Ἀγνῶ. 9) Ὑς — Χρῆμα. — Ἀν. 10) Ἐστία. — Ἀλλῆς. 11) Ὅτι — ἰλ — τα — Ἀτε. — 12) Ἱεραί. 13) Ἰδῆ. — Συνατά. 14) Ὅτε. 15) Παντοεισότης.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1) Ἀδριανού-πολις (εἰς τὰς ἐξηγήσεις τοῦ προηγουμένου τεύχους εἶχε ση- μειωθῇ κατὰ λάθος ὡς παρά- λλος πάλιν τῆς Θράκης). 2) Οὐς. 3) Ὁλικός — εἰρηκ. 4) Ἑλλάς. 5) Τὸν — Ἄλ — τῇ — ἰστ. 6) Σκιάς — Χίλια. 7) Μῆ — σφύρα — οἰ. 8) Βρί- θω — πρῶτο. 9) Ἐῶ — Ἀ — ζυμα — ἔτ. 10) Πνίγω — Ἀλτίς. 11) Γῆ — ἄν — λᾶ — ὑπό. 12) Οὐγκώ. 13) Ὁ.

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΦΩΝΗΤΙΚΩΝ ΤΑΛΕΝΤΩΝ

Τὴν παρελθούσαν Πέ- πτην ἔλθεν ἡ ἐξέτασις τῶν ὑποψηφίων τοῦ προ- κηρυχθέντος ὑπὸ τοῦ «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» διαγωνι- σμοῦ διὰ τὴν ἀναδείξιν νέων φωνητικῶν ταλάντων. Εἰς τὸν διαγωνισμόν ἔ- λαβον μέρος ὑποδιαιρέσι- μοι ὑποψήφιοι εἰς δεκά ἐ- ξεταστικὰς ἡμέρας. Εἰς τὸ προσεχές ἡ με- ταπροσέχης τεύχος τοῦ «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» θὰ δημο- σιευθῇ μὴ γενικὴ κρίσις δι' ἐκείνους ἐκ τῶν ὑπο- ψήφίων ποὺ παρουσίασαν

στοῦν — σολεύω. 14) Ἄμα. 15) Ἀστρομαντεία.

Τὸ μαγικὸν φωνήεν

ΤΟ ΜΑΓΙΚΟ ΦΩΝΗΕΝ: Μὲ ἕνα μόνον φωνήεν νὰ σχη- ματισθοῦν ἑξ ἑξέσεις μετὰ κά- τω παρτιθέμενα σύμφωνα: κόλσ. — νμπ. — ρμλδ — ανσ. — ρδρ. — μνκπ.

Ἀριθμητική

Ἀνάμεσα ἀπὸ τοὺς παρατι- θεμένους ἀριθμούς, γωρὶς νὰ ἀλλάξῃ ἡ σειρά των, νὰ μποῦν τὰ σημεῖα προσθέσεως, ἀφαιρέ- σεως καὶ διαιρέσεως (+ — : ·) κατὰ τέτοιον τρόπον, ὥστε τὸ ἐξαγόμενον νὰ εἶναι 0 (μηδέν).

3, 20, 5, 2, 3, 3

Ρόμβος

Ὁριζόντιος: Ὁ, τι φοντί- ζει. — Τροφὴ ζωῶν. — Ἀριθ- μητικόν. — Καθέτω οἱ σταυ- ροί: Ἀρχαῖος Βασιλεὺς.

Λύσεις

τῶν προηγουμένων

ΑΙΝΙΓΜΑ: Πιτακός — Ψιτακός. ΠΥΡΑΜΙΣ:

ΑΜΕΡΙΚΗ
ΑΘΗΝΑ
ΑΜΑ

ΤΟ ΜΑΓΙΚΟ ΦΩΝΗΕΝ

Εἰς τὴν πρώτην ὁμάδα τῶν λέξεων, τὸ μαγικὸν φωνήεν εἶ- ναι τὸ Α. Μὲ αὐτὸ σχηματί- ζονται αἱ λέξεις: Ἀβραάμ, πλάκα, ἀναβάθρα, γαλατῆς, νάραγμα, σαράντα καὶ ἄλλοι.

Εἰς τὴν δευτέραν ὁμάδα, τὸ μαγικὸν φωνήεν εἶναι τὸ Ο. Μὲ τὸ ὅποιον σχηματίζονται αἱ λέ- ξεις: Ὁμορφος, χοροκόπος, μονόλογος, νοσοκόμος καὶ ὁ- μολόγος.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 27 ΑΠΡΙΛΙΟΥ-3 ΜΑΪΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ 27 Ἀπριλίου:

Πρωινὸ πρόγραμμα

06.30 Ἑμβετήρια (δ)
07.15 Α' δελτίο εἰδήσεων
07.30 Μουσικὴ (δ)
07.55 Πρωινὸ ξεκίνημα
08.00 Μετάδοσις τῆς Θεῆς Λειτουργίας ἀπὸ τὸν Ἱ. Νεὸν τῆς Μητροπόλεως.
10.00 Παλαιὰ μουσικὴ (δ)
10.15 Ἑλαφρὰ μουσικὴ (δ)
11.00 Συμφωνικὴ συναυλία τῆς Κρατικῆς Ὀρχή- στρας Ἀθηνῶν. Διευθυντὴς ὁ κ. Γ. Λυκούδης.
Χαίτελ: Μουσικὴ τῶν Νε- ρῶν.

Μποκερίνι: Κοντσέρτο γιὰ βιολοντσέλλο. Σολίστ ὁ κ. Ε. Παπασταύρου.

Β' ΜΕΡΟΣ

Παπαϊάννου: Συμφωνία (1946) Α' ἐκτέλεσις. Κατὰ τὸ διάλειμμα τῆς Συ- ναυλίας θὰ μεταδοθῇ διυλὶα. 13.00 Ἑλαφρὰ μουσικὴ (δ)
13.30 Ἡ ὀρχήστρα ἑορτι- στικῶν τραγουδιῶν καὶ Κεῦ λ. Νικολαΐδου.
Ἡμεῖς ἀγάπη. τανκό (Στραππίνι).
Ἡμεῖς καὶ πάλιν (Ἰακω- βίδη).

Ἡμεῖς σταματήσουμε ὡς ἐδῶ (Κ. Γιαννιδῆ).

Ἡμεῖς δυστυχισμένη (Πεττο- ρόσι).

Ἡμεῖς καὶ τὰ παλαιὰ. Κο ρινθίου).

Ἡμεῖς (Θεοφανίδη).

Ἡμεῖς ἐξηνιούνται (Που- χόλ).

Ἡμεῖς θάρσω νὰ σὲ κλέ- ψω (Ἰακωβίδη).

14.00 Τὸ λογοτεχνικὸ τέ- ταρτο.

14.15 Δελτίο ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων.

14.25 Μουσικὸ διάλειμμα (δ)

14.30 Σκέψ.

15.00 Μουσικὴ γιὰ τὸν κα- θένα (δ)

Ἡμεῖς, νὰ. Νανέτ, ἐπ'λο- γῇ (Γιούμαν). Δισκο- φρενῶν. Ἡμεῖς τῆς Βασιλι- κῆς φρενῶν τοῦ Κορσὺν στρου- μ. Διευθ. ὁ Λοχαγὸς Κώστω Οὐ- λντρα.

Ἡμεῖς ὑποδὸν νὰ σοὺ δώσω τίποτε ἄλλο παρὰ ἀγάπην φῶς- τρὸς (Φίλντε-Μακ Χοϊ).

Τὸ κοινὸν τῆς τοῦ Χωτ Κλάμπ τῆς Γαλλίας. Τραγουδῇ ὁ Φρέν- τυ Τέλλορ.

Ἡμεῖς Βάλ, τοῦ τρύγου. Ὁ Αἶθρο Μόρτον καὶ ὁ Ντίβ Κεῦ σὲ δύο πλάνα με κοντα- μπάσο καὶ μπαταρία.

Ἡμεῖς ἀναμνηστικῶν. Ἡ ὀρχήστρα «Παλειντιμὸς» τοῦ Λονδίνου. Διευθ. ὁ Κλίφφοντ Γκρήγγοντ.

Ἡμεῖς ὁλοκλήρ. (Πάρ- τερ). Τραγουδῇ ἡ Μαίρη Γκρήν μετὰ τὴν ὀρχήστρα Μάκ Κλήβ.

Ἡμεῖς ὀλοκαίρι. (Γέρο-στ).

Ἡμεῖς ὀλοκαίρι τοῦ Ράσελ Μπέντν.

Ἡμεῖς τριγυρνῶν (Οὐλντερ).

Ἡμεῖς πάντα καὶ παντὶ αὐ- τὸν ποὺ ἀγαπᾷς (Φίσερ Ρόμ- περτε) καὶ ἡ Χάστιν Κοῦ- κλα (Μπλάκ). Τραγουδῇ οἱ Μίλες Μπρόδερε.

15.30 Τέλος τοῦ πρωινου καὶ τοῦ μεσημερινοῦ

Μήκος κύματος: 601 χκ.—499,2 μ.

προγράμματα

Ἑσπερινὸ πρόγραμμα

17.00 Βάλς (δ)
17.15 Γαλλικὴ ἐκπομπή
17.45 Ἑλαφρὸ ποικίλο πρέ- γραμμα (δ)
18.30 Ἐκπομπή γιὰ τοὺς Ἑλληνας τοῦ ἔξωτε- ρικοῦ.

(Ὁμιλεῖ ἕνας ἀπόδημος ποὺ ἔζησε ἀπὸ κοντὰ ἀπὸ τὴν ἐν- νημενὴν ζωὴν καὶ ποὺ ἐννοῶ- σε τοὺς πόθους καὶ τὰ οἰει- Ͼ τῶν ἀποδημῶν).

19.00 Ἡμεῖς τῶν δικῶν τοῦ ραδιοφώνου.

19.10 Ἀγγλικὰ λαϊκὰ τρα- γευδία (δ)

Ἡμεῖς τὸ ποτήρι τοῦ Φλαουτίστα (Φρέντε). Τρα- γουδῇ Οὐέμπστερ Μπουθ με συ- νοδεία πιάνου ἀπὸ τὸ Τζέ- ραλντ Μούρ.

Ἡμεῖς καὶ «Δέκα πρά- σινες μουκαλές». Τραγουδῇ ὁ Χάρολντ Οὐίλλιαμ με ἀνδρική χορωδία τοῦ Β. Β. Σ. καὶ συ- νοδεία πιάνου ἀπὸ τὸν Ερ- νεστ Λάσε.

19.20 Ἐκπομπή τῶν Ἑνὸ- πλῶν καὶ Δυναμῶν.

19.40 Ἐκπομπή γιὰ τὴν Γιουγκοσλαβία.

19.50 Ἐκπομπή γιὰ τὴν Γι- ουγκοσλαβία (σὲ γαλ- λικὴ γλῶσσα).

19.55 Ἐκπομπή γιὰ τὴν Βουλγαρία.

20.05 Δελτίο ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων.

20.10 Μουσικὸν διάλειμμα.

20.15 Β' δελτίο εἰδήσεων.

20.30 Ἑλληνικὰ δημοτικὰ τραγουδία ἀπὸ τὸν ἑ- μιλο Γεωργίου Σκανδαλά.

Ἡμεῖς εἶχα πάπισ μ'. καλαματιανῶν.

Ἡμεῖς γέλασε μὴ γαστρίτις ἐπιτραπέζιο.

Ἡμεῖς πᾶν σὲ ὑψηλὴν ραχοίλα.

Ἡμεῖς ὑπερτιανδὸς (Σόλο κλαρίνο).

Ἡμεῖς ψαλὰ στὰ διάσελα τσάμικο.

20.50 Μελωδίες καὶ ρυθμοί.

21.15 Ἡμεῖς τῆς Βορείου Ἑλλάδος.

21.30 Ἐκλεκτοὶ δίσκοι ἐλα- φρῶς μουσικῆς.

22.10 Δελτίο ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων.

22.15 Γ' δελτίο εἰδήσεων.

22.30 Μελοδραματικὴ ἐκ- πομπή.

23.15 Δ' δελτίο εἰδήσεων.

23.30 Μουσικὴ χοροῦ (δ)

00.30 Τέλος τοῦ προγράμ- ατος.

ΔΕΥΤΕΡΑ 28 Ἀπριλίου:

Πρωινὸ πρόγραμμα

06.30 Πρωινὴ μουσικὴ (δ)
06.50 Πρωινὴ γυμναστική.
07.00 Μουσικὴ (δ)
07.15 Α' δελτίο εἰδήσεων
07.30 Μουσικὴ (δ)
07.55 Πρωινὸ ξεκίνημα

προγράμματα

Ἑσπερινὸ πρόγραμμα

08.00 Μουσικὴ (δ)
08.20 Οἱ ἀρχαιότερες ἱστορι- κές καὶ φιλολογικὲς ἀελίδες Ἑλλήνων καὶ ξένων συγγραφέων.
08.30 Μουσικὴ (δ)
08.35 Δελτίο ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων.
08.40 Ἡμεῖς Ἑλληνοὶ Γυναικῶν.
08.50 Μουσικὴ (δ).

09.00 Τέλος τοῦ πρωινου προγράμματος

Μεσημερινὸ πρόγραμμα

12.00 Σχολικὴ ὥρα
12.15 Συμφωνικὴ μουσικὴ.
12.45 Τραγουδῇ ὁ Σωρὶ Γκεταρὺ (δ)
13.00 Ὀμιλία
13.10 Βιεννέζικη μουσικὴ.

Ἡμεῖς ἐπιλογὴ ἀπὸ Βιεννέζικες ὀπερέττες. Συμ- φωνικὴ ὀρχήστρα. Διευθ. ὁ Γιό- ζεφ Βάινμπεργκ.

Ἡμεῖς «Χαρὰ ἀγάπης». Δισκοῦ γιὰ πιάνο καὶ ἐκτέλε- σις ἀπὸ τὸν Σερνκέϊ Ραχμά- νινωφ.

Ἡμεῖς «Κανείς δὲν σ' ἀ- γάπησε τόσο ὅσο ἐγώ» ἀπὸ τὴν ὀπερέττα «Παγκανινία». Ἡ ὀρχήστρα ἑορταστικῶν μετὰ τὸν Μάρσελ Βίτριν με χο- ρωδία καὶ τὴν ὀρχήστρα τῆς Κρατικῆς ὀπερας τοῦ Βερολί- νου. Διευθ. ὁ Ἄρτουρ Ρότσε.

Ἡμεῖς «Βιεννέζικη κα- πρίτσο». Παίζει βιολὶ ὁ συν- θέτη με συνοδεία πιάνου ἀπὸ τὸν Γεωργίω Φαλκεστάιν.

13.30 Δισκοὶ στὴν τυχῇ.

14.15 Β' δελτίο εἰδήσεων.

14.30 Δελτίο ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων.

14.40 Ἑλαφρὰ ἑλληνικὰ τραγουδία (δ).

15.00 Μουσικὴ γιὰ τὸν κα- θένα (δ)

Ἡμεῖς ἀπὸ τὴν Σουίτα σὲ ρε μεζ. Ἡ ὀρχήστρα τῶν Συναυλιῶν Λαμουρῆ. Διευθ. ὁ Ἀλμπέρ Βόλφ.

Ἡμεῖς «Βρανδεμβούργιο Κον- τέρτο σὲ σὺλ μεζόν αριθ. 4 (Ἀλλέγκρο, Ἀντάντο, Πόστο) Ἡ ὀρχήστρα δωματίου τῆς Ἐκὸλ Νορμάλ. Διευθ. ὁ Ἀλ- φρέδος Κορτῶ. Σολίστ ὁ Μπου- λγιὸν βιολὶ καὶ οἱ Κριτὲ καὶ Μορσὶ φλάουτο.

20.50 Μελωδίες καὶ ρυθμοί.

21.15 Ἡμεῖς τῆς Βορείου Ἑλλάδος.

21.30 Ρεσιτάλ τραγουδιῶν τῆς ὕψιφάνου τῆς λυ- ρικῆς σκηνῆς Κας Μα- ρίνας Παπαδοπούλου.

Μότσαρτ: Ἀρία ἀπὸ τὴν ὀπερὰ «Ἐτοῖο λάνου δ- λες».

Μότσαρτ: Ἀρία τῆς βασί- λισσας τῆς νύχτας ἀπὸ τὴν ὀ- περὰ «Μαγευμένους αὐλός».

Ἡμεῖς «Δύο υπερέρρε- τες» Μπερτέλο λεζέο καὶ «Ὁ- χι δὲν ἐναπνεύσῃ στὸ δά- σος».

Ντονιτσέττι: Ἀρία ἀπὸ τὴν ὀπερὰ «Λούτσια ντὶ Λαμερμούρ».

Γ. Στράους: Ἀρία τῆς Ἀ- ντελλας ἀπὸ τὴν ὀπερέττα «Νυχ- τερίδα».

22.00 Παίζει τὸ συγκρότημα

15.30 Τέλος τοῦ μεσημερι- νου προγράμματος.

Ἑσπερινὸ πρόγραμμα

17.00 Χρηματοστῆρις— Ἀνὰ κοινώσεις.
17.15 Γαλλικὴ ἐκπομπή
17.30 Σχολικὴ ὥρα
17.45 Τραγουδῇ ἡ Ἑλέν Φόρεστ (δ)
18.00 Ἡμεῖς τὸν παιδιῶν (Νηπιακὴ ὥρα)

18.15 Εἰσαγωγή— Ἡμε- Ͼ πέρ (δ)

Ἡμεῖς «Ἡ Βουδὴ τοῦ Πόρτι- τσι» Ἡ Φιλαρμονικὴ τοῦ Βερο- λίνου. Διευθ. ὁ Χάιν Σμιτ— ἱσ- σερστ.

Ἡμεῖς «Φρά Διάβολος» Ἡ ὀρχή- στρα τῆς Γερμανικῆς ὀπερας τοῦ Βερολίνου. Διευθ. ὁ Βάλ- τασ Λούτσε.

18.30 Ὀμιλία

18.40 Δημοτικὰ τραγουδία ἀπὸ τὸν ἑμιλο Ἀφρο- δίτης Παπανικολάου— Μάρινα

Ἡμεῖς «Σ' ὅλον τὸν κόσμον ἔ- λην» καλαματιανῶν.

Ἡμεῖς «Παιδιά σὰν θέλετε λεβεν- τιά».

Ἡμεῖς «Τὰ λερωμένα τ' ἀπλута».

Ἡμεῖς «Βλάντοπιλα ν' ἐροδόλα- γε» σιρτό.

19.00 Ἡμεῖς τὸν ἀγρότερο.

19.10 Ἑλαφρὰ μουσικὴ γιὰ πιάνο (δ)

19.20 Ἐκπομπή τῶν Ἑνὸ- πλῶν καὶ Δυναμῶν.

19.40 Ἐκπομπή γιὰ τὴν Γιουγκοσλαβία.

19.50 Ἐκπομπή γιὰ τὴν Γι- ουγκοσλαβία (σὲ γαλλικὴ γλῶσσα).

του Χωτ Κλάμπ της Γαλλίας
22.10 Δελτίο ραδιοφωνικών διαφημίσεων.
22.15 Δ' δελτίο ειδήσεων.
22.30 Μουσική από όπερές (5)
Πρόσθετον: «Μπαλα-λάικα» επιλογή. Η ορχήστρα του Νιού Μέσσινο.
Μπερτέ: «Το σπίτι των τριών κοριτσιών του Σούπερ», επιλογή.
Σολιστ.: Η Άννη Φοιτ, η Λίζα Μπλεχ, η Λουίσα Σίμαν, ο Κάρολ Κάρλι, η Ουίλιαμ Μπερνε και ο Λοιούτις Φόν ντε Ζάντε με συνοδεία από την Φιλαρμονική του Βερολίνου.
Κιούινγκε: «Λιζέλοτ» επιλογή. Η ορχήστρα της Γερμανικής Όπερας του Βερολίνου. Διευθ. ο συνθέτης.
Τσέλλο: Αποσπάσματα από τον «Πωλήτη πουλιών». Αι υψίφωνοι Άννιτα Γκούσα και Άννη Φοιτ, ο τενόρος Βίλλυ Βαίτο με χορωδία της Κρατικής Όπερας και την Φιλαρμονική του Βερολίνου. Διευθ. ο Φράντς Ράις.
23.00 Τραγούδια από τον Γιάννη Λάση.
23.15 Ε' δελτίο ειδήσεων.
23.30 Το Σεζέττο του Στάθμου.
24.00 Ειδήσεις καθ' ύπαγορευσιν.
00.30 Τέλος του προγράμματος.

ΤΡΙΤΗ 29 Απριλίου:

Πρωινό πρόγραμμα
06.30 Πρωινή μουσική (5)
06.50 Γυμναστική
07.00 Μουσική (5)
07.15 Α' δελτίο ειδήσεων.
07.30 Μουσική (5)
07.55 Πρωινό ξεκίλημα
08.00 Μουσική (5)
08.20 Οι ωραιότερες ιστορίες και φιλολογικές σελίδες Έλλανων και ξένων συγγραφέων.
08.30 Μουσική (5)
08.40 Μουσική (5)
08.45 Το ελληνικό σπίτι
08.50 Μουσική (5)
09.00 Τέλος του πρωινού προγράμματος.

Μεσημερινό πρόγραμμα

12.00 Έλαφρά μουσική (5)
12.30 Η ώρα του εργατού.
12.40 Μουσική υπαλλήλων.
Τσαϊκόφσκι: «Ο κορσός θραύστης» έργο 71α (Εισαγωγή μινιουτούρα, Ευδιμήτριο, Ο χορός της λαογραφίας κούκλας Ρωσικής χορός, Τρετάν, Αρσενικός χορός Κινέζικος χορός, Χορός με τις φλογές, το Βάλε των λουλουδιών). Η Συμφωνική της Φιλαρμονικής. Διευθ. ο Λεοπόλδ. Στάουφκου.
Γκούινγκε: Μουσική υπαλλήλων από την όπερα «Φαούστ». Η ορχήστρα της Βασιλικής Όπερας του Κόβεντγκρόντεν. Διευθ. Τζόρτζ Μπίνγκ.
13.15 Κινηματογραφικές επιτυχίες (5)
13.30 Τέχνη και ζωή.
13.40 Μουσικές Σελίδες (5)
Χάιντε Σούπερ: «Πρελούδιο και Τокκάτα». Η Φιλαρμονική του Βερολίνου. Διευθ. ο συνθέτης.
Μπετόβεν: «Ρόντο, 3 κινήσεις» έργο 129 («Η λύσσα για την χαμένη πεντάδα»)

ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ—Σελίδα 38

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

27 ΑΠΡΙΛΙΟΥ-3 ΜΑΪΟΥ

Ο πιανίστας Βίλχελμ Κέμπερ. Μέντελσον: «Το τραγούδι της Άνοιξης» έργο 62 αρ. 6 και «Οι γάμοι της μελίσσας», έργο 67 αρ. 4. Η Φιλαρμονική του Λονδίνου. Διευθ. ο Σερ Λάντον Ρόναλντ.
Βιενιάφσκι: Ρομάντσα (από το δεύτερο κοντσέρτο για βιολί και ορχήστρα έργο 22). Ο βιολιστής Μπρονισλάβ Χουμπέρμαν με συνοδεία πιάνου από τον Πάουλ Φρένκελ.
Μάξ Τράππ: «Αλλέγκρο Ντετσίτο για ορχήστρα, έργο 40». Η ορχήστρα της Κρατικής Δέσας της έκλογής των.
14.15 Β' δελτίο ειδήσεων.
14.30 Δελτίο ραδιοφωνικών διαφημίσεων.
14.40 Η ώρα των άρχοντων.
15.00 Μουσική για τον καθενα (5)
«Εξω από τον κόσμο αυτόν» μεγκίν (Γιάνγκ Κάρρ). Το συγκρότημα Πάργκλαβ.
«Τα παιδιά των γεννιών». Το συγκρότημα Μπλουό ρέκετς του Βρεταν. Στρατού.
«Νύχτα και μέρα» (Κόουλ Πόρτερ). Η ορχήστρα Άντρε Κουτελάντε.
«Κάποτε θα σε ξανωδω» (Στάινερ, Ουάσιγκτον). Το συγκρότημα Ίνκ Σπότες.
«Η επιλογή της κούκλας». Ο Άλβιν Μόρτον και ο Ντέιβ Κέι σε δύο πιάνο με κοντραμπάσο και μπαταρία.
«Βαθεία στην καρδιά του Τέξας» (Σουάντερ, Χέρσελ). Το συγκρότημα Μέρι Μακ.
«Κάνεις πάντα και πονά από τον πόνο αγαπής» (Φίσερ, Ρόουμπερτ). Το συγκρότημα Πάργκλαβ.
«Δρόμος των ονείρων» (Λούις, Γιάνγκ). Το συγκρότημα Ίνκ Σπότες.
«Θα σε ξανωδω» (Νόελ, Κάουαρντ). Η ορχήστρα Άντρε Κουτελάντε.
15.30 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

Εσπερινό πρόγραμμα

17.00 Χρηματιστήριο—Ανακοινώσεις.
17.15 Γαλλική έκδοση.
17.30 Έργα για έξι.
17.50 Περίπατοι ανά την Ελλάδα.
18.00 Αποσπάσματα από έπερες (5)
18.30 Η ώρα του νυχτιλού.
18.40 Δίκαστοι σελίτες έλαφρα μουσικής (5)
19.00 Βρετανική έκδοση.
19.15 Έργα των αρχαίων από το ανατολικό μακ. ι. Ιω. Κουταλίδης.
19.25 Ελληνικοί χοροί (5)
19.40 Έκδοση για τη Γιουγκοσλαβία.
19.50 Έκδοση για τη Γιουγκοσλαβία (γαλλιστί).
19.55 Έκδοση για την Βουλγαρία.
20.05 Δελτίο ραδιοφωνικών διαφημίσεων.
20.10 Μουσικό διάλειμμα.
20.15 Γ' δελτίο ειδήσεων.

20.30 Μουσική δωμάτιου (5)
20.50 Μελωδίες και ρυθμοί.
21.15 Η ώρα της Βορείου Ελλάδας.
21.30 Παίζει η ορχήστρα Σουισούλ.
22.10 Δελτίο ραδιοφωνικών διαφημίσεων.
22.15 Δ' δελτίο ειδήσεων.
22.30 Συμφωνική συναυλία.
23.15 Ε' δελτίο ειδήσεων.
23.30 Συνέχεια της Συμφωνικής συναυλίας.
23.45 Έλαφρα τραγούδια.
24.00 Ειδήσεις καθ' ύπαγορευσιν.
00.30 Τέλος του προγράμματος.

ΤΕΤΑΡΤΗ 30 Απριλίου:

Πρωινό πρόγραμμα
06.30 Πρωινή μουσική (5)
06.50 Γυμναστική
07.00 Μουσική (5)
07.15 Α' δελτίο ειδήσεων.
07.30 Μουσική (5)
07.55 Πρωινό ξεκίλημα
08.00 Μουσική (5)
08.20 Οι ωραιότερες ιστορίες και φιλολογικές σελίδες Έλλανων και ξένων συγγραφέων.
08.30 Μουσική (5)
08.35 Δελτίο ραδιοφωνικών διαφημίσεων.
08.40 Μουσική (5)
08.45 Το ελληνικό σπίτι
08.50 Μουσική (5)
09.00 Τέλος του πρωινού προγράμματος.

Μεσημερινό πρόγραμμα

12.00 Σχολική ώρα.
12.15 Δίσκος στην ύψη
13.00 Θεραπευτική ώρα
13.10 Έργα για χορωδία
13.30 Μουσική από όπερές (5)
Στάινερ: «Αγριοβιολέτες» επιλογή. Βοημική ορχ. δωμάτιου.
Λίνκε: «Φράου Λούντ», επιλογή. Σολιστ. ο Φρίντελ Σούστερ. Η Λόττε Βερκμάστερ και ο «Ερρίκ Πορέμπεκ με συνοδεία της ορχ. του Θεάτρου του Λαού». Διευθ. ο συνθέτης.
Κιούινγκε: «Λαίδη Χάμιλτων» επιλογή. Η ορχήστρα Βερολίνου. Διευθ. ο συνθέτης.
Γ. Στράους: «Ιντερμέτζο από την όπερ «Χίμπελ» και «Νύχτες» (Διασκ. Ράιτερ). Η Φιλαρμονική του Βερολίνου. Διευθ. ο Φράντς Ράις.
Λεχάρ: «Ο παρθένα, παρθένα μου» από την «Φρειδερίκη». Ο τενόρος Μάστσελ Βίτρις με την ορχήστρα της Κρατικής Όπερας του Βερολίνου. Διευθ. ο Φράντς Ράις.
Λεχάρ: «Ο παρθένα, παρθένα μου» από την «Φρειδερίκη». Ο τενόρος Μάστσελ Βίτρις με την ορχήστρα της Κρατικής Όπερας του Βερολίνου. Διευθ. ο Φράντς Ράις.
Λίνκε: «Αοία από την «Λυσιστράτη». Η υψίφωνοι Άννιτα Γκούσα και Άννη Φοιτ, ο τενόρος Βίλλυ Βαίτο με χορωδία της Κρατικής Όπερας και την Φιλαρμονική του Βερολίνου.

Εσπερινό πρόγραμμα

17.00 Χρηματιστήριο—Ανακοινώσεις.
17.15 Γαλλική έκδοση.
17.30 Σχολική ώρα
17.45 Τραγούδια του Σούπερ (5)
«Αδελφός Μαρία». Η υψίφωνοι Μπέρονγκε με κουαρτέτο.

Ο κ. Έλ. Παπασταύρου, 5 όποιος μετέχει ως σολιστ στη συναυλία της Κρατικής Όρχηστρας την Κυριακή (ώρα 11η).

14.15 Β' δελτίο ειδήσεων.
14.30 Δελτίο ραδιοφωνικών διαφημίσεων.
14.40 Συμφωνική μουσική.
Μπίζε: «Ρώμη» από τη σουίτα «Καρναβάλι». Η Φιλαρμονική του Λονδίνου. Διευθ. ο Κόνσταντ Λάμπερτ.
Μπετόβεν: Αποσπάσματα από την «Καταδίκη του Φάουστ». Η Φιλαρμονική του Λονδίνου. Διευθ. ο Σερ Τόμας Μπίτσον.
15.00 Μουσική για τον καθενα (5)
«Οι τρεις καμπαλιέρες» (Εσπερόν, Κορτάδο. Γκίλμπερτ). Τραγ. ο Μπίνγκ Κουρμπι με τις Αντρίους σίστερ και την ορχήστρα Σαίντ.
«Εάν ήσουν το μόνο ωραίο κορίτσι στον κόσμο» (Καθε ωραίο κορίτσι αγαπά ένα ναύτη και «Ποια είναι η φίλη σου»). Ο Άλβιν Μόρτον και ο Ντέιβ Κέι σε δύο πιάνο με κοντραμπάσο και μπαταρία.
«Αγαπημένο μου» σλόου. Η φέξ (Ρουμπέρτ Φίσερ). Η ορχήστρα Τζέρελντ. Τραγ. υδ. ο Ντικ Τζέιμς.
«Κοντσέρτο τζάζ» (Φίλιπς). Η ορχήστρα Σάντγκελ. Σόλο πιάνο ο Ερρίκ Τζέιμς.
«Τραγούδι». Μουσικοί στίχοι και έκτελεσις από τον Σαλ Τρενέ.
«Υρά, Υρά». ταγκό (Ντισσέ παλο). Η ορχήστρα Άντρε Κουτελάντε.
«Η έπαυση της Αιώνιότητος» (Κέλερ, Άρλεν) και «Δένδερες με νύχτες» (Ντίντς, Ρίντνερ). Τραγούδι, η Λένα Χόρν.
«Κοίμη με λίγα υπή» ρούμα-φόν (Τάμπι, Σάιμον). Η ορχήστρα Τζέρελντ με τραγούδι.
15.30 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

Εσπερινό πρόγραμμα

17.00 Χρηματιστήριο—Ανακοινώσεις.
17.15 Γαλλική έκδοση.
17.30 Σχολική ώρα
17.45 Τραγούδια του Σούπερ (5)
«Αδελφός Μαρία». Η υψίφωνοι Μπέρονγκε με κουαρτέτο.

το ξεγυρνάει και άρπα.
«Ο γυδός της Μούσας» έργο 92 αρ. 1. Ο βαρύτονος Κάρλ Σμιτ Βάλτερ με συνοδεία από τον πιανίστα Μίχαελ Ράουχάιν.
«Νύχτα και όνειρα». «Είστρε φας». «Εμπρομπί» και «Στή λυρά». Ο τενόρος Τζόν Μάκ Κόουακ με την ορχήστρα Ναθανάη Σίλκρε.
«Ο σσσίσις». Ο βαθύφωνος Φρόντορ Σαλιάνιν με ορχήστρα. Διευθ. ο Εύνεν ρε Γκούσσεν.
«Η Φαμουρία» έργο 89. Ο βαρύτονος Κάρλ Σμιτ Βάλτερ με συνοδεία από τον πιανίστα Μίχαελ Ράουχάιν.
18.00 Η ώρα του παιδιού (Για παιδιά 8-12 ετών)
18.15 Το Τζο Σάντλερ (5)
18.30 Ομιλία.
18.40 Δημοτικά τραγούδια από τον ομιλο Ζακινθίνου.
«Τί έχεις Ρήνα μ' κι άρρωσταίνας», πατινιώτικο.
«Παθιά μ' γιατί είστε ανάλαγας» τσάμικο.
«Καραγκούνα», συρτός θεσσαλικός (παίζουν τα όργανα). «Ο Κατσάντσης» κλέντικο «Βασιλικός πλατύφυλλος» καλαματιανός.
19.00 Η ώρα του αγρότου.
19.10 Μουσική για καζέ-φονο (5)
19.20 Έκδοση των «Ενέπλων μας Δυνάμεων».
19.40 Έκδοση για τη Γιουγκοσλαβία.
19.50 Έκδοση για τη Γιουγκοσλαβία (γαλλιστί).
19.55 Έκδοση για την Βουλγαρία.
20.05 Δελτίο ραδιοφωνικών διαφημίσεων.
20.10 Μουσικό διάλειμμα.
20.15 Γ' δελτίο ειδήσεων.
20.30 Έργα για πιάνο (5)
Μπετόβεν: Σονάτα σε λα ύρεσ, μεζό, έργο 110 (Μοντεράτο καντάμπιλε υολέρε εσπερόν). Αλλέγκρο, μολτο, Αντάτζιο με νόν τρόπο—Ε τοιτατίβο εντ αριόρο ντολεντε Φούγκα αλλέγκρο με νόν τρόπο—Αριόρο ντολεντε, Φούγκα λ' Ιστέσο τέμπο. Ο πιανίστας Βίλχελμ Κέμπερ.
20.50 Μελωδίες και ρυθμοί.
21.15 Η ώρα της Βορείου Ελλάδας.
21.25 Πειρητική έκδοση.
21.45 Η ώρα των Έλλανων συνθετών.
22.10 Δελτίο ραδιοφωνικών διαφημίσεων.
22.15 Δ' δελτίο ειδήσεων.
22.30 Η ορχήστρα του Στάθμου.
23.15 Ε' δελτίο ειδήσεων.
23.30 Τραγούδια απ' έλοι τον κόσμο (5)
«Ο λαθοθήρας του Λίνκολνσάιρ» (Μπάρετ). Ο βαθύφωνος Στιούαρτ Ρόμπινσον με άνδρικο κουαρτέτο και συνοδεία πιάνου.
«Στου» ήχος της πίπιζας. Τραγούδι της κατά Βορράνη «Λού υπούγι». Τραγούδι της Γασκώνης. (Εναρμόνισις Ροζέ Ντακάς). Χορωδία με δειθυθιτή τον ίδιο.
«Φταγέ γέρο—Τζόου». Ο βαθύφωνος Πάλ Ρόουμπακ.
«Αστούριαν» από τα 7 ισπανικά τραγούδια του Ντέφάλλια. Η μεσοφωνός Κοντίτα Σουπερβία με συνοδεία πιάνου από τον Φράνκ Μάρολ.
«Σαν διαβάτικο ήδον». Ρωσικό λαϊκό τραγούδι. Ο

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

27 ΑΠΡΙΛΙΟΥ-3 ΜΑΪΟΥ

Τενόρος Σεργκέι Λιέμσεφ με συνοδεία πιάνου.
«Ο άγαπημένη Μαίρη» Ιο λανδέζικο τραγούδι. Ο τενόρος Τζόν Μάκ - Κόουακ με συνοδεία πιάνου από τον Έντγουντ Σνόνιντερ.
Χασάπικος Έλληνικός χορός. Η ορχήστρα του Β. Β. Σ. Διευθ. ο Μονία Λίτερ.
24.00 Ειδήσεις καθ' ύπαγορευσιν.
00.30 Τέλος του προγράμματος.

ΠΕΜΠΤΗ 1 Μαΐου:

Πρωινό πρόγραμμα

06.30 Πρωινή μουσική (5)
06.50 Γυμναστική
07.00 Μουσική (5)
07.15 Α' δελτίο ειδήσεων.
07.30 Μουσική (5)
07.55 Πρωινό ξεκίλημα
08.00 Μουσική (5)
08.20 Οι ωραιότερες ιστορίες και φιλολογικές σελίδες Έλλανων και ξένων συγγραφέων.
08.30 Μουσική (5)
08.35 Δελτίο ραδιοφωνικών διαφημίσεων.
08.40 Η Έλληνίδα Γυναικά
08.50 Μουσική (5)
09.00 Τέλος του πρωινού προγράμματος.

Μεσημερινό πρόγραμμα

12.00 Έλαφρά μουσική (5)
12.30 Περίπατοι ανά την Ελλάδα.
12.40 Η ορχήστρα Ρίτσαρντ Κρήν (5)
13.00 Έλαφρα ελληνικά τραγούδια (5)
13.30 Ομιλία.
13.40 Μουσικές σελίδες (5)
Μπετόβεν: «Το μπρουτζίνο έργο», εισαγωγή. Η Φιλαρμονική του Λονδίνου. Διευθ. ο Κόνσταντ Λάμπερτ.
Ντεμπυσσύ: «Στη δάσκα» και «Ποιμή» από τη «Μικρή σουίτα». Η ορχήστρα των συναυλιών Λαμουρε των Παριζιάν. Διευθ. ο Άλμπερ Βολφ.
Ντεβόρζακ: Λαργκέττο από τα «Ρομαντικά κομμάτια» έργο 75. Ο βιολιστής Φρέντερικ Γκρίνκε με συνοδεία από τον πιανίστα Τζέρελντ Μουρ.
Λίστ: «Ουγγρική φαντασία» Ο πιανίστας Αρθούρος Νέε Γκρέεφ με την ορχήστρα του Ρόγιαλ Άλμπερ Χάλλ. Διευθ. Σερ Λάντον Ρόναλντ.
14.15 Β' δελτίο ειδήσεων.
14.30 Δελτίο ραδιοφωνικών διαφημίσεων.
14.40 Η ώρα των άρχοντων.
15.00 Μουσική για τον καθενα (5)
«Μετά από εσες» σλόου φέξ (Κράμερ, Λέτον). Ο Μάριο Λορέντι άπια με το ουθικό του συγκρότημα.
«Εάν δεν είσαι παρά ε» (Ζνέρο) (Τζάφφ, Φούλτον, Μόνε) και «Σαββατοβράδυ» (Κάσν, Στάιν). Τραγ. υδ. ο Φράνκ Σινάτσα με την ορχή-

στρα Άξελ Στόρνταλ.
Παλές επιτυχίες, επιλογή. Ο Ρόμπινσον Κλέρν, όργανο και η Πατρίσια Ρόουμπακ πιάνο.
Φαντασία από ρούμπες. Η ορχήστρα του Άντρε Κουτελάντε.
«Θυμήσου» (Μπερλιν). Η ορχήστρα Πάλ Λαβάλ.
«Βαθυπόφυρο» φόν τριτο (Πάρις, Ντέ Ρόουκ). Η ορχήστρα Άρτι Σά με τραγούδι. «Κάποια απ' αυτές τις μέρες» (Μπρούκς). Ο Μάριο Λορέντι, άπια με το ουθικό του συγκρότημα.
15.30 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

Εσπερινό πρόγραμμα

17.00 Χρηματιστήριο—Ανακοινώσεις.
17.15 Γαλλική έκδοση.
17.30 Η ώρα της ψυχγωγής ανά τον κόσμο.
17.50 Έκδοση δίσκου.
18.30 Έκδοση για τους Έλλανες του Έξωτε-ρικού.
19.00 Βρετανική έκδοση.
19.15 Δημοτική μουσική (5)
19.40 Έκδοση για τη Γιουγκοσλαβία.
19.50 Έκδοση για τη Γιουγκοσλαβία (γαλλιστί).
19.55 Έκδοση για την Βουλγαρία.
20.05 Δελτίο ραδιοφωνικών διαφημίσεων.
20.10 Μουσικό διάλειμμα.
20.15 Γ' δελτίο ειδήσεων.
20.30 Μελωδίες διαφόρων συνθετών (5)
Ουρμπας: «Στα μαγικά δάση του Βέμπερ», επιλογή από μελωδίες του Κάρολ Μαρία φόν Βέμπερ. Η ορχήστρα του Πάλ Γκόντουν.
Τσαϊκόφσκι: Φαντασία από μελωδίες του. Ο τενόρος Πέτερ Άντερς με την Φιλαρμονική του Βερολίνου. Διευθ. ο Κούρτ Σρανίτερ.
Σοπέν: «Επιλογή από βασ. Η ορχήστρα της Κρατικής Όπερας του Βερολίνου» περας του Βερολίνου.
20.50 Μελωδίες και ρυθμοί.
21.15 Στο περιθώριο της Ιστορίας.
21.30 Έλαφρα πεικίλε πρόγραμμα έλλαννης μουσικής.
22.10 Δελτίο ραδιοφωνικών διαφημίσεων.
22.15 Δ' δελτίο ειδήσεων.
22.30 Ρεσιτάλ βιολιού του τσάφου καλλιτέχνη κ. Άντων Ζαχουέλου.
Ταρίνι: Παράλλαγις σε να θέμα του Κορέλλι (δίσκος Κράισλερ).
Σοπέν: Νυκτερινό σε ρε μεζόν έργο 27 αρ. 2.
Σουμπέρτ: «Ροζαμούνδα» (από τη μουσική υπαλλήλων. Δίσκος, για βιολί από τον Κράισλερ).
Γκούινγκε: Ρομάντσα.
Βιενιάφσκι: «Εισαγωγή» (Φαταρ). Ο τενόρος Κρόουκ με συνοδεία πιάνου από τον Φράνκ Λά Φορ.
«Η ψυχή μου είναι προσήλωμένη στον Κύριο» (δίσκος)

Εσπερινό πρόγραμμα

17.00 Χρηματιστήριο—Ανακοινώσεις.
17.15 Γαλλική έκδοση.
17.30 Σχολική ώρα
17.45 Η ορχήστρα Άντρε Κουτελάντε.
18.00 Η ώρα του παιδιού.
Για παιδιά 12-14 ετών.
18.15 Έκδοση της Ρυθμικής Δέσας Αθηνών.
18.30 Ομιλία.
18.40 Δημοτικά τραγούδια.
19.00 Η ώρα του αγρότου.
19.10 Τραγούδια των Λέωνων (5)
«Αχ δε ζούσε για πάντα το κόκκινο τριαντάφυλλο» (Φαταρ). Ο τενόρος Κρόουκ με συνοδεία πιάνου από τον Φράνκ Λά Φορ.
«Η ψυχή μου είναι προσήλωμένη στον Κύριο» (δίσκος)

ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ—Σελίδα 39

00.30 Τέλος του προγράμματος.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 2 Μαΐου:

Πρωινό πρόγραμμα

06.30 Πρωινή μουσική (5)
06.50 Γυμναστική
07.00 Μουσική (5)
07.15 Α' δελτίο ειδήσεων.
07.30 Μουσική (5)
07.55 Πρωινό ξεκίλημα
08.00 Μουσική (5)
08.20 Οι ωραιότερες ιστορίες και φιλολογικές σελίδες Έλλανων και ξένων συγγραφέων.
08.30 Μουσική (5)
08.35 Δελτίο ραδιοφωνικών διαφημίσεων.
08.40 Μουσική (5)
08.45 Το ελληνικό σπίτι
08.50 Μουσική (5)
09.00 Τέλος του πρωινού προγράμματος.

Μεσημερινό πρόγραμμα

12.00 Σχολική ώρα.
12.15 Έλαφρα μουσικό πρόγραμμα (5)
13.00 Η φυσιοκρατική ώρα.
13.10 Η ορχήστρα του Στάθμου.
14.15 Β' δελτίο ειδήσεων.
14.30 Δελτίο ραδιοφωνικών διαφημίσεων.
14.40 Έλαφρα τραγούδια.
15.00 Μουσική για τον καθενα (5)
«Τα τμήματα της ουγκλας» (Λεκούνα) σουίτγκ. Η ορχήστρα του Άρτι Σά.
«Τρεις καμπαλιέρες» (Εσπερόν, Γκίλμπερτ, Κορτάδο) και «Η πόλκα της Νίκης» (Κάσν, Στάιν). Τραγούδι οί Αντρίους Σίστερ.
«Επιλογή από μουσικές κωμωδίες. Η ορχήστρα Παλλέιν-τιου του Λονδίνου. Διευθ. ο Κλίφφοντ Γκρήνινγκ.
«Μη μ' αφήνεις ποτέ» (Χάμερσταν, Κέρν). Η μεσοφωνός Ράις Στίνγκεν με την ορχήστρα Σούλακ.
«Μίλα μου γ' αγάπη» (Λενοουά). Ο τενόρος Κλην-τερ, όργανο, και η Πατρίσια Ρόουμπακ πιάνο.
«Μου λες τ' όνειρο σου» (Ντάνελς Ράις) και «Γαλάζιος οράνος» (Φερνάντεθ). Τραγ. υδ. οί Μίλλς Μπράδεο.
14.30 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

Εσπερινό πρόγραμμα

17.00 Χρηματιστήριο—Ανακοινώσεις.
17.15 Γαλλική έκδοση.
17.30 Σχολική ώρα
17.45 Η ορχήστρα Άντρε Κουτελάντε.
18.00 Η ώρα του παιδιού.
Για παιδιά 12-14 ετών.
18.15 Έκδοση της Ρυθμικής Δέσας Αθηνών.
18.30 Ομιλία.
18.40 Δημοτικά τραγούδια.
19.00 Η ώρα του αγρότου.
19.10 Τραγούδια των Λέωνων (5)
«Αχ δε ζούσε για πάντα το κόκκινο τριαντάφυλλο» (Φαταρ). Ο τενόρος Κρόουκ με συνοδεία πιάνου από τον Φράνκ Λά Φορ.
«Η ψυχή μου είναι προσήλωμένη στον Κύριο» (δίσκος)

ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ—Σελίδα 39

ΜΗ ΠΑΡΑΜΕΛΗΣΕΤΕ ΝΑ ΔΙΑΒΑΣΕΤΕ:

Τὸ μυστικό του Ραντάρ

ΠΟΥ ΔΗΜΟΣΙΕΥΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΗΜΕ-
ΡΑ ΣΤΟ «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»

ΟΡΦΕΥΣ

ΧΑΡΙΣ — ΔΡΟΣΙΑ — ΜΟΥΣΙΚΗ — ΓΟΗΤΕΙΑ
Ἡ πρώτη ΕΓΧΡΩΜΗ Δημοσίευση της Χαϊδεμένης του Χόλλυγουντ
ΕΝΑ ΝΑΝ ΑΡΜΠΙΝ
Ἐνα βελούδινο Χάρμα τῶν ματιῶν

ΤΟ ΔΙΑΒΟΛΟΚΟΡΙΤΣΟ

(CAN'T HELP SINGING)

Μία σκανδαλιάρα μουσική ρομαντική περιπέτεια, στολισμένη ἀπ' τὴ λάμπουσα ὡμορφιά
τῆς ὑπὲρ ποτε νεοτενιτικῆς ΝΤΙΑΝΑΣ.
Συμπρωταγωνιστοῦν : AKIM TAMIROFF — ROMBERT PENTZ — ΤΟΜΑΣ ΓΚΟΜΕΖ.
Ἡ Ν.ΤΙΑΝΑ τραγουδάει : FINALE ULTIMO-ELBOW ROOM-ANY MOMENT NOW
MORE AND MORE καὶ ἄλλες μελωδίες τοῦ ὀνομαστοῦ μουσουργοῦ ΤΖΕΡΟΜ ΚΕΡΥ.
Σκηνοθεσία : FRANK PA-YAN Παραινῶν : ΟΥΝΙΒΕΡΣΑΛ

Τὴν Δευτέραν 28 Ἀπριλίου

Ἡ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ

ΛΑΪΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

	πρὸς	20.000.000	ἑκάστον	60.000.000
3	»	8.000.000	»	24.000.000
3	»	4.000.000	»	12.000.000
6	»	2.000.000	»	12.000.000
15	»	1.000.000	»	15.000.000
30	»	400.000	»	12.000.000
60	»	200.000	»	12.000.000
120	»	100.000	»	12.000.000
165	»	40.000	»	6.600.000
120	»	20.000	»	2.400.000
2400	»	10.000	»	24.000.000
12000	»	8.000	»	96.000.000

14925 Λαχεία Κερδίζουν 288.000.000

ΤΟ ΛΑΪΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ κυκλοφορεῖ εἰς τρεῖς σειράς. Τρία ἀκέρατα Λαχεία μετὰ τὸν 18-
ον ἀριθμὸν κερδίζουν τὸν πρῶτον ἀριθμὸν ἀπὸ 20.000.000 ἑκάστον. Ἐτέρα τρία
καστον κτλ.
ΤΟΡΑΖΩΝ καὶ τὰ τρία ταῦτα Λαχεία μίαν δωδεκάδα) ἐὰν ἐπιτύχῃ τὸν πρῶτον ἀριθ-
μὸν θὰ λάβῃ 60.000.000, τὸν δεύτερον 24.000.000, τὸν τρίτον 12.000.000
καὶ ἐν γένει τὸ τριπλάσιον τῶν Κερδῶν τοῦ ἀνωτέρω πίνακος.

Σελὶς τῶν ἀνα-
γνωστῶν μας

Οἱ Νέοι ποὺ γράφουν

Μία ὑπόσχεσις
γιὰ τὸ μέλλον

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Χριστὸς ἀνέστη! Ὁ οὐρανὸς
ντύθηκε πάλι γιορτινὰ
Χαρμίσουν τὰ σήμαντρα κτυ-
πάνε
Σὲ θάλασσες, καὶ σὲ στεριές
Στὰ ἑλληνικά μας τὰ δουνά
Στέκονται οἱ Ἀνέρωποι παν-
τοῦ.
Σκυφτοὶ καὶ προσκυνῶντες
Χριστὸς ἀνέστη! Ἀπ' ἀκρι-
σ' ἀκριβ' ἀκούστη
Κι' ὅλοι οἱ πιστοὶ, γιορταστοὶ
Μὲ μιὰ εὐχή μὲρὸς στοῦ Χριστοῦ
Ν' ἀνάμουν τ' ἀγιοκέρια,
Μὲς στὴ δική μας χώρα νὰ
πᾶν τὸ κακό.
Καὶ ν' ἀπλωθῇ ξανά σὰν πρῶ-
τὴ ἡ γαλήνη
Νὰ νιώσουν ὅλοι οἱ Ἕλληνες
Πραγματικὴ Εἰρήνη
ΘΑΝΟΣ ΣΟΦΟΣ

ΣΕ ΣΕΚΑΣΑ!

Θυμῶμαι δὲν χωρίζω. Ὁ
πόνος γιὰ μένα ἦταν ἀδόξα-
χτος. Εἰναι ἕνα βάρος νὰ
μοῦ πῆλῃ τὰ στήθεα καὶ μιὰ
φλόγα νὰ καίῃ τὴ ψυχή μου...
Ἡ φλόγα θέριζε κι' ἔγινε ποί-
ημα... Κι' ἔγραφα, ἔγραφα
ἀδόξαχτος... Γιὰ τὴ χαμένη
Ἀγάπῃ μας, τὰ ὄνειρά μας
γιὰ τὸ μέλλον, ποὺ μελάνε
μόνον ὄνειρα, πὰ γλῆντια μας,
τὴς ἐξιδρομῆς μας...
Ἐγραφα γιὰ τὴ πονούσα...
Ἐγὼ ἕνα ἀνθρώπινο εἶδος
καὶ ἡ ζωὴ μου κινιότανε μὲρ
τῶν...
Πέρασαν μέρες, μῆνες κι' ἡ
φλόγα μελάνε... Κόντευε νὰ
σβήσει... Τὸ λόγος μου ἔσκι-
σε τὸ πέπλο τῆς θαλῶρας.
τοῦ Ἑρῶτα κι' εἶδα τὰ πρᾶγ-
ματα σὰν καὶ πρῶτα, ἴσως κα-
τάλαβα ὅτι ἦσαν καὶ ἐγὼ ἡ-
στρία περὶ σπῆματα, γιομάτα
νάξια καὶ φαντασία... Γε-
λοῦσε μετὰ τὴν ἀποστολή μου, δι-
αστάσεις μετὰ τὴν ἀμπιστοσύ-
νῃ ποὺ σοῦ εἶχα. Μιλοῦσε γι'
Ἀγάπῃ ποὺ δὲν ἐνέσωσε πο-
τέ! Ἦσαν καὶ μιὰ γυναῖκα δι-
χως περιεχόμενο!... Τὸ πᾶν
τῆς Ἀγάπης μας ποὺ γί-
στηκε μετὰ τὴν ἐξορία καὶ στυγνῶ-
νους σαρκοφάγους κι' ἔγινε σὺν
ταῖς...
Σὲ εἶδα γιὰς. Μοῦ φάνηκε
σὰν δένη! Μὲ κινιότανε καὶ
δὲν ἐνοικῶν τὴν τρεμύδα, ποὺ
τώρα δὲν ἔλατε τὸ «Εἶναι μου».
... Ἦσαν γιὰ μένα ἕνα τί-
ποτέ...
Σὲ ἔχασα γιὰ τὴν δέξικ
τὴν ἀγάπῃ μου, δὲν αἰστανό-
νες ποτὲ τὸ θεῖο Ἑρῶτα καὶ
σοῦ ἀπεπᾶν τὸ λογικό, νὰ σὲ
παροῦρη.
Τ' ἀμολῶν δὲν ντρέπομαι:
Σὲ ἔχασα!

Γ. Στ...

ΜΙΑ ΣΥΣΤΑΣΙΣ

Ἡμετερεῖς νὰ μὲς στέλλετε
πολλὰ μαζὶ ἔργα σας, ἀλλὰ
δὲν νοσημένα ὅλα εἰς ἕνα
χειρόγραφο. Γράψετε εἰς γυ-
ριστὸν χειρόγραφον καθε ἔρ-
γος σας καὶ μόνον ἐπὶ τῆς
μῆς σελίδος

ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟ

Εἰς ἀγνωστὸς τῶν νεκρῶν μας τάφους,
στὰ κορφοβούνια καὶ τὴς πλαγιές,
εἰς τὴς χαράδρες, κάτω στοὺς κάμπους,
εἰς τὴς ἀκρογιάλια τὴς ἀμμουδιές,
στὴς θάλασσες καὶ εἰς τὰ πελάγη,
εἰς τοὺς αἰθέρες, τὴς ἐρημιές,
εἰς τὰ χωριά, εἰς τὴς πολιτείες,
στοῦ δρόμου, μέσ', στὴς φυλακές,
τὴν ἀγία μέρα ποῦναι δοσμένη
εἰς τὴν ἀνάμνησιν τῶν νεκρῶν,
ὅλη ἡ φυλή μας γιορτασμένη
γέρνει μετὰ σέβας μὲρὸς στοῦ δαῖμον.
Ἡ Δέξα δέχεται δάφνης κλωνάρια
σὲ κάθε δῆμα, π' ἀπὸν διαδῇ,
γιατ' ἀπὸν στρίψει θεωρεῖ κοφάρια
ἀπαρμένα ἀπάνω στὴ Μάννα Γῆ.
Τοῦ μαύρου Πόλεμου θύματα δα!
καὶ θύματα ἄλλα τῆς Κατοχῆς.
Δύναμι νέα στὸ ἔθνος δύνουν
στὴν ἀγία μέρα τῆς προσευχῆς.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΦΩΤΑΚΗΣ ὁ ΑΜΑΡΙΑΝΟΣ

ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ

Νὰ φεύγῃς πᾶν' ἀγάπῃ μου, κι' ἐγὼ νὰ σὲ πονῶ
τὰ βράδια ὀλομένη στὴν πόρτα νὰ προσμένω
τοὺς ἤχους ν' ἀφαινεθῶμαι, καὶ νὰ σὲ νοσταλγῶ
μετὰ τὰ λουλούδια νὰ μιᾶ καὶ τ' ὄνειρα νὰ μένω

Κι' ἀνέρεα στὴ σκέψῃ σου νὰ μένω μετὰ χαρὰ
σὰν δροσὴ καὶ θησαυρὸς μωρὴ ἀγαπημένη
Τοῦ γυρισμοῦ σου τοῦ γλυκοῦ τὴς μέρας νὰ μετῶ
στὴν ἀγκυλιά σου νὰ ρυτῶ διπλὰ εὐτυχισμένη.

ΔΕΣΠΩ ΜΠΑΛΑΣΚΑ

ΜΑΚΡΥΑ ΣΟΥ

Στὴν Γ. Α.

Μιὰ κακιὰ μοῖρα θέλησε νὰ
βρίσκωμαι μακριὰ σου. Μὰ γὰρ
ποῦ τόσο βέλησε νὰ σ' εἶχα
δίπλα τοῦ γὰρ πάντα, προσπα-
θῶ νὰ κρατήσω τὴν ἀπορρο-
φία σου μετὰ τὴν σκέψῃ μου.
Κι' ἔτσι, τώρα σ' εἶχα κοντά
μου κι' ἄς βροῦσεσαι μακριά.

Ὁ γοῦς μου πλανιέται γύρω
σου, σὲ χαίδαρε ἀπὸ τὰ σὰν
τὴν πρώτη αὔρα, τὸ βλέμμα
τῆς φαντασίας μου πρῶτοντας
ἀπάνω σου μετὰ τὴν οἰνὴ
σύγκορμα. Αἰσθάνομαι τὴν ἀ-
ναμνησὴ σου νὰ μοῦ καίῃ τὸ
πρόσωπο.

Τὸ κάθε τι ποὺ βλέπω μοῦ
θυμίζει, κατὰ δικό σου. Τὸ ἀρ-
μά σου τὸ γέλιο σου, τὸ πρᾶ-
σμά σου. Ὅλα γύρω γιὰ σένα
μοῦ μιλοῦνε. Κάθε τι ποὺ ἀν-
θίζει νομίζω ὅτι ἐστὶν τοῦ εἶ-
δός σου, ὅπως καὶ σὲ μένα.

Μοιάζεις σὰν τὸ ἀγνὸ ἀνοῖ
ἐξ ἑαυτοῦ πρῶτ. Μὲ κάνει νὰ μὴ
φοβῶμαι τὸν κακὸν χειμῶνα
σὰν βροῦσεσαι κοντὰ σὲ σένα.
Γιὰ τὸ ἔαίρω πᾶς δὲν θὰ βρῶ
πρῶτα στὴν ζωὴ πᾶς μετὰ
ἀπ' τὴν ἀγκυλιά μου.

Πάρε με ἀπ' τὸν θόρυβο,
δός' μου τὴν ἀπλή καὶ ταίφε-
ρὴ καρδιά σου καὶ θὰ σ' ἀπο-
λουθῶ ἐκεῖ ποὺ πᾶς. Θὰ γί-

Ἡ ΜΠΟΡΑ

Ὁ κορὸς εἶνε μουτὸς
μοῦρος πᾶντος μετὰ στολίζω.
Ἡ βροχὴ ἀπὸ τὴν
στῆθος πᾶντος, φινιρίζει.
Τὰ βασίδια τὰ σύννεφα
ὅλα τὰ περὶ τὸν
καὶ ὁ ἀνεμὸς οὐαὶ,
τὰ κορῶνα καὶ ζων

Μπορὰ ἐξοπατὴ παντοῦ.
στοῦ ὁτιδήποτε τὸ σπῆτι
δὲν ὑπάρχει πᾶς φοῖ.
ἔχουν κορδιοντύπη.
Τὰ παιδιὰ τὰ τρέχουν.
γιὰ νὰ μὴ βροῦσε
κι' ὅλα τοῦτοῦτοῦτοῦτο
καὶ ὅλα τραγουδοῦνε.

Μὰ ἡ βροχὴ ἐπέσπε.
κατὰ τὸν ἥλιο!
Λοιπὸν καὶ ὁ ἀέρας
στὸ καὶ τὸ βασίλειο!
Ὅλα εἶνε γιορτασμένα
καὶ τὰ δέντρα τὰ
σταῖζον κατωπράσινα.
Πέρασε ἡ ἀπὸ τὴν...
Γ. Μ. Ζ.

νὰ ἀγνὸς καὶ ταπεινός, καὶ θ'
ἀντιπῶν τὸ κάθε τι π' ἀγάπῃ.
Δός' μου ἀνάμνησιν καὶ ἀγά-
πῃ, νὰ αἰσθῆται κοινότητα ἀ-
νεμὸς στὰ σωθικά μου. Δός'
μου τὴν δύναμιν γιὰ τὸν ἀγῶ-
να τῆς ἀγάπης καὶ τῆς λα-
τρείας.

Α.Θ.Λ.

ΤΟΥ ΜΑΝ Τ ΑΒΡΑΔΥΑ

Τοῦ Μάν τὰ βράδια τὰ γλυκά
(νοστάλγησα.
στὸ σπῆτι τὸ παλιὸ τὸ παρῶ-
(κό μου
καὶ μέσ'α στὴν αἰλή μετὰ
(λουλούδια.
Τοῦ Μάν τὰ βράδια τὰ γλυκά
(νοστάλγησα
τὰ βράδια τὰ γιομάτα ἀγνὴ
(ὡμορφία.
τὰ βράδια τὰ γιομάτα κωλο-
(σύντη !

Ἐχεῖ καθὶ ὁ ἥλιος πᾶς στὴ
(θάλασσα
κι' ἀκόμα ἡ ἀδελφὴ μου στὸ
(περὶ οὐλὴ
ποτίζει, δὲν λουλούδια ἔχασε,
κι' ὅσα παιδιὰ ἀπαιτεῖν ἀπ'
(τὴ μάχη
ἔσκη ταῦτα, στὸ σκαλὶ τοῦ
(δρόμου.
κάποιο παιχίδι παίζον καθὶ
(στό, !

Τοῦ Μάν τὰ βράδια τὰ γλυκά,
(τ' ἀδελφιστῆ.
στὸ σπῆτι, στὰ λουλούδια, στὸ
(περὶ οὐλὴ
στὴ γλῆσσο τὴ στυγνὴ μετὰ μω-
(ροῦδότη.
Τοῦ Μάν τὰ βράδια τὰ γλυκά,
(τ' ἀδελφιστῆ.
τ' ἀπλὰ τὰ εἰρηνεῖα καὶ τ' ε-
(γιὰ βράδια
ποῦ φέρων στὴν αἰλή τὴν
(γαλήνη.

Πέρασε ἡ ὥρα κι' οἱ φωνοῦλες
(πάψατε
κι' ἡ κόρη ἐσφάλλεσε τὸ παρῶ-
(θῶν.
στὸ δρόμο πᾶς τὸν ἀνηθοῦκο
(κακίς.
τῆς βροχῆς τὸ τραγοῦδι ἀκούς
(μονότονο.
στὸ εἰλῶμα τῆς κληρονομιάς.
(τ' ἀπῆλθ.
τοῦ φεγγαριοῦ. Δέει κάποιο
(μυστικό.

Πόσο νοστάλγησε τοῦ Μάν τ'
(ἀδελφιστῆ.
τὰ βράδια τὰ γλυκά, τ' ἀγνὴ
(ἡ φυλή μου.
ποῦναι παλὶ στὸ σπῆτι τοῦ
(παλιὸ μου!
Ὅνειρο ἡ σκέψῃ καὶ ἡ καρδιά
(πλημμυρίζε
τὴν ἀπορφῆ καὶ καλωσύνη
(τόση!
Τοῦ Μάν νοστάλγησε τ' ἀγνὴ
(τὰ βράδια.

ΓΙΩΡΓ. ΜΑΤΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΑ-
ΜΝΗΣΗ

Ὁ ἀγῶνας μοῦρενε
ἀπ' τ' ἀντικτὸ μου παραθύρι
τὸ σκοπὸ π' ἀκούω
γυρᾶ στὴν ἀγκυλιά τῆς.

Τὰ μάτια μου γιομάτα
δωροῦν γλυκείας ἀνάμνησιν
θεοῦσαν τὰ μάτια
ποῦ μετὰ βροῦσαν γλυκά.

Ἔτσι, κατὰ νὰ θέλω
κλείσαν τὰ μάτια μου, ὅπως
ὅταν τὰ γέλην τῆς
ἀπομνησθῶν στὰ δικά μου
καὶ ἀπομνησθῶν
μαζὶ μετὰ τὴν ἀνάμνησιν.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΕΣΚΟΣ

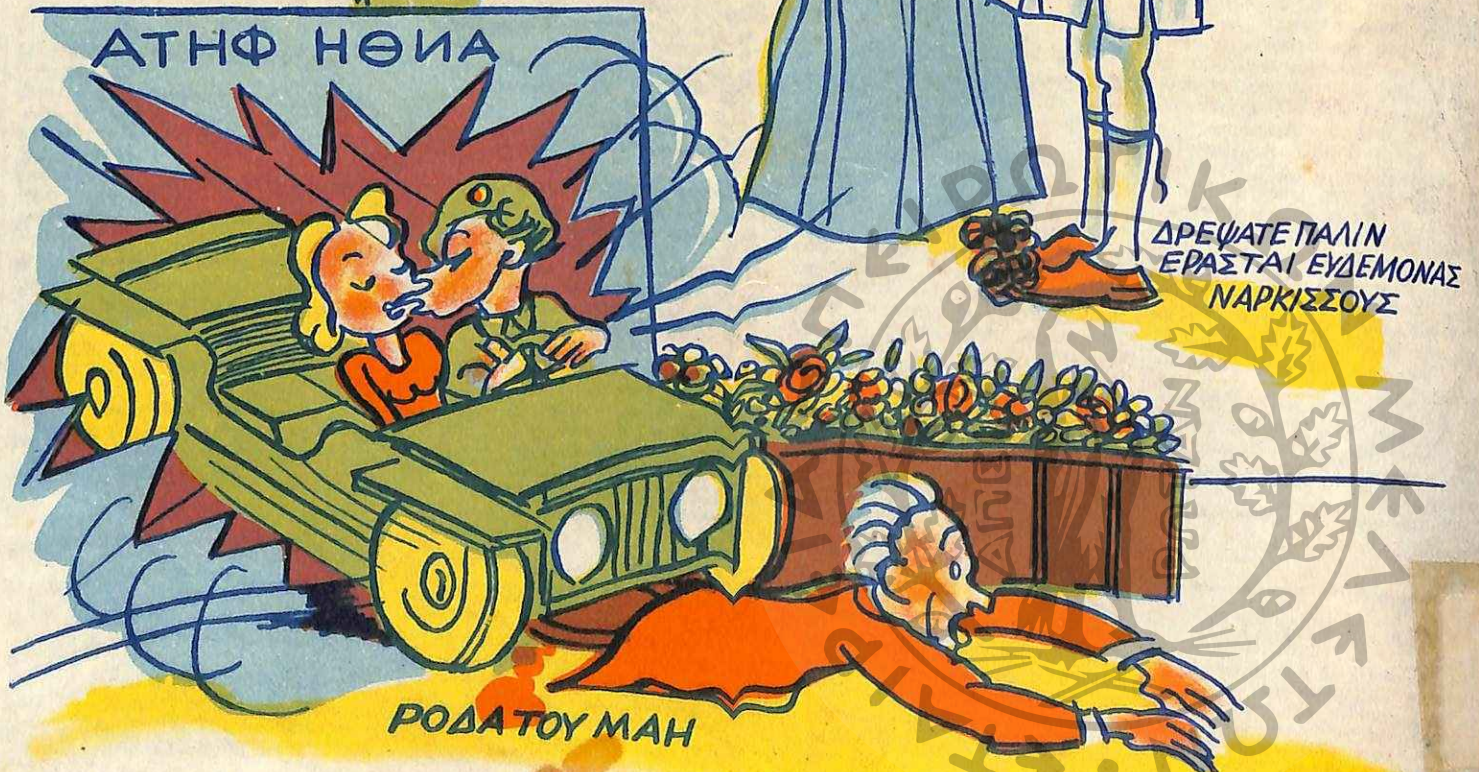
Πρωτομαγιά

- ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΟΒΙΟΣ ΜΑΪΟΣ

ΑΤΗΦ ΗΘΙΑ

ΔΡΕΨΑΤΕ ΠΑΛΙΝ
ΕΡΑΣΤΑΙ ΕΥΔΕΜΟΝΑΣ
ΝΑΡΚΙΣΣΟΥΣ

ΡΟΔΑ ΤΟΥ ΜΑΗ